

Zions Vises Protokoller

[Udgivet (i1920, K.E.) af Lauritz Carlsen - 2. oplag, eget forlag, i kommission hos Vilhelm Prior]

Jødefaren De verdensbrygtede jødiske Protokoller

Indledning.

Denne Bog er Verdens mest læste Bog, mest omtalte Bog, mest aktuelle Bog, den er Verdens interessanteste Bog, fordi den er Verdens mest oplysende Bog. Den giver nemlig intet mindre end en fuldkommen Afsløring af, Oplysninger om og Forklaring paa, hvem der er de sande - hidtil skjulte - Ophavsmænd til Verdenskrigen og til det Kaos og den Forvirring, der hersker, i nogle Lande, og de meningsløse og ulovlige Strejker og Uroligheder, der hersker i andre Lande. - Og disse Afsløringer og Oplysninger har faaet al den Bekræftelse, man kan ønske sig ved en nøjagtig Opfyldelse gennem nitten Aar -(Manuskriptet kom allerede 1901 i Nilus' Besiddelse) og kan derfor ikke lade tvivl tilbage i noget klart seende og logisk tænkende Menneskes Sind. - Dette er sikkert ogsaa Grunden til Bogens uhyre Verdenssucces - trods Bladenes Tavshed.

Bogen - som den her foreligger, er kun et Uddrag af den russiske Udgaves 4. Oplag. S. Nilus fik, som omtalt, Manuskriptet allerede i 1901, 1ste oplag kom i 1902 under Navnet "Det store i det ringe"; sidste Oplag kom i Rusland kort før Revolutionens Udbrud og udsolgte da paa et Par Dage, hvorefter der blev budt fabelagtige Summer - lige op til 1500 Rubler - for eet Eksemplar.

Bogen er siden da kommet rundt i Verden paa svensk, fransk, tysk og engelsk, og er bogstavelig talt revet væk i Oplag efter Oplag - trods Bladenes "enstemmige" Tavshed.

Denne Tavshed vil ikke forundre nu, da Publikum - herhjemme som i Udlandet - ved, og til Overflod kan faa denne viden bekræftet ved Læsning af Pragertalen og Protokollerne, at samtlige Blade - med ganske enkelte Undtagelser - er jødeköbte, jødeholdte og derfor jødevenlige. Publikum er som bekendt ikke jødevenligt - længere, hverken herhjemme eller andetsteds.

Vi aftrykker her en Artikel som mirabile dictu (underligt at sige) har staaet i det store, ansete, engelske Blad "Times" for 8. Maj 1920.

At "Times", der i Saxlunds udmærkede og vel underrettede bog: "Jøde og Gojim" nævnes som et afgjort Jødeblad, -har været nødt til at optage Artiklen, har sikkert haft sine meget tvingende Grunde.- Artiklen skyldes utvivlsomt en af Englands mest fremragende og formaaende Mænd..

Det er interessant at se, hvorledes Forfatteren, - der i Midten, i Kernen af Artiklen ikke lader Læseren i Tvivl om sin Mening og Dom over Protokollerne, - hvorledes han baade i Indledningen og Slutningen, ved en fingeret Forargelse over, at en saadan Bog, hvis den kun er en ondskabsfuld, løgnagtig Bagvaskelse af Israel, faar Lov at passere uomtalt, forsøger at lokke Jøderne frem fra deres Smuthuller til en aaben Drøftelse og indgaaende Behandling af Bogen.

Denne Pressens - eller sandt sagt Jødernes talende Tavshed om Protokollerne - er i sig selv det mest fældende Vidnesbyrd om deres Skyld. Thi hvis Protokollerne er usande, vilde noget da have været rimeligere og naturligere, end at Jøderne, alle som een, mødte frem og forsvarede deres af Protokollerne ganske tilsølede og tilintetgjorte "Ære".

Men - tværtimod - Jøderne har været tavse om Billeder med tekst: 1)HAASE taler. og 2): SCHEIDEMANN taler.

denne Sag i 18 Aar - siger og skriver atten lange Aar! Er det ikke mærkeligt?

Giver det ikke En noget at tænke paa?

Og er det ikke ogsaa et næsten overbevisende Faktum, at medens Bogen i Rusland under Zardømmets ikke alt for Liberale Regime fik Lov at passere lige fra 1902, saa er der nu under Jøderegimentet Dødsstraf for at eje Bogen? -

Hvordan mon det var gaaet Bogen herhjemme under en Zahle-Brandes-Rode-Regering? -

„Times" Artikel fra 8de Maj. 1920:

" Den jødiske Fare."

Et opsigtvækkende Stridsskrift.

(Fra vor Korrespondent.)

Times har endnu ikke omtalt denne mærkelige lille Bog, hvis Udbredelse imidlertid stadig er voksende, og hvis Indhold kan forekomme et tænkende Publikum foruroligende. Aldrig før er en Race og et Trossamfund blevet beskyldt for en uhyggeligere S sammensværgelse.*) Vi i dette Land, som lever i god Forstaaelse med mangfoldige Repræsentanter for Jødedommen, har Grund til at forlange, at den offentlige Kritik skal tage sig af denne jødiske Bussemand og gøre det af med den eller henvise den til det Sted, hvor den Slags onskabsfuld Litteratur hører hjemme.

Til Trods for den paatrængende Nødvendighed af en upartisk og udtømmende Kritik, har denne Pjece faaet lov til at Passere næsten uantastet. Ganske vist for-

[* Alle Fremhævelser af mig, O.A.]

kyndte den jødiske Presse, at den antisemitiske Tendens i "Den jødiske Fare" vilde blive paavist. Men bortset fra en utilfredsstillende Artikel- i et Nummer for 5. Marts af " Jewish Guardian" og fra et næsten lige saa utilfredsstillende Indlæg i " Nation" for 27. Marts har denne Paavisning endnu ikke fundet Sted.*) Artiklen i " Jewish Guardian" er utilfredsstillende, fordi den især beskæftiger sig med Stridsskriftets Forfatters personlige Egenskaber, med den russiske reaktionære Propaganda og det hemmelige russiske Politi. Den berører ikke det fundamentale Spørgsmaal i "de lærde Ældste fra Zions Protokoller". Den blot russiske Side ved Bogen og dens glødende Retroenhed er ikke dens mest interessante Egenskab. Dens Forfatter, Professor S. Nilus, som var en underordnet Embedsmand i Departementet for fremmede Religioner i Moskva, havde uden Tvivl Adgang til mange Arkiver og Offentliggjorte Dokumenter. Paa den anden Side vil det verdensomspændende Maal, der sættes i "Protokollerne", som han har indføjet i sin Bog "Den jødiske Fare", der nu er oversat til Engelsk, ikke unnlade at interessere og vække til Eftertanke.

Hvad er da Programpunkterne i disse "Protokoller", som engelske Læsere, af Mangel paa kompetent Vejledning selv maa bakse med?

De er kortelig følgende:

- 1) Der er og har i Aarhundreder været en hemmelig international politisk Organisation af Jøder.
- 2) Aanden i denne Organisation viser sig at være et uudslukkeligt nedarvet Had til den kristne Verden og en titanisk Stræben efter et Verdensherredømme.
- 3) Det Maal, som ubøje ligt forfølges gennem Aarhundrederne, er Tilintetgørelsen af de kristne nationale Sta-

[* Sikkert af gode Grunde., O.A].

ter og deres Afløsning af et internationalt jødisk Herredømme.

4) Den Metode, som skal anvendes, først for at svække og senere for at ødelægge de eksisterende politiske Samfund, er Udbredelse af opløsende politiske Idéer af omhyggelig beregnet, progressivt nedbrydende Indhold, fra Liberalisme til Radikalisme, fra Socialisme til Kommunisme, kulminerende i Anarki som en reductio ad absurdum

af Lighedsprincipper. Imidlertid forbliver Jødedommen uanfægtet af disse opløsende Idéer. "Vi prædiker Liberalisme for Ikke-Jøder, men samtidig holder vi vor egen Nation i fuldkommen Underkastelse." I dette Verdensanarkis Sump, som Svar paa. det fortvivlede Raab fra den vildførte Menneskehed, skal "Kongen af Davids Sæd"s strenge, konsekvente, kloge, ubarmhjertige Herredømme opstaa.

5) Politiske Dogmer, udklækkede af det kristne Evropa, demokratisk Politik og Statsmandsstyre er alle lige foragtelige for Zions Ældste. For dem er Statsstyre en ophøjet hemmelig Kunst, som kun kan tilegnes gennem nedarvet Træning af nogle faa udvalgte. Politiske Problemer skal ikke forstaaes af almindelige Mennesker; de kan kun fattes af Herskere, hvis Slægt har regeret gennem Aarhundreder.

6) "For denne Opfattelse af Statsstyre er Masserne foragteligt Kvæg, og Ikke-Jødernes politiske Førere, Opkomlinger fra Massernes Midte, er lige saa uvidende i Politik. De er Marionetter, trukket af de Ældstes usynlige Hænder, for det meste fordærvede, altid uduelige, let lokkede eller bestukne til Underkastelse, og uden selv at vide det fremmer de Virkeliggørelsen af det jødiske Herredømme".

7) Pressen, Teatret, Børsen, Videnskaben,- ja selve Loven er i de Hænder, der besidder alt Guld, ligesaa mange Redskaber til Fremme af Lasten hos de Voksne, Demoralisationen af de Unge og villet Forvirring og Forvildelse i den offentlige Mening med det endelige Mal at afløse den kristne Kulturs ideelle Stræben hos ikkejøderne med Pengemoral og materialistisk Skepsis eller kynisk Nydelsessyge."

Dette er de vigtigste Principper i "Protokollerne". De er ikke helt nye og findes spredt i den antisemitisme Litteratur. Den sammentrængte Form, som de her fremstilles i, giver dem en ny og uhyggelig Betydning. Visse Enkeltheder i det jødiske Program udviser en uhyggelig Lighed med Situationer og Begivenheder, der nu udvikler sig for vore Øjne. 2den Udgave af Professor Nilus' Bog blev sikkert udgivet i Rusland i 1905. *) Kopien af Originalen i Britisk Museum bærer Aarstallet 10. August 1906. Saaledes faar nogle af Udtalelserne Karakter af Profetier, der er gaaet i Opfyldelse, med mindre man vil forklare denne Forudviden hos de Ældste ved at antage, at de i Virkeligheden er de skjulte Anstiftere af disse Begivenheder. Når man læser (Side 8), at det er nødvendigt for vore Planer, at Krige ikke maa afstedkomme territoriale Forandringer, bliver man mindet om Raabet: Fred uden Landafstaaelse, der opløftedes af alle de radikale Partier i Verden og i Særdeleshed i det revolutionære Rusland. Endvidere: "Vi vil skabe en universel økonomisk Krise ved alle tænkelige Underhaandsmidler og ved Hjælp af det Guld, som altsammen er i vore Hænder. Samtidig vil vi kaste uhyre Mængder af Arbejdere i Evropa paa Gaden. Vi vil forhøje Arbejdslønnen, hvilket ikke vil hjælpe Arbejderne, fordi vi samtidig vil forhøje Priserne paa de vigtigste Livsfornødenheder. Det er af væsentlig Interesse for os at berøve Aristokratiet deres Jordbesiddelse. For at naa denne Hensigt, er det den

[* 1ste Udgave kom i Rusland allerede 1902., O.A..]

bedste Fremgangsmaade at presse Afgifter og Skatter op."

Man kan heller ikke undlade at genkende Sovjet Rusland i det følgende:

„Under vort Verdensherredømme opnaas de bedste Resultater ved Vold og Indgydelse af Frygt. Vi maa lære at konfiskere Ejendom uden Tøven, hvis vi herigennem kan styrke vor Magt og fremtvinge Underkastelse. Vor Stat har, idet den forfølger den fredelige Erobrings Vej, Ret til at erstatte Krigens Rædsler med mindre iøjnefaldende, men mere virkningsfulde Henrettelser, som er nødvendige for at opretholde det Rædselsherredømme, der fremtvinger blind Underkastelse. Ved nye Love vil vi regulere vore Undersaatters politiske Liv, som om de var Maskindele. Disse Love vil efterhånden indskrænke al den Frihed, som er givet af Ikke-Jøder. Det er af væsentlig Betydning for os at faa sat igennem, at der foruden os selv i alle Lande kun skal være et uhyre Proletariat. For at demonstrere vor Underkuelse af de ikke-jødiske Regeringer i Evropa vil vi vise vor Magt over en af dem ved Hjælp af Vold og Forbrydelser, d. v. s. ved et Rædselsherredømme. Vort Program vil forlede en Trediedel af Befolkningen til at udspionere de øvrige af ren Pligtfølelse eller gennem Princippet om frivillig Militærtjeneste."

Idet man erindrer, naar dette blev offentliggjort, ser man sytten Aar efter en Regering oprettet i Rusland, i hvilken et stort Procenttal af Lederne er Jøder, hvis modus operandi (Regeringsmaade) følger de her anførte Principper. Vi ser dette, og det forekommer os uhyggeligt. Ulykken er, at alt dette skaber en ukritisk Antisemitisme. At denne er omsiggribende i det østlige Evropa, er et Faktum; at den antisemitiske Propaganda i Frankrig, England og Amerika er stigende, er ogsaa et Faktum. Be-

høver vi og har vi Raad til at føje forøget Racehad til alle vore politiske, sociale og økonomiske Vanskeligheder? I alt Fald burde Problemerne i "Den jødiske Fare" tages op til Behandling.

De er alt for interessante.

De Hypoteser, den fremsætter, er alt for skarpsindige og opsigtsvækkende til, at de ikke skulde interessere vor ikke overlykkelige og ikke overtilfredse offentlighed. Gennemsnitsmennesket synes, at der er noget væsentligt forkert ved den Verden, han lever i; -han vil med Iver gribe efter en "Arbejdshypotese".

Hvad er disse "Protokoller"? Er de autentiske? I saa Tilfælde: Hvilken ondskabsfuld Forsamling udklækkede disse Planer og hoverede over deres Virkeligg ørelse? Er det et Falsum? Hvis det er Tilfældet, hvorfra kommer da denne uhyggelige profetiske Tone, hvis Profetier delvis er gaaet i Opfyldelse og delvis er paa Vej til at gaa i Opfyldelse? Har vi kæmpet i disse tragiske Aar for at tilintetgøre det tyske Verdensherredømmes hemmelige Organisation for kun at opdage under den en anden endnu farligere, fordi den er mere hemmelig?

Har vi ved at anstrenge hver Fiber i vort nationale Legeme undgaaet en pax germania (tysk Fred) kun for at falde ned i en pax judæica (Jødefred)? "Zions Ældste" er, som det fremgaa af "Protokollerne", paa ingen Maade blidere Slavefogeder end Wilhelm den Anden og hans Lakajer vilde være blevet.

Alle disse Spørgsmaal, som sandsynligvis vil paatrænge sig læseren af "Den jødiske Fare", kan ikke afvises med et Skuldertræk, med mindre man ønsker at støtte den typiske Antisemit og give ham Anledning til at fremsætte sin Yndlingsteori om "den tavse Sammensværgelse". En upartisk Kritik af disse Dokumenter og deres Oprindelse er i høj Grad paakrævet. Denne Oprindelse fremgaaer paa ingen Maade klart af den engelske Oversættelse. Det fremgaaer ved indre Bevismateriale, at de er skrevet af Jøder for Jøder, eller er fremkomne i Form af Forelæsninger eller Udkast til forelæsninger af Jøder for Jøder. Og er det Tilfældet, under hvilke omstændigheder og i hvilken Hensigt blev de affattede? Eller skal vi afvise hele Sagen uden Undersøgelse og lade den Indflydelse, en saadan bog kan faa, uantastet?"

Inden jeg fortsætter med Fremsættelsen af de uomstødelige Kendsgerninger, der afgiver fældende Bevis for Jødernes Skyld i Verdensforvirringen, vil jeg, klargøre Spørgsmaalet: Antisemitisme.

Det er nødvendigt, fordi Spørgsmålet af Bladene, altsaa Jøderne, er ganske forvrøvlet og gjort meningsløst, - derfor vil mange Mennesker, hvis de ikke fra første Øjeblik har Hjernen klar, uvilkaarlig lade sig lede af deres Følelser og raabe paa Antisemitisme.

Der er derfor een Ting, jeg beder Dem om:

Hold Deres Hjerne ganske neutral. Lad ikke Deres Følelser tage Magten over Deres Forstand!

Brug Deres Forstand til at tænke roligt og klart. Det skal være Deres Forstand og den alene, som med uomstødelige kendsgerninger siger Dem, hvad der er Sandhed i denne Sag. -

I denne Sag vil nemlig en fejlagtig Dom blive saa skæbnsvanger, at den vil komme til at koste Tusinder og atter Tusinder af Mennesker - maaske Dem selv -livet.

En fejlagtig Dom vil i ethvert tilfælde bringe Dem og Deres Familie til Tiggerstaven.

En fejlagtig Dom vil bringe et Voldsregimente og en Tvang, der udsletter al virkelig Frihed, alt Frisind, Valgret, Trykkefrihed osv., osv. Hold alt dette præsent (nærværende) i Deres Hjerne, hav det liggende som en aarvaagen Vogter i Deres Underbevidsthed, medens De gennemtænker Spørgsmaalet: Antisemitisme.

Hvad er Antisemitisme?

Antisemitisme er: uden Grund at hade eller afsky alle Jøder, fordi de er Jøder.

Men - hvis De hader eller afskyr en Jøde, ikke fordi han er Jøde, men fordi han har opført sig gement og forbryderisk, saa er det ikke Antisemitisme. Det er en fuldtud berettiget menneskelig Følelse, som De ikke skal lade Dem skræmme fra hverken privat eller af Presse - d.v.s. Jødeskrålet. Det er i hvert Fald en Følelse, som ingen vilde antaste Dem for, hvis den gjaldt en Kristen Forbryder!!!

Naar De har læst denne Bog, vil De vide, at den jødiske Race i Aarhundreder har planlagt og nu er i .fuld Gang med at udføre en forbryderisk Sammensværgelse.

Og Jøderne er saa meget mere forbryderiske og foragtelige, fordi de har sammensvoret sig og udført Planen under Venskabs Maske. Medens de tog vort Gæstevenskab og de Goder og Fordele, vore Samfund bød dem, har de udsuget os og hemmeligt paa alle Maader søgt at undergrave og ødelægge os.

De vil vide, at Jøderacens Ledere og med dem uhyre mange af de fremtrædende Jøder er bevidste, snedige og gemene Forbrydere mod os, mod vore Samfund og alt, hvad vi agter og ærer.

Nuvel, naar vi ved de er Forbrydere, maa vi ogsaa behandle dem som Forbrydere.

Hvad gør vi med Forbrydere her til Lands, de Kristne vel at mærke?

Vi sørger for med passende Forholdsregler at forhindre dem i at begaa flere Forbrydelser end dem, de allerede har begaaet.

Og vi taler ikke det komplette Nonsens ved at benævne disse Forholdsregler som: Antimorderisme, Antibedragerisme o.l.

Bliv derfor ved med at bruge Deres sunde Forstand, og lad denne ikke forvirres af, at De kender nogle muligt elskværdige Jøder og Jødinder, eller af, at De eller Deres nære Familie er giftet ind i Jøderacen.

Disse Bekendtskaber rokker nemlig ikke ved Protokollernes Sandhed eller ved deres Betydning.

Hvis De kender en elskværdig kristen Herre eller Dame, der er i Familie med en Rovmorder eller en Bedrager, saa beklager De Familien men fastholder Kravet om, at Forbryderne skal straffes. De mener ikke, at Forbryderen, paa Grund af Bekendtskabet med den elskværdige Familie, skal gaa ustraffet og frit om i Samfundet i Besiddelse af alle sine Borgerrettigheder.

Det mener De ikke, fordi det er noget Vrøvl.

Når De er blevet overbevist om, at Jødernes Ledere og uhyggeligt overvældende mange af Racens øvrige Medlemmer er Verdensforbrydere, - og det vil De være overbevist om, naar De har læst denne Bog. Da vil De ogsaa kunne indse at Racen - netop paa Grund af sine udprægede Raceegenskaber maa uskadeliggøres - neutraliseres. De beklager Familien, men fastholder Kravet om, at Forbryderne skal straffes. De mener ikke, at disse, af Hensyn til den elskværdige Familie, skal vedblive at gaa ustraffet og frit om i Samfundet i Besiddelse af alle sine Borgerrettigheder.

Det mener De ikke, fordi det er noget Vrøvl.

Man skal - og man er i Færd med Verden over at kende Jøden, som han er, og ikke saaledes, som vi tror, føler, eller mener, at han er.

Dette er vi ganske godt paa Vej til herhjemme, som ogsaa adskillige Steder i Udlandet. - Det er jo ganske betegnende, at man her i Landet i det sidste halve Aar

Side16.

ikke har kunnet tale med et Menneske - ligegyldigt til hvilken Klasse han hørte - uden at de alle som een kommer med Udtalelser mod Jøderne og deres Forsøg paa Tvangsregimente. - Dette i Danmark, der før har været særdeles jødevenligt. Piben har nu ved det nærmere Bekendtskab med Racen - dette Bekendtskab, der har været meget

belærende - faaet en ganske anden Lyd.

Det danske Folk er ikke jødevenligt længere. De andre europæiske Lande er det endnu mindre. -

Og det Morsomme er, at man forbavses ikke over, at vore Blade ikke har mærket eller omtalt dette Faktum! Man noterer sig det som et Bevis paa sine Meningers Rigtighed, og beholder og udvider denne sin private, danske Mening paa Trods af Pressen, d.v.s. Jøderne.

Jeg er ikke i Tvivl. om at Læsningen af Protokollerne, Dokumentet og Pragertalen vil bestyrke denne den private-offentlige danske mening.

Endnu en Gang vil jeg bede Dem - medtagende Deres gode, sunde Fornuft og forhaabentlig ligesaa gode og sunde Logik - grundigt og logisk at overveje følgende. Beviser paa Protokollernes Ægthed.

1ste Faktum.

Bogen kom i Rusland for 18 Aar siden. Alt, hvad der er sket i Verden siden da, er planlagt i Bogen, og der fortælles, hvorledes det skal sættes i Scene. Det er sat i Scene - saaledes som planlagt, og de stadige Arbejderuroligheder Verden over fortæller, at Jøderne stadig arbejder paa vor Kulturs Undergang.

2det Faktum.

Bogen er saavidt muligt tiet ihjel af Pressen - der var ude af Stand til at modsige dens alt for tydelige Paastande.

Ikke een Jøde har i de 18 Aar forsøgt at gendrive Bogen reelt og sagligt. - I Stedet for, har Jøderne i alle Lande forsøgt at opkøbe Bogen - uden Held.

3dje Faktum.

Overalt i de Lande, hvor Regeringerne er Styrtede, vrimler det med Jøder.*)

I Bayern blev Jøderne Eisner Præsident, Jaffe Finansminister, Brentano fik Overopsyn med Bayerns Handel, Industri og Haandværk.-

I Sachsens Regering er Jøderne Lipinsky, Geyer og Schwarz virksomme.

I Østrig er Statssekretæren for udenrigske Anliggender Jøden Bauer. I Presseafdelingen arbejder Jøderne Brügel, Pohl og Bach.

I Berlin spillede Jøderne Haase og Landsberg Hovedrollerne i 6 Mands Kabinettet, som skulle erstatte Rigskansleren.

I Udenrigsministeriet sidder Haase og hjælpes af Jøden Kautsky, der er Czecker og i Nov.1918 ikke var Rigestysker.

Den tyske Krigsminister assisteres af Jøderne Cohn og Herzfeld.

Rigsfinansminister er Jøden Schiffer med Jøden Bernstein som Tilforordnet

Statssekretæren for indenrigske Anliggender hedder Preuss og er sikkert Medlem af den jødiske Familie Preuss.

Krigsernæringseembedet var besat med Jøden Würm.

Prøjsen har et Rigskabnet paa 6 Medlemmer. Jødelisten ser saaledes ud:

[* Alle disse Personer er fra Novbr. 1919 og fra Maj 1920, muligt, der senere er sket nogle Personskifter. , O.A.]

Justitsministeriet ledes af Jøden Rosenfeld.

Finansministeriet ledes af Jøden Simon.

Indenrigsministeriet ledes af Jøden Hirsch.

Den ene af de to Formænd i Centralraadet for Arbejder- og Soldaterraadene er Jøden Cohn.

Ved Rigskonferencen 25. Nov. 1918 var Prøjsen repræsenteret af Jøderne Hirsch, Haase og Herzfeld,

Bayern af Jøden Eisner,

Sachsen af Jøderne Lipinsky og Gradnauer,

Württemberg af Jøden Heymann,

Baden af Jøden Haas,

Tysk-Østrig af Jøden Hartmann,

Ungarn:- Bevægelsen i Buda-Pest blev ledet af Jøderne Bela Cohn, Samuelly, Josef Pogani, Gariel Schøn og Arpad Kerekes Cohn, Otto Corvin.

4de Faktum.

Desuden havde Jøderne i Tyskland underKrigen før

Sammenbruddet indrettet sig følgende interessante Svikmølle:

Jøden Kommerceraad Wallenstein var:

1) Formand for Kontrolraadet for frigivet Læder, og

2) Formand for Skotøjsindustriens Tilsynsraad.

Men en alsidig Mand kan have mange "Tillidsposter"

og derfor var Hr. Wallenstein ogsaa

3) Præsident i Nævnet for Skotøjspriser og

4) Leder af Rignævnet for Skotøjsforsyning.

1) Forretningsfører i nævnte Nævn var derimod Jøden

Dr. Mainzer, en Svoger til Hr. Wallenstein; men dette er sikkert en Tilfældighed!

Dr. Mainzer var nemlig ogsaa

2) Raadgiver ved Rignævnet for Skotøjsforsyning og

3) Medlem af Tilsynsraadet for Saalefornyelse.

Hr. Königsberger, som var Ven og Boligkammerat af Hr. Wallenstein, havde derimod mærkeligt nok kun een Bestilling, han var stedfortrædende Forretningsfører for Bedømmelsesnævnet for Skotøjs-Priserne. (Der er nogen, der siger, at de ved at læse dette kommer til at tænke paa Hamborger-Jøden Ballin, Heilbuth o.s.v. Hvorfor mon?)

5te Faktum.

Ved en international Jødekongres, der blev holdt i Lemberg kort før Krigens Udbrud, blev der fremsat en Udtalelse,

som klart viser, at Jøderne - af gode Grunde - vidste, hvad der vilde ske i Fremtiden. Denne Udtalelse lyder saaledes:

"Jødedommens Magt vokser stadig. Guldets er næsten helt i Jødernes Hænder, og Guldets er Fremtiden. Naar saaledes de store Ejendomme gaar over paa Jødernes Hænder, vil de Kristne og ganske særligt de kristne Arbejdere skaffe Jøderne uhyre Rigdomme. Vi vil komme i Besiddelse af Pressen, og derved af den offentlige Mening. Saa vil vi tvinge Proletariatet til Oprør, og vi vil naa at herske paa Jorden, som det blev lovet vor Fader Abraham."

Under Henvisning til denne Udtalelse, der blev fremsat som et Program for Jødernes Taktik, istemmer nu en stor Del af den tyske Presse Raabet:

Ud med Jøderne!

Det er dem, der har fremkaldt Krigen!

Det er dem, der er Skyld i vore Ulykker.

6te Faktum.

Næsten alle Lederne af den russiske Revolution er Jøder eller Halvjøder, og de har næsten alle skiftet deres jødiske Navne, nogle af dem har endog tre, f.Eks. Litvinoff, Finkelstein, Wallach.

Hvorfor har det været nødvendigt?

Listen over mange af de Rovmorderjøder, som

har arbejdet i Rusland, findes i "Bevismateriale" bag i Bogen.

7de Faktum.

Dette forties ganske i vore Jødeblade. Og naar hjemvendte Dansk-Russere indsender Artikler om de sande Forhold i Rusland, bliver de enten afviste eller optagne i ganske forvrængede eller misvisende Skikkelser!

Hvorfor maa Sandheden ikke kendes? Er det mon for ikke at varsko os i Tide?

8de Faktum.

Hjemvendte Dansk-Russere, der ikke er Jøder, er fulde af Fortællinger om Jøderenes modbydelige Rovmord og forbryderiske Fremfærd i Rusland. Men som sagt: Bladene tager kun Beretningerne herom i ganske fordrejede Bearbejdelser!

9de Faktum.

I New York begyndte man at blive opmærksom og betænkelig ved det Faktum, at de fem Medlemmer af New Yorks Kommunalbestyrelse, - som blev overleveret til Retten, fordi de var Putschister (Bolcheviker), alle var Jøder, nemlig: Karl Salomon, Ludwig Waldmann, Samuel Orr, August Claessens -og Samuel Witt.

Hvorfor, spurgte man eftertænksomt, er det Jøder og atter Jøder, der volder den Uro?

For Danmarks Vedkommende kunde man nævne en Vrimmel af Kendsgerninger, der taler et tydeligt Jødesprog. Jeg skal indskrænke mig til at pege paa vort afskedigede Ministeriums Tvangsregimente og Generalstrejkepolitik i "Frihedens og Statskuppet"s Navn. (Er denne Løgnagtighed at kalde Kongens Appel til Folket selv for Statskup ikke typisk jødisk?) - Denne Politik, der kunne have bragt os til Fallittens Rand, medens de virkelige Ledere af Regeringen: Skotøj, Manufaktur og Valuta samt mange andre af Racen Melede deres egen Kage ved Spekulation og Vareaager. - I den "officielle" Regering indtager Jøden Brandes, som arbejder for de jødiske Planer, en bemærkelsesværdig Førsteplass. Hans Smuds-Litteratur er i Harmoni med mange af Protokollernes vigtigste Punkter, hans ledelse af Finansministeriet harmonerer med andre, og hans sønderjyske Politik falder i Traad med, at "det er vigtigt for Jøderne, at Krigen ikke resulterer i territoriale Vindinger". Se side 28.

Og Brandes blev virkningsfuldt suppleret af Herrerne Rode og Zahle, der i høj Grad er baade Blods- og Aandsbeslægtede. Man beviser næsten ved at lyve frækt og stærkt sin jødiske Herkomst.

Maaske kender ikke alle Læsere Historien Om Ephraim, her er den:

Jøden Ephraim Levison boede i en skummel Afkrog af

Jøden for Retten.

Hovedstaden. Han blev af en Nabo stævnet for Retten i Anledning af en Krukke, han havde laant og givet tilbage i revnet Stand.

For Retten forsvarede han sig med følgende Ord:

"Jai schwerger ved Abrahams, Isacks und Jacobs Gott, at jai er uschuldig.

For det ferste har jai slet ingen Krukke laant. For det andet var den revnet, da jai fik den, og for det tredie var den Gott straffe maj hel, da jaj leverte den tilbage".

Alligevel blev Ephraim dømt paa Indicier.

Vi tænker paa Ephraim og mindes Brandes' Løgn i den vestindiske Sag og paa Zahles 5 - fem - forskellige Forklaringer- til Justitsminister Rytter.

Med Hensyn til selve Oversættelsen har jeg følgende at bemærke:

Da det er mit Ønske, at Protokollerne skal kunne forstaas af alle Samfundsklasser, har jeg saavidt muligt fjernet de talløse Fremmedord eller vedføjte Ord, der bedst dækker Meningen. Det jødiske Ord Gojim som betyder Dyr eller Hund, og hvormed Jøderne benævner alle Ikke-Jøder, har jeg oversat ved Kristne fordi der i Protokollerne omtrent udelukkende tales om Europa.

"Zions Vise" er oversat med det mere moderne: de jødiske Lærde.

Jødefrimureriet er oversat ved: Jødeforbundet, for at man ikke skulde forveksle Jødefrimureriet med det almindelige Frimureri.

Hvor Jøderne selv senere taler om vort almindelige Frimureri, er Ordet oversat direkte.

Ovs.

PROTOKOLLERNE

[Billeder og medfølgende billedtekster: Jøden ISAAC CREMIER, Jøden THEODOR HERSZL og Jøden EDUARD BERNSTEIN]

Iste Protokol.

Vi vil nu - uden at pynte paa Tingene - tale om vor store Plan, og ved at drage Sammenligninger belyse alle Muligheder - og derefter drage vore Slutninger.

Jeg vil derfor belyse vort System baade fra vort og de Kristnes Synspunkter.

Vi bør lægge mærke til, at der findes langt flere Mennesker med slette end med gode Karakterer; vi vil derfor opnaa de bedste Resultater ved Trusler og Vold og ikke gennem akademiske Bevisførelser. - Ethvert Menneske stræber efter Magt, og Enhver vilde ønske, at være Diktator, hvis bare han kunde; men de er kun meget faa, som vilde være i Stand til at opofre alle andres Lykke for sin egen.

Styrkens Ret.

Hvad er det nemlig, der har tæmmet de vilde Dyr, vi kalder Mennesker? Hvad har hidtil ledet dem?

Da Samfundet opstod, underkastede de sig den raa og blinde Styrke, senere underkastede de sig Lovene, der i og for sig er den samme Styrke; men maskeret under en anden Form. Vi slutter heraf at i Følge Naturlovene, ligger Retten i Styrken.

Friheden er kun en Indbildning. -

Liberalismen (Frisindet).

Den politiske Frihed er kun en Idé; men ikke et Faktum.

Denne Idé maa vi kunne omdanne efter Forholdene, naar det er nødvendigt ved en fingeret Lokkemad at lokke Folkemasserne over til vort Parti, og navnlig naar vort Parti har sat sig for at styrte et andet, der har Magten. Det letter i høj Grad vor Opgave, hvis Modstanderne selv smittes af Frihedsideéerne, den såkaldte Liberalisme, og for Idéens Skyld giver Afkald paa sin Magt.

Her viser vor Teori sig i sin Overlegenhed; thi de slupne Regeringstøjler bliver straks grebne af og samlede i en ny Haand, fordi den blinde Folkemasse - i Følge Tilværelsens evige Love - ikke kan eksistere en eneste dag uden Ledere. Og den nye Magthaver indtager kun den gamles Plads, fordi denne var blevet svækket ved Liberalismen.

Kristendommen, Pengene, Selvstyret.

I vor Tid har Pengene Magten og har indtaget de liberale Regeringers Pladser. Der var en tid, da Kristendommen regerede.

Frihedsidéen er i sig selv umulig og uigennemførlig, fordi ingen kan bruge Friheden med Mæde. - Prøv på at give Selvstyret til et Folk blot for en ganske kort Tid, og Selvstyret vil forvandles til Selvvold. Efter dette opstår indre Stridigheder, der snart igen vil ag over til indre Slagtinger.

Ved disse Myrderier vil Landene blive ødelagte, og deres Betydning forvandles til intet.

Kapitalens Despotisme (Enevoldsmagt).

Landet vil da enten udmatte i indre Stridigheder, eller disse vil udlevere det til ydre Fjender. I ethvert Tilfælde kan et sådant Land betragtes som ødelagt, det vil sige: det er i vor Magt.

Pengenes Despotisme, der helt og holdent er i vore Hænder, rækker da Landet et reddede Halmstrå, og Landet om med eller mod sin Vilje gribe dette Halmstrå, ellers styrter det i Afgrunden.

Den indre Fjende.

Og, hvis nogen ud fra sin frisindede Tankegang vil sige, at et sådant Ræsonnement er umoralsk, vil jeg spørge:

"Hvis et Land har to Fjender, en ydre og en indre, og man ligeoverfor den ydre anser det for tilladeligt og fuldt forsvarligt at benytte enhver Kampmaade, som f.Eks. ikke at meddele Fjenden sine Krigsplaner, og at overfalde ham om Natten med Overmagt, - hvorledes kan man saa kalde den samme Kampmaade umoralsk og utilladelig overfor den farligere indre Fjende, Ødelæggeren af den offentlige Orden og Velstand? *)

Folkemasserne og Anarkiet.

Jeg spørger: Kan den sunde og logiske Fornuft regne med heldigt at kunne lede Folkemasserne ved Hjælp af fornuftige Formaninger og Overtalelser? Disse vil selvfølgelig blive modtagne med dumme Modsigelser. - Men - hvad kan være de overfladiske Folkemasser

behageligere? Under indflydelse af lave Lidenskaber, Fordomme, Skikke, Traditioner og sentimentale Teorier hengiver Menneskene sig sig til Masserne, og Massernes Mennesker hengiver sig til Partisplittelser, der forhindrer en-

*) Denne Maade at "drage Slutninger" paa er i al sin uhyre Løgnagtighed typisk jødisk. De sammenligner nemlig her Kampmaaden mellem to Fjender, der er i aaben og ærlig Kamp, og altsaa begge ved, at de altid og i alle Forhold skal være paa Vagt mod hinanden, med Jødernes Kampmaade overfor de Kristne, hvor Forholdet indtil de allersidste Tider har været dette, vi Kristne ikke har anet, at Jøderne er vore argeste Fjender og paa enhver Maade søger at snigløbe, undergrave og ødelægge vore Samfund. At Jøderne skulde være saa dumme, at de ikke selv kan se Falskheden i den hele "Bevisførelse" kan man ikke forudsætte, naar et stakkels Kristen-Fjols som Oversætteren straks fik Øje paa den.

ovs.

hver Overenskomst, endog de, der er baserede paa kloge og forstandige Formaninger.

Enhver af Folkemassernes Beslutninger skyldes et tilfældigt sammenagiteret Flertal, og paa Grund af massernes Uvidenhed om de Politiske Hemmeligheder, fastholder de meningsløse Beslutninger, som i sig bærer Spiren til Anarki i Regeringen.

Politiken og Moralen.

Politik har intet med Moralen at Skaffe. En Regering, der regerer efter moralske Principper, er derfor ikke sikker paa sin Magt. Den, der ønsker at regere, maa benytte List og Hykləri. - Ædle Folkeegenskaber som f.Eks. Oprigtighed og Hæderlighed er Mangler hos en Politiker, fordi de fjerner selv de største Regenter fra Magten bedre og sikrere end den argeste Fjende. Disse Egenskaber kan vi overlade som en Pynt for Kristen-Regeringerne.

Vi skal i intet Tilfælde ledes deraf.

Den Stærkes Ret.

Vor Ret ligger i vor Styrke.

Ordet Ret er et abstrakt Begreb, som ikke er bevist paa noget Punkt.- Ordet Ret betyder kun: Giv mig det, jeg ønsker, saa faar jeg derved Bevis for, at jeg er stærkere end du.

Hvor begynder Retten, og hvor ender den?

I et Land, hvor Regeringens Magt er daarligt organiseret, hvor der er værdiløse Love og en svag Regering, en Regering, der navnlig er svækket ved en Mængde Rettigheder, der er opstaaet, takket være Liberalismen - i et saadant Land tager vi en ny Rettighed, nemlig med den Stærkes Ret at kaste os over og nedslaa alle eksisterende Forordninger og Vedtægter, forvanske Lovene og omdanne alle institutioner. Og saaledes gør vi os til Herrer over de Kristne, som har overladt os Retten til at regere over dem, idet de har afstaaet den frivilligt - liberalt.

Den jødiske Sammenslutnings Sejrsang.

Nu, da alle Regeringer vakler, vil vor magt blive mere sejrrig end alle andre, fordi den vil vedblive at være usynlig, indtil den er blevet saa stærk, at ingen List vil være i Stand til at undergrave den.

Hensigten helliger Midlet.

Af det tilfældige Onde, som vi nu er tvungne til at udøve, opstaar Goderne ved en fast og urokkelig Regering. Denne vor Regering vil genoprette Statsmaskinens regelmæssige Gang, som vi har ødelagt ved Liberalismen.

Resultatet helliger Midlet.

Vi maa have vor Opmærksomhed fæstet ved vore Planer - ikke saa meget paa det gode og moralske ved dem, som paa det nødvendige og nyttige. Foran os ligger en strategisk udarbejdet Plan, vi kan ikke i noget som helst Tilfælde risikere at vige fra den, uden at tilintetgøre mange Aarhundreders Arbejde.

Folkemasserne er blinde.

For at vi kan faa vore Planer udførte og naa Vore Maal, maa vi regne med Massernes Lavhed, deres Omskiftelighed, deres Uordholdenhed og deres manglende Evner til at forstaa og højagte deres egne Livsvilkaar og deres egen Velstand.

Vi maa være ganske paa det rene med, at Massernes Magt er blind og uforstandig, den vil ikke tage imod Fornuft, og den lystrer snart den ene Taler, der siger det ene, og snart den anden Taler, der siger det modsatte.

En Blind kan ikke lede en Blind, uden at de begge styrter i Afgrunden. Og derfor vil Massernes egne Folk, Politiske Æventyrere, Opkomlinger af Folket, selv de genialeste, ikke evne at optræde som Massernes Ledere, uden at de bringer Ødelæggelser over hele Landet og hele Folket.

Politikens A B C.

Kun den, der fra Barnsben er opdraget til Selvhersker, kan tilfulde fatte de Ord, som er skrevet med politiske Bogstaver.

Partistridigheder.

Naar Folket overlades til sig selv, det vil sige, naar politiske Æventyrere af dets egen Midte faar Lov at styre, vil de i Fællesskab ødelægge sig selv og Landet ved Partistridigheder. Partistridigheder opstaar ved Æventyrernes Magtbegær og Jagten efter Popularitet, samt ved de deraf opstaaede Uordener.

Mon det overhovedet er muligt, at Folkemasserne roligt og uden Skinsyge skulle kunne bedømme og styre Landets Interesser, som - vel at mærke - ikke maa forveksles med personlige Interesser?

Er de i Stand til at forsvare sig mod ydre Fjender?

Det er overhovedet ganske utænkeligt; thi en Regeringsplan, der er plukket i lige saa mange Stumper, som der er Hoveder blandt Vælgerne, taber sit Enhedspræg og bliver derfor meningsløs, ubrugelig og upraktisk.

Den bedste Regeringsform er Enevælden.

Thi kun under en Selvhersker kan Planerne udarbejdes udførligt og tydeligt, så de i Rækkefølge fordeler alt i Statsmaskinens Mekanisme. Heraf slutter vi, at en formaalstjenlig Regering, der skal være til Nytte for Landet, bør samles under een ansvarlig Person. En Civilisation kan kun eksistere under en absolut Enevoldsmagt. Denne Enevoldsmagt skal ikke gennemføres af Masserne men af deres Leder, hvem han saa end monne være. Folkemassen bestaar af Barbarer, som viser sit Barbari ved enhver Lejlighed. Saasnart Folkemasserne har bemægtiget sig Friheden, forvandler de den til Anarki.

Og Anarkiet er i sig selv Højden af alt Barbari.

Spiritus, den klassiske Uddannelse, Usædelighed.

Se en Gang paa de af Spiritus belastede Dyr. De har tabt Forstanden ved en ubegrænset Nydelse af Alkohol, der er givet dem samtidig med Friheden.

Vi kan ikke tillade os selv og vore at ødelægge os saaledes.

Men Kristen-Folkene er ødelagte af Spiritus, deres Ungdom er blevet ødet af klassisk Lærdom og et tidligt usædeligt Levned hvortil vore Agenter har lokket dem - Informatorer, Lakajer, Guvernanter i rige Familier, Butiksekspeditricer og vore Kvinder i de Kristnes Forlystelsesetablissemeter. Til de sidste regnes de saakaldte "Damer af Selskabet", frivillige Efterfølgersker i Usædelighed og Luksus.

Principper og Regler for Jødeforbundets Bestyrelse.

Vor Parole er Styrke og Hykleri.

Kun Styrken sejrer i Politik især naar den er forbundet med de Evner, der er nødvendige for Statsmænd. - Vold bør være Princippet, List og Hykleri Reglerne for de Regeringer, som ikke har i Sinde at nedlægge deres Krone for Fødderne af nogen anden Magthaver. Dette Onde (List og Hykleri) er det eneste Middel til at naa Maalet - det Gode.*)

Vi maa derfor ikke vige tilbage for Bestikkelser og Forræderi, der hvor de kan hjælpe os til at naa Maalet. I Politik bør vi kunne tage andres Ejendom uden at vakle, hvis vi derved kan opnaa Underdanighed og Magt.

[* Det Gode betyder her Jødernes Underkuelse af alle Kristne.]

Rædselsherredømmet.

Vort Rige, som følger den fredelige Erobrings Vej, har Ret til at ombytte Krigens Rædsler med de mindre bemærkede, men mere formaalstjenlige Dødsdomme. Ved disse vedligeholder vi Rædselsherredømmet, der tvinger de Kristne til blind Lydighed. Retfærdig men ubevægelig Strengthed er de virkningsfuldeste Vaaben for en Regering. Vi bør paa vort Program holde os til Vold og Hykleri, ikke alene for Fordelens Skyld, men ogsaa i Pligtens Navn for Sejrens Skyld. At kunne beregne kommende Begivenheder er lige saa vigtigt, som at finde strenge

Forholdsregler derimod. Det er derfor ikke saa meget ved selve Midlerne som ved Strenghedens Regimente, at vi vinder Sejr, idet vi underlægger alle Regeringer vor Overregering.*) Det, at man ved, at vi er ubevægelige, er nok til, at enhver Ulydighed vil ophøre.

Frihed, Lighed, Broderskab.

Allerede langt tilbage i Tiden har vi udslynget Ordene: Frihed, Lighed og Broderskab blandt Folkene, og utallige Gange siden er disse Ord blevet gentaget af sjælløse Papegøjer, som fra alle Kanter flokkes om denne Løkkemad. Ved disse Ord er Velstanden i Verden, den virkelige personlige Frihed - der før var saa beskyttet mod Massernes Tryk - ødelagt.

Man skulle ikke tro, at kloge, intelligente Kristne ikke har opdaget Beskaffenheden af de omtalte Ord, at de ikke har mærket Modsigelsen i deres Betydning og i deres Forhold til hverandre, at de ikke har set, at der i Naturen ikke eksisterer nogen Lighed, ikke kan findes Frihed, at selve Naturen har fastslaaet Forskel i Forstand, Karakter og Anlæg, og, at dette altsammen beror paa dens Love, at de ikke har betænkt, at Massen er en [* Se A. C. Schmakoff (Den internationale, hemmelige Regering] 1912 blind Kraft, at Opkomlinger, der er valgte af og ud af Massen for at styre i Politik, er ligesaa blinde som den selv, at et i Politik opdraget og oplyst Menneske - selv om han er enfoldig.- kan styre, hvorimod den, der ikke er indviet, ikke begriber et Ord af Politik, selv om han var et Geni. - Alt dette har de Kristne overset.

Principperne i den dynastiske Regering.

Men til Trods for, at de har overset dette, har de Kristne dog alligevel grundet de dynastiske Regeringer herpaa. Faderen overleverede til Sønnen Kendskabet til den politiske Forretningsgang, for at ingen uden Medlemmerne af Kongehuset skulde kende de politiske Hemmeligheder, og derfor heller ikke kunde aabenbare dem for det hele Folk. I Tidernes Løb er Meningen med den dynastiske Overlevering af Politikens virkelige Indhold gaaet tabt.

Og dette har skaffet vor Sag Fremgang.

Ophævelsen af det kristne Aristokratis Privilegier.

Fra alle Verdens Kanter har Ordene Frihed, Lighed og Broderskab lydt. Og til vore Rækker er der - ledet at vore Agenter, strømmet hele

Legioner, som med Jubel har baaret vore Faner. Alligevel er disse Ord ligesom Orme, der har undergravet de Kristnes Velstand. - Overalt har de tilintetgjort Fred, Ro og Sammenhold, og i det hele ødelagt alle de kristne Rigers Grundvolde.

I skal fremledes faa at se, at dette vil tjene til vor Triumf. Det har blandt andet gjort det mulig for os at faa den vigtigste Trumf paa Haanden, nemlig *Ophævelsen af alle Privilegier*, med andre Ord: Grundvolden for det kristne Aristokrati, der var Folkenes og Landenes eneste Værn imod os.

Det nye Aristokrati.

Paa Ruinerne af det fordums fødte Aristokrati har vi ovenover Intelligens-Aristokratiet stillet Penge-Aristokratiet. Respekten for dette nye Aristokrati har vi baseret paa den Videnskab, som vore Lærde har udformet, og paa Rigdomme, vi sidder inde med.

Psykologisk Beregning.

Vor Sejr er ydermere lettet derved, at vi - ved Hjælp af Personer, der har været anvendelige - altid har slaaet paa den menneskelige Forstands følsomste Streng - paa Beregning, paa Begær efter Penge, paa Menneskenes umættelige materielle Behov. Og de opremsede menneskelige Svagheder er endog, tagne hver for sig, i Stand til at dræbe al Foretagsomhed, fordi de udleverer Folk til den Persons Forgodtbefindende, som køber deres Arbejde.

Friheden, brugt som Slagord,

har gjort det muligt for os at overbevise Masserne om, at Regeringerne ikke er andet end Forvaltere hos Landets Ejere - Folket, og at man derfor kan skifte Regering, ligesom man skifter et Par Handsker.

Dette, at man kan afsætte Statsoverhovedet, har givet dem i vor Vold og gjort dem til Marionetdukker i vore Hænder.

2den Protokol.

Grunden til det jødiske Overherredømme er økonomisk Krige.-

Det er nødvendigt for os, at Krigene saa vidt muligt ikke ender med territoriale Vindinger (Landvindinger). Dette vil nemlig føre Krigen over paa økonomisk Grund, saa de Krigsførende, naar de er nødt til at gøre Krigslaan hos os, vil se, hvor mægtige vi er. Begge de krigsførende Magter vil gennem Krigslaanene blive gjorte afhængige af vore internationale Agenturer (Banker?), og disse Agenturer har Millioner af Øjne, der ikke er blindede af nogensomhelst Hindringer. Paa denne Maade vil vore internationale Rettigheder efterhaanden udviske de nationale Rettigheder i den egentlige Betydning af Ordet Ret.

D en usynlige Administration og de "hemmelige Raadgivere".

De Administratorer, som af os er valgte af Folkets Rækker, er afhængige af Folkets slaviske Tilbøjeligheder og er ikke skikkede til at regere. Det er derfor let at gøre dem til Marionetdukker i vort Spil, der spilles af vore geniale og lærde Raadgiver-Specialister, der fra deres tidligste Barndom er blevet opdraget til at styre hele Verden. Som det vil være Eder bekendt, har disse vore Specialister erhvervet sig de nødvendige Kundskaber i Kunsten at regere ved at studere vore politiske Læresætninger, ved historiske Erfaringer og ved at iagttage enhver Foreteelse i det daglige liv.

De Kristne lader sig ikke belære af de praktiske Resultater og af uhildede historiske Iagttagelser; de ledes tværtimod af en teoretisk Rutine, der ikke bryder sig om nogen somhelst Bedømmelse af Resultatet. Vi behøver derfor ikke at tage dem med i Beregningerne, de maa gerne forlyste sig indtil videre ved at leve i Haabet om nye eller i Mindet om gamle Forlystelser.

Det, som vi har lært dem at betragte som Videnskabens sidste Ord, skal de betragte som det klogeste. I denne Hensigt skal vi stadig gennem Pressen indpode dem en blind Tillid til Videnskaben. Den kristne Intelligens skal kro sig af sine Kundskaber, uden at de har studeret dem logisk. De skal gennemgaa alle fra Vi denskaben hentede Teorier, der er opkonstruerede af vore Agenter, i den Hensigt at lede Tankegangen i den for os nødvendige Retning.

De ødelæggende Teoriers Fremgang.

Tro ikke, at vore Paastande kun er Talemaader. Læg Mærke til

Udbredelsen af de Teorier, vi har fremført - Darwinismen, Socialismen (Marxismen), Nietschismen o.s.v. Den opløsende Virkning, disse Teorier har haft paa de Kristnes Tankegang, bør - idetmindste for os være iøjnefaldende.

Tilpasning af Politiken.

Vi maa regne med de nulevende Folks Tænkemaade, Karakter og Tilbøjeligheder, for at vi ikke skal begaa politiske Fejltagelser i Ledelsen af de administrative Institutioner. Vort System - hvis mekaniske Dele man kan ordne forskelligt efter Folkekaraktererne, som vi møder paa vor Vej - kan ikke hente Sejren hjem, hvis ikke dets praktiske Tilpasningsevne støtter sig til de historiske Erfaringer i Forbindelse med det nuværende.

Pressens Opgave.

De nuværende Regeringer har en storartet Magt til deres Raadighed, en Magt, som skaber Folkets Tankegang, det er Pressen. Pressens Opgave er hovedsagelig at paavise nødvendige Krav, at fremføre Folkets Klager, og at skabe og at udbrede Misfornøjelse.

I Pressen personificeres Frækhedens Triumf.

Men - Regeringerne har ikke forstaaet at benytte sig af denne Magt og *den er kommet i vore Hænder.*

Vi har gennem den vundet Magt og Indflydelse, medens vi selv har staaet i Skyggen. Takket være Pressen har vi bemægtiget os alt Guldets, skønt vi har været nødt til at tage det gennem Strømme af Blod og Taarer.

[Billeder og medfølgende tekster: Jøden FERDINAND LASALLE og Jøden KARL MARX]

Guldets Værdi og Værdien af de jødiske Ofre.

Vi har købt os fri ved at ofre mange af vort Folk; men hvert Offer fra vor Side vil koste Tusinder af Kristne ind for Gud

.

3die Protokol.

Den symbolske Slange og dens Betydning.

I Dag kan jeg meddele Eder, at vi kun staar nogle faa Skridt fra Maalet. Der er endnu kun et lille Stykke Vej tilbage, og hele den Vej, vi havde planlagt, er tilbagelagt og slutter den symbolske Slanges Ring. Naar denne Ring er lukket, vil alle europæiske Riger være indesluttede i den som i en Skruestik.

Den forfatningsmæssige Vægt taber Balancen. Terroren (Rædselsherredømmet) i Slottene.

Inden ret længe vil den forfatningsmæssige Vægt tabe sin Ligevægt, fordi vi - for at hindre den i atter at komme i Ligevægt - har reguleret den unøjagtigt. De Kristne mente, at de havde sat den paa en tilstrækkelig fast Grundvold, og de venter nu, at den atter skal komme i Ligevægt. Men Grundvolden, de Regerende, er undergravede af deres Repræsentanter, fordi de gør Dumheder, naar de lader sig rive med af deres ukontrollerede og uansvarlige Magt.

De kan takke den Terror, der behersker Slotsbeboerne,*) for denne deres Magt.

Naar en Konge ikke kan nærme sig sit Folk og faa Adgang til forskellige af dets Kredse, kan han umuligt komme i Kontakt med Folket og væрге sig mod de Magtlystne.

Den seende, regerende Magt og den blinde Folkemagt [* Konger og Kejsere] som af os er skilt fra hinanden - har tabt enhver Betydning, fordi de, *naar de er -adskilte, er ligesaa hjælpeløse, som den Blinde uden en Stok.*

Magten og Ærelysten.

For at forlede de Magtlystne til Magtmisbrug, har vi rejst alle Kræfter mod hverandre, idet vi har opægget deres liberale (frisindede) Lyst til Uafhængighed. Derfor har vi opmuntret al Foretagsomhed, har bevæbnet al Partier og har stillet Magten som en Skydeskive for al Slags Ærgerighed.

Vi har forvandlet Landene til Valpladser for Uroligheder og Oprør - endnu en kort Tid, saa vil Fallitter og Uroligheder opstaa overalt.

De parlamentariske Talemaskiner. Pjecer. Misbrug af Magten.

Utrættelige Talemaskiner har forvandlet alle parlamentariske og administrative Sammenkomster til Talevæddeløb. Kortsynede Journalister, ugenerte Pjeceforfattere, angriber daglig det administrative Personale. Magtmisbrug vil faa alle Institutioner til at vakle, og alt vil ramle sammen under de rasende Folkemassers Slag.

Det økonomiske Slaveri. "Folkets Rettigheder".

Folket er lænket fastere til strengt Arbejde ved Fattigdom, end de er det ved Slaveri eller Livegenskab.

Fra disse to kan de befri sig paa en eller anden Maade, og de kan forsone sig dermed: men de kan ikke frigøre sig fra Nøden. - Vi har i Forfatningerne indsat Rettigheder, der kun findes paa Papiret men ikke i Virkeligheden; thi alle disse saakaldte "Folkets Rettigheder" kan kun eksistere i Indbildningen, men aldrig i Virkeligheden. Hvad Betydning har det f. Eks. for Proletarkropsarbejderen, der staar bøjet over sit svære Arbejde og er nedtrykt af sin tunge Lod, at Talemaskinerne faar Ret til at tale, og at Journalisten ved Siden af alvorlige Ting faar lov til at skrive alt muligt Vrøvl - hvis han ikke har nogensomhelst anden Fordel af Forfatningen end de ynkelige Smuler, vi slænger til ham fra vort Bord, for at han skal stemme til Fordel for vore Interesser, vore Kandidater, vore Agenter?

Republikanske Rettigheder for Fattigmand er en bitter Ironi; thi Nødvendigheden af saa godt som dagligt Arbejde hindrer ham i Virkeligheden i at benytte sig deraf. Men derimod berøver den ham Garantien for en stadig og sikker Indtægt, idet han er gjort afhængig af Kammeraternes Strejker eller Arbejdsgivernes Lockouter.

Optrækkeriet og Aristokratiet.

Folkene har - under vor Ledelse - tilintetgjort Aristokratiet, som var deres naturlige Forsvarere og Forsørgere og for deres egen Velstands Skyld i højeste Grad interesserede i, at Folket var velstaaende. Nu er Folket ved Aristokratiets Tilintetgørelse - blevet udsat for Optrækkeri af de ekspres rigtblevne Slyngler, som skaanselsløst bagbinder Arbejderne.

Jødeforbundets Hær.

Naar vi tilbyder Arbejderne at indtræde i vor Hærs Rækker af Socialister, Anarkister og Kommuniste - dem vi altid vil understøtte, idet vi tilsyneladende følger de broderlige Regler for almenmenneskelig Solidaritet - ser det ud, som om vi optræder som Arbejdernes Redningsmænd fra Slynglernes Aag.

Aristokraterne, som før var de arbejdende Klassers Arbejdsgivere, var interesserede i, at Arbejderne var mætte, raske og kraftige. Vi har Fordel af det modsatte - af de Kristnes Degeneration.

De Kristnes Degeneration (Tilbagegang,).

Vor Magt vil hvile paa, at vi tvinger Arbejderen til en stadig Sult og

Svagthed. Han vil nemlig ved alt dette tvinges ind under vor Vilje, fordi han ikke har legemlige Kræfter eller Energi nok til at modsætte sig den.

Sulten og Kapitalens Ret.

Sulten sikrer Kapitalens Ret over Arbejderen, sikrere end den Ret, som den lovlige regerende Magt havde over Aristokratiet. Ved Sult og det deraf opstaaede Had og Misundelse leder vi Folkemasserne, og med Folkemassernes Hænder dræber vi dem, som hindrer os paa vor Vej.

Folkemassernes og Verdensherskerens Krøning.

Naar Tiden for vor Verdenshersker er kommet til at lade sig krone, maa disse Hænder (Arbejdernes) bortfejle alt det, der kunde være os til hinder.

Hovedpunkterne i Programmet for de kommende Jødefolkeskoler.

De Kristne har vænnet sig af med at tænke uden vore videnskabelige Raad, derfor ser de ikke den uafviselige Nødvendighed i den Ting, som vi - naar vort Rige er kommet - vil holde fast ved uden at vige en Tomme til Siden. Denne Ting er, at man i Folkeskolerne bør lære en eneste sand Videnskab, den vigtigste af alle; - *Videnskaben om Organisationen af Menneskenes Liv, af de sociale Forhold. Disse Forhold kræver en Fordeling af Arbejdet og - en deraf følgende Inddeling af Menneskene i Klasser og Stænder.*

Alle maa nødvendigvis vide, at *Lighed ikke kan findes*, bl. a. *paa Grund af Forskellen mellem de forskellige Virksomheder*, at den, som ved sine Handlinger skæmmer en hel Stand, ikke kan være ansvarlig for Loven paa samme Maade som den, der ikke krænker andet end sin egen Ære.

Hemmeligheden ved Videnskaben om de sociale Organisationer. I

Den sociale Organisations rette Videnskab - i hvis Hemmelighed vi ikke tillader de Kristne at faa nogetsomhelst Indblik - vil vise alle, at Stilling og Arbejde bør bevarer indenfor bestemte Kredse, for at de ikke skal blive Kilden til menneskelig Elendighed p.G.a. Forskellen mellem Opdragelse og Arbejde.

Naar denne Videnskab er lært, vil Folket frivilligt underkaste sig Magten og den af denne ordnede Regeringsform i Staten. I de nuværende af os skabte Tilstande tror Arbejderne blindt paa det trykte Ord og er som besatte af Fejltagelser og Forvildelser. De er i deres Uvidenhed besjælede af et fjendtligt Sindelag mod alle de Stænder, som de mener staar over dem; thi de forstaar ikke Betydningen og Nødvendigheden af enhver

Samfundsklasse.

Den almindelige økonomiske Krise.

Det ovennævnte fjendtlige Sindelag vil øges endnu mere p.G.a. den *økonomiske Krise*. Denne Krise vil til sin Tid forhindre alle "Børsaftaler" og al industriel Virksomhed. Naar vi ved alle brugbare Midler samt ved Hjælp af Pengene, der alle er i vore Hænder, har fremtvunget en almindelig økonomisk Krise - vil vi paa samme Tid i alle europæiske Lande kaste hele Masser af Arbejdere paa Gaden. Disse Arbejdere vil da med Fornøjelse dræbe Overklassen, som de i deres Uvidenhed har misundt lige siden deres Barndom, og hvis Formuer, man da kan plyndre.

"Vore egne" Sikkerhed.

Vore skal de ikke komme til at røre, fordi vi kender Tidspunktet for Angrebet, og der vil af os blive taget Forholdsregler for at sikre vore egne.

Jødedommens Despoti, Forstandens Magt.

Vi har overbevist alle om , at Fremskridtet fører de Kristne til Fornuftens Herredømme. Vort Despoti bliver ogsaa et saadant; thi det forstaar med fornuftig Strenghed at dæmpe alle Uroligheder, og vil udrydde Frisindet fra alle Institutioner.

Tabet af Jødelederen og den store franske Revolution

Da Folket mærkede, at man i Frihedens Navn gjorde Indrømmelser og viste det Hensyn, troede det, at det var Hersker og greb Magten med Begærlighed; men som enhver Blind, stødte det naturligvis paa en Masse Hindringer, søgte forgæves at finde en Fører, forstod ikke at vende tilbage til den forrige Tilstand og nedlagde sin Magt for vore Fødder. Tænk paa den franske Revolution, som vi har benævnt "den Store". Hemmeligheden ved dens Opkomst er os alle velbekendt; thi den er udelukkende vore Hænders Værk. Siden da har vi ført Folket fra den ene Fejltagelse til den anden, for at det skal afstaa endog fra vor Magt til Fordel for en Herskerdespot af Zions Blod, som vi opdrager for Verden.

Grunden til Jødedommens Usaarlighed.

Vi er som en international Kraft i Øjeblikket usaarlige, fordi vi, hvis vi angribes i det ene Rige, finder Støtte i andre. Kristenfolkernes bundløse Nedrigthed, deres Kryberi for Magten, Ubarmhertighed overfor Svagheder, Skaanselsløshed overfor Forseelser og deres Overbærenhed

overfor Forbrydelser, deres Ufordragelighed over for Modsigelser i en fri Organisation og deres Taalmod ind til Martyrium over for en djærv Despotismes Overmagt er altsammen Ting, som medvirker til vor Uafhængighed. Af de regerende Premierministre taaler og finder de sig i Misbrug, for hvilke de ville have halshugget 20 Konger.

De hemmelige Jødeagents Opgaver.

Hvorledes skal man kunne forklare en saadan Foreteelse, en saadan Mangel paa Logik hos Folkemasserne med Hensyn til Begivenheder, som øjensynlig er af samme Sort. Denne Foreteelse maa forklares saaledes, at Diktatorerne gennem deres Agenter hvisker i Folkets Øren, at de skader Landet ved Misbrug for at naa et højere Maal: Opnaaelsen af Folkets Vel, deres internationale Broderskab, Solidaritet og Lighed. Naturligvis taler de ikke om, at dette kun kan ske under vort Scepter. Ja, Folket dømmer dem der har Ret, og frikender de skyldige, fordi det indbilder sig, at det kan gøre alt, hvad det vil. Takket være denne Vildfarelse tilintetgør Folket al Retsorden og skaber Uorden ved hvert Skridt.

Friheden.

Samfundsorganisationerne udslynger Ordet Frihed i Kampen mod enhver Magt endog mod den guddommelige og mod Naturens. Det er derfor, at vi, naar vi kommer til Magten, maa udelukke dette Ord af Menneskehedens Ordbog, som værende et Princip for den dyriske Styrke, der forvandler Folkemasserne til blodtørstige Rovdyr. - Det er jo et Faktum, at Rovdyr falder i Søvn, hver Gang de har drukket sig mætte i Blod, og da er det let at lægge dem i Lænker.

Men giver man dem ikke Blod, saa slaas de og sover ikke.

4de Protokol.

Republikens Stadier.

Enhver Republik gennemgaar flere Stadier. Det første af dem kan sammenlignes med de første Dage af en Blinds Vanvid, det andet ytrer sig som Demagogi, deraf fødes Anarki, som uundgaaelig leder til Despoti, dog ikke til et lovligt og derfor ansvarligt Despoti, men til et anonymt og usynligt Despoti, akkurat ligesaa føleligt som en hvilkensomhelst hemmelig Organisations. Den kan arbejde i højeste Grad uhindret, fordi den arbejder bagved alle mulige Agenter. - En Skiften af disse Agenter skader ingenlunde, det understøtter tværtimod den hemmelige Magt, som p.G.a. denne Skiften befris for den Nødvendighed, at skulle øde sine

Penge paa Belønninger af mangeaarige Tjenere.

Den ydre Jødedom.

Hvem eller hvad er i Stand til at styrte en usynlig Magt?

Vor Magt er netop en saadan. Den ydre Jødedom tjener overfor de Blinde til et Skalkeskjul for denne Magt og dens Formaal; men dens Virksomhed, dens Planer -ja endog dens Opholdssted forbliver ganske ukendt for Folket.

Friheden og Troen.

Men Friheden kunde ogsaa blive uskadelig og eksistere i Statshusholdningen til Gavn for Folkenes Velstand, hvis den i Princippet kunne holde sig til Troen paa en Gud og paa Menneskeslægtens Broderskab. - Den maa da holdes fri for Tanken om en Lighed, som modsiges af selve Naturlovene, fordi disse fastholder Princippet, at den ene skal lyde, den anden byde.

Folket kunde med en saadan Tro styres gennem Rigsdagens Formynderskab, og vilde da undergivent og mildt lade sig lede af sine Sjælesørgere, og adlyde Guds Raad her paa Jorden.

Det er derfor, at vi *nødvendigvis maa udrydde Kristentroen af de Kristnes Sind, udrydde selve Princippet om Gud og ombytte det med matematiske Beregninger og materielle Fordringer.*

Den mellemfolkelige Konkurrence i Handel og Industri. Spekulationens Opgave.

Vi maa - for at de Kristne ikke skal faa Tid til at tænke og lægge Mærke (til os og vore Gerninger) - lokke dem bort til Handel og Industri.

Paa denne Maade vil hvert Folk søge sine egne Fordele, og i Kampen for dette, mærker de ikke deres fælles Fjende (Jøderne). - Men for at "Friheden" helt skal kunne opløse og ruinere Kristensamfundene, maa man gøre Industrien til Genstand for Spekulation. Dette vil nemlig bevirke, at de Penge, som Industrien tjener paa Landbruget (Jorden), ikke bliver i Industriens Hænder, men overgaar til Spekulation, - idet vil sige i vore Kasser.

Guldtilbedelse.

Den spændende Kamp om at være den første - i den økonomiske Fremgang - skaber, ja har allerede skabt skuffede, kolde og hjerteløse Samfund. Disse Samfund har en dyb Afsky for den højere og finere Politik og for Religionen. Deres Rettesnor bliver kun Beregning, d.v.s. Guldet. De

tilbeder i Virkeligheden Guldet paa Grund af de materielle Nydelser, det kan Skaffe dem. - Altsaa - ikke for at tjene det Gode ikke engang for Rigdommens Skyld; men udelukkende af Had og Misundelse mod de privilegerede følger de lavere Kristen-Klasser os i Kampen mod vore Konkurrenter til Magten - den kristne Intelligens.

5te Protokol.

En streng Centralisering af Regeringen.

Hvilken administrativ Regeringsform kan man give de Samfund, hvor Bestikkelsessystemet er trængt ind overalt, hvor man erhverver Rigdomme ved dygtigt udførte men skurkagtige Aftaler, hvor Selvtægt hersker, hvor Moralen opretholdes ved Straffemidler og strenge Love, men ikke ved frivilligt anerkendte Principper, hvor Følelserne for Fædrelandet og Religionen er forfladigede ved kosmopolitiske Læresætninger? - Hvilken Regeringsform bør man give saadanne Samfund om ikke den despotiske?

Dette skal jeg imidlertid beskrive for Eder senere. Vi maa skabe en streng Centralisation af Regeringen for at kunne beherske alle Samfundskræfter. Vi maa ganske mekanisk regulere vore Undersaatters hele politiske Liv ved nye Love. Disse Love skulle efterhaanden ophæve de tidligere af de Kristne indrømmede Lempelser og Friheder, og vort Herredømme skal udmærke sig ved et saa stort anlagt Despoti, at vi bliver i Stand til naarsomhelst og hvorsomhelst at overrumple modstræbende og Misfornøjede Kristne.

Man kunde muligvis paastaa, at Despotismen ikke er i Samklang med de nuværende Fremskridt; men jeg skal bevise Eder det modsatte.

De Midler ved hvilke Jøderne tilraner sig Magten.

I de Tider, da Folkene saa op til Kongerne som rene Aabenbaringer af den guddommelige Vilje, underkastede de sig deres selvherskende Konger uden at kny; men fra den Dag vi har indpodet dem Tanken om egne Rettigheder, er de begyndt at betragte de regerende som almindelige Dødelige Salvelsen ved det guddommelige Valg er i Folkenes Øjne forsvundet fra Kongernes Hoveder, - og - fordi vi har berøvet Folkene Troen paa Gud, - er Magten blevet kastet paa Gaden, ud til Hobens Forgodtbefindende, - og vi har taget den op.

Desuden forstaar vi tilfulde den Kunst, at lede Masserne og Personlighederne ved dygtigt udtænkte Teorier Fraser, ved Regler for Samfundslivet og alle Slags andre Kneb, om hvilke de Kristne ikke har nogensomhelst Anelse - endvidere ved den specielle Fordel vi har i vor administrative Evne, der er opøvet i Analyse, Observation og saadanne

Finesser i Kombination (Sammenstillingsevne), hvori ikke mange kan hamle op med os - og ved Planlæggelse af politiske Handlinger og Sammenslutninger.

Kun Jesuiterne kan kappes med os her; men vi har forstaaet at gøre dem mistroede af den kortsynede Masse, fordi deres Organisation er synlig, medens vi har staaet skjulte.

Men kan det forøvrigt ikke være Folket ligegyldigt, hvem der kommer til at herske over dem, - det katolske Overhoved eller vor Despot af Zions Blod?

For os, det udvalgte Folk, er det langt fra ligegyldigt.

Grunden til at Rigerne ikke kan forliges indbyrdes.

For nogen Tid siden kunde en Verdenskoalition have faaet Bugt med os; men fra denne Kant er vi nu sikrede, takket være de dybe Uoverensstemmelser mellem Landene - og disse Uoverensstemmelser er det nu for sent at fjerne. - Vi har ophidset de Kristne mod hinanden i deres personlige og nationale Beregninger, Religions- og Racehad, som af os i de sidste tyve Aarhundreder er indpodet i deres Hjerter.

Paa Grund af alt dette er der ikke een Stat som faar Hjælp, fordi hvert Land for sig vil mene, at en Sammenslutning mod os er ufordelagtig for det selv. Vi er alt for stærke, - det er med os at Regningen skal opgøres. Landene kan ikke en Gang indgaa ubetydelige Overenskomster, uden at vor Indflydelse hemmeligt gør sig gældende.*)

Jøderne, Guds Udvalgte.

Per me reges regnant: Ved mig regerer Kongerne.

Og Profeten har sagt os, at vi er udvalgte af Gud selv til at herske over Jorden. Gud har givet os Geni, forat vi skulde kunne udføre vor Opgave.

Hvis der skulde findes et Geni i Modstandernes (de Kristnes) Lejr, vil han endnu kunne optage Kampen med os; men en Fremmed kan ikke hamle op med en gammel Indfødt. Kampen mellem os skal blive saa skaanselsløs, som Verden aldrig før har set. - Desuden vil deres Geni komme for sent.**)

Guldet er Statsmaskineriets Drivkraft.

Alle Statsmaskinens Hjul bevæges ved Hjælp af den Drivkraft, som er i vor Magt, og denne Drivkraft- er *Guldet*. Den af vore Lærde udtænkte Videnskab om den politiske Økonomi har gennem Aarhundreder erkendt, at Kapitalen er Magten.

Monopolet i Handel og Industri.

For at Kapitalen skal kunne virke uden Hindringer, er det nødvendigt at skaffe sig Frihed til at erhverve Monopoler i Handel og Industri - en Forholdsregel, som al-

*) Dette er nu ikke mere nogen Hemmelighed. Hvem staar i Spidsen for de evropæiske Regeringer? - jøderne. I Østrig Ehrenthal, i Tyskland Bethmann-Hollweg, i Italien Luzzato og Roms Borgmester Nathan - alle Jøder. Selv i Rusland er Jøden Sliosbjerg juridisk Konsulent i Indenrigsministeriet.

***) Confr. ovenfor. En af deres mange tankeløse Modsigelser.

lerede af en usynlig Haand er ved at blive gennemført i alle Verdensdele.
*)

En saadan Frihed (til Monopoler) giver politisk Magt til Industrilederne, og dette er til Skade for Folket. Nu for Tiden er det vigtigere at afvæbne Folkene end sende dem i Krig. Det er vigtigere, at vi benytter os af de ulmende Lidenskaber til vor Fordel end at slukke dem - vigtigere at vi bemægtiger os de andres Tanker og tolker dem paa vor Maade - end at undertrykke dem.

Kritikkens Betydning.

Vor Ledelses Hovedopgave bestaar i at svække den Offentlige Mening gennem Kritik, at vænne Menneskeheden af med al Begrundelse, der fremkalder Modstand (mod Jøderne), og at indstille de Kristnes Forstandsevner paa tomme Veltalenhedsskærmydsler.

Foranstaltninger for et Syns Skyld.

Folkene har ligesom Individerne til alle Tider taget Ord for Handling, fordi de lader sig nøje med det, der vises dem og sjældent mærker, om der i Livet følger en Opfyldelse efter Løfterne. Derfor vil vi for et Syns Skyld oprette alle Slags Institutioner, som med Virkning skal bevise deres Velsignelser til Fordel for Fremskridtet.

Lede ved for megen Talen.

Vi vil antage alle Partiernes og Retningers Udseende samt foreslaa Folketalere fra disse Partier, som ved en udtømmelig Talestrøm gør Folket led og ked af den megen Talen, og giver dem Afsky for Talere.

*) Truster, O.A.

Hvorledes skal man bemægtige sig den offentlige Mening?

For at kunne bemægtige sig den offentlige Mening, maa man kunne forvirre den ved, at man fra forskellige Sider fremsætter alle mulige modstridende Tanker, indtil de Kristne fortaber sig i denne Labyrint og *indser, at det bedste er, aldeles ikke at have nogen Mening i politiske Spørgsmaal*, og at Almenheden ikke behøver at vide Besked med Politik, fordi kun de, som leder Samfundet, bør vide Besked dermed. *Dette er den første Hemmelighed.*

Den anden Hemmelighed, som er nødvendig for vor Regerings Fremgang, er denne: I en saa høj Grad at øge Folke- og Samfundsfejlene - Vaner,- Lidenskaber og Samfundslove - at ingen ser sig i Stand til at udrede dette Kaos, og Menneskene holder op med at forstaa hverandre. Denne Fremgangsmaade hjælper os desuden til at saa Kiv og Splid mellem Partierne, splitte alle samlende Kræfter, der endnu ikke vil underkaste sig os, og stække hvert personligt Initiativ, som paa nogen Maade kunde hindre vor Sag.

Betydningen af det Personlige Initiativ.

Ingenting er farligere end det personlige Initiativ. Hvis det er genialt, kan det udrette mere end 1 Million Mennesker, blandt hvem vi har udsaaet Splid.

Vi bør lede Kristen-Samfundene saaledes, at Folkene staar modløse i haabløs Afmagt - i hvert Tilfælde der, hvor der kræves Initiativ. Handlingsfrihed opmuntrer til Anstrengelser; men disse svækker Kræfterne, naar de støder paa modgaaende Bestræbelser, ved disse Sammenstød opstaar store moralske Skuffelser, Fejltagelser og Modgang.

Overregeringen.

Ved alt dette udmatter vi de Kristne, saa vi tvinger dem til at tilbyde os den internationale Magt, som uden at nedrive - kan omfatte alle Statsmagter i Verden og danne en Overregering. I Stedet for de nuværende Regenter vil vi skabe et Skræmmebillede, der skal benævnes Over-Regerings-Administration. Dens Arme skal som Gribbeklør udstrækkes i alle Retninger med en saa vældig Organisation, at alle Folk nødvendigvis maa blive kuede af den.

6te Protokol.

Monopolerne og Kristenformuernes Afhængighed af dem.

Vi vil snart organisere enorme Monoler, Reservoirer for vældige Rigdomme. Af disse Monopoler skal endog Kristenformuerne være saa afhængige, at de sammen med Statens Kredit drukner deri *Dagen efter den politiske Katastrofe*.

De Herrer Økonomer, som er nærværende, bedes Overveje Betydningen af denne Kombination! Vi maa med alle for Haanden værende Midler udvikle vor Overregerings Betydning, idet vi fremstiller den som en Beskytter og Belønner for alle dem, der frivilligt underkaster sig.

Aristokratiets Jordejendomme.,

Kristen-Aristokratiet er som politisk Magt dødt og magtesløst - med det har vi ikke længere nogen uafgjorte Regninger. - Men som Besiddere af Jorden er den os skadelig derved, at den formaar at være selvstændig i sine Livsfornødenheder (økonomisk uafhængig).

Vi bør derfor gøre alt, hvad vi kan for at berøve den dens Jord

Jordens Skattebyrde.

Det bedste Middel vil her være at forhøje Jordskatterne - Skyldsætning af Jorden. Dette Middel vil absolut holde alle Jordbesiddere under et økonomisk Tryk. Og Aristokratiet vil snart blive ruineret, fordi de gennem flere Slægtled ikke er vænnet til Nøjsomhed.

Handel, Industri og Spekulation.

Samtidig bør vi stærkt understøtte Handel, Industri og - i Særdeleshed Spekulationen. Thi det er Spekulationens Opgave at være en Modvægt mod Industrien.

Industrien vil, naar der ikke spekuleres, forøge de private Formuer samt hjælpe til Højnelse af Landbruget, idet den befrier Jorden for Skyldbyrden, som er foraarsaget ved Laan fra Kreditforeninger.

Industrien bør trække baade Arbejdskraft og Kapital fra Jorden, og ved Hjælp af Spekulationen bringe alle Verdens Formuer paa vore Hænder og paa den Maade drive alle Kristne til Proletarernes Lod. Naar det er naaet, vil de Kristne bøje sig for os kun for at faa Lov til at eksistere.

Luksus.

For at ruinere Kristenindustrien vil vi slippe Spekulationen løs og fremelske det af os blandt de Kristne stærkt udviklede Hang til Luksus.

***Forhøjelse af Arbejdslønningerne og Fordyrelse af
Livsforholdene.-
Lad os kun forhøje Arbejdslønnen!-***

Det vil alligevel ikke være til nogen Gavn for Arbejderne, idet vi samtidig fordyrer Nødvendighedsartiklerne og giver det Udseende af, at det er en Følge af Landbrugets og Kvægavlens Forfald. - *Ja, vi vil desuden flittigt undergrave Produktionskilderne ved, at vi vænner Arbejderne til Anarki og Drukkenskab og gør os alle mulige Anstrengelser for at drive alle de Kristnes intelligente Kræfter bort fra Jorden (Landbrug og Grundejendom).*

[Billeder og billedtekster: Jøden og Spartakisten KARL LIEBKNECHT (skudt), Jøden ROSA LUXEMBURG (skudt)]

***Den hemmelige Mening i Propagandaen for de økonomiske
Teorier.***

For at vor Politik virkelige indhold ikke for tidligt skal opdages af de Kristne, vil vi maskere den og skjule den under en human Stræben for at tjene de arbejdende Klasser og de store økonomiske Principper.

Derfor maa vore økonomiske Teorier drive en virk som Propaganda.

7de Protokol.

Formaalet med de intensive Rustninger.

Rustningernes Intensitet,

[* Forøgelsen at Politistyrken, alt dette udgør nødvendige Fuldstændiggørelser til de ovennævnte Planer.]

Det er nødvendigt, at vi naar til dette, *at der rundt om i Landene - foruden os - kun findes en Masse Proletarer, nogle os hengivne Millionærer, Politi og Soldater.*

Uroligheder, Splid og Fjendskab i hele Verden.

Vi vil i hele Europa og ved Hjælp af dets Forbindelser ogsaa i de andre Verdensdele anstifte Uroligheder og Fjendskab. Heri ligger en dobbelt Fordel:

For det første opretholder vi derved Respekten. for os [* I de store Lande vel at mærke. *Overs. Anm.*] i alle Lande, idet de Kristne godt ved, at vi efter Forgodtbefindende har Magt til at opvække Uroligheder eller genindføre Orden. Alle disse Lande har vænnet sig til i os at se et nødvendigt Onde.

For det andet forvikler vi ved intriger alle de Traade, der er dragne af os til alle Regeringskabinetter gennem *Politik, økonomiske Aftaler eller Gældsforpligtelser*. Vi maa, for at opnaa dette, være fulde af Snuhed og Rænkefuldhed, medens Forhandlinger og Aftaler staar paa; men i det, som kaldes "det officielle Sprog", bør vi føre en modsat Taktik og vise os hæderlige og medgørlige. Naar vi handler paa denne Maade, vil de kristne Folk og Regeringer - saaledes som vi har lært dem - kun se den synlige Side af det, som vi forelægger dem, og kommer til al betragte os som Velgørere og Menneskeslægtens Redningsmænd.

Vi bryder de Kristnes Modstand ved Krige og ved en almindelig Verdenskrig.

Vi maa være i Stand til at møde enhver Modstand med Krig med Naboerne til det Land, som vover at modsætte sig os; men hvis ogsaa vor Fjendes Naboer stiller sig samlet imod os, vil vi svare med almindelig Verdenskrig.

Hemmelighedsfuldhed - Fremgang i Politik.

Den hovedsagelige Fremgang i det politiske Liv betinges af Hemmelighedsfuldheden i de politiske Operationer: Ordene bør ikke være i Overensstemmelse med Diplomatenes Handlinger.

Pressen og den offentlige Mening.

Vi maa tvinge Kristen-Regeringerne til at arbejde til Fordel for den af os i videste Udstrækning udtænkte Plan - der allerede nu nærmer sig det ønskede Resultat - Billeder med tekster: 1) Jøden HAASE, ansat i det tyske Udenrigsministerium, Medlem af 6 Mands Kabinettet, sammen med Hirsch og Herzfeldt Prøjsens Repræsentant ved Rigskonferencen 25. November 1918. - 2) Jøden KARL KAUTSKY 3) Jøderne EBERT, WOLKENBUHR og GELBERT, Medlemmer af Volksausschuss i Berlin 1918 - 4) Jøden ERZBERGER og 5) Jøden OSCAR COHN gennem den *offentlige* Mening, som i Hemmelighed er inspireret af os ved Hjælp af den saakaldte "Stormagt" - Pressen. Pressen er - paa faa Undtagelser nær, som vi imidlertid ganske kan lade udenfor Beregningen, helt i vore Hænder.

Amerikanske, kinesiske og japanske Kanoner.

Kort sagt: som et Overblik over vort System til Undertvingelse af Kristen-Regeringerne i Evropa, vil vi overfor een af dem vise vor Magt gennem Angreb - det vil sige ved Terror (Rædselsherredømme) - og om man kunde tænke sig, at de *samdrægtigt* rejste sig imod os alle sammen, saa svarer vi med amerikanske, kinesiske eller Japanske Kanoner.*)

8de Protokol.

Tvetydig Benyttelse af den juridiske Ret.

Vi maa sikre os alle de Vaaben, som vore Modstandere kan tænkes at ville benytte sig af imod os. Vi maa finde de mest spidsfindige Udtryk i Evropas juridiske Ordbøger for at retfærdiggøre kommende Resolutioner, som kunde synes i høj Grad vovede eller uretfærdige. Men saadanne Resolutioner maa affattes saaledes, at de ser ud til at være de højeste moralske Regler af juridisk Karakter.

Jødebestyrelsens Medarbejdere.

Vor Bestyrelse bør omgive sig med alle Civilisationens Kræfter, blandt hvilke den kommer til at færdes. Den be-

*) Den almindelige Verdenskrig er allerede begyndt, de japanske Kanoners Torden har vi allerede hørt, Amerikas Hjælp med Penge og Portsmouth-Freden har vi set. - Endnu har vi ikke set aaben, enig Handling af Amerika, Kina og Japan; men af forskellige Symptomer kunde man eventuelt tænke paa en saadan Koalition.

Jeg beder Læseren lægge Mærke til, at Protokollerne var i mit Eje før den japanske Krig. Nilus.

nytter sig af Journalister, praktiske Jurister, Administratorer, Diplomater og endelig af vore egne Folk, som har faaet den allerbedste Uddannelse i vore Special-Skoler.

Special-Skoler og en højeste Dannelsesanstalt.

De Mennesker, som har faaet den allerbedste Uddannelse i de jødiske Special-Skoler, skal vide Besked med alle Hemmeligheder i det sociale Liv, de skal kunne tale alle Sprog, der er sammenstillede med politiske Bogstaver og Ord, de skal være fortrolige med alle den menneskelige Naturs Vrangsider, kende alle den menneskelige Naturs svage Strengte for at kunne spille paa dem. *Disse Strengte ere:* - De Kristnes Forstandsretning, deres Hensigter (Intentioner), Mangler, Laster og Egenskaber, og Forskellen mellem Klasser og Stænder. Det er selvfølgelig; at de af mig omtalte geniale Medarbejdere i vor Bestyrelse ikke skal udvælges iblandt de Kristne. Disse er nemlig vante til at opfylde deres administrative Arbejde uden at tænke paa, hvad der dermed bør opnaas, og uden at tænke paa, hvortil det er nødvendigt. - De kristne Administratorer underskriver Papirer uden at læse dem, og tjener for Vindings Skyld eller af Æreslyst.

Økonomer og Millionærer.

Vi vil omgive vor Bestyrelse med en hel Hær af Økonomer. Dette er Grunden til, at den økonomiske Videnskab udgør det vigtigste Undervisningsfag for Jøderne. Vi vil samle en hel Plejade af Bankiers, Industrimænd, Kapitalister og *hovedsagelig Millionærer, fordi alt i Virkeligheden vil blive afgjort med Tal.*

Hvem bør man betro de ansvarsfulde Poster i Regeringerne ?

For en Tid - mens det endnu er farligt at betro de ansvarsfulde Poster i vore Riger til vore Brødre - maa vi give dem til Personer, hvis forbigangne Liv og Karakter er saaledes, at der mellem dem og Folket findes en Kløft. - Personer, som i Tilfælde af Ulydighed mod vore Forskrifter, kunde vente enten Dom eller Landflygtighed - dette ordner vi naturligvis, for at de skal forsvare vore Interesser til deres sidste Aandedrag.

9de Protokol.

Tilpasning af Jødeforbundets Principper ved Folkenes Genopdragelse.

Da det bliver Eder, der skal tilpasse vore Principper, vil jeg bede Eder om at have Opmærksomheden henvendt paa Folkekarakteren i det Land, hvor I lever og virker. - En almen, ensartet Tilpasning af Forbundets Principper, inden Folket er genopdraget efter vort System, vil ikke kunne vinde Fremgang. Men hvis I vil gaa forsigtigt frem ved denne Tilpasning, saa skal I faa at se, at der ikke en Gang vil gaa ti Aar, inden selv den mest faste Karakter er forandret, og vi vil kunne føje et nyt Folk *til dem, der allerede har underkastet sig os.*

Jødeforbundets Parole.

Ordene i vort i Virkeligheden liberale Forbunds Parole er: Frihed, Lighed og Broderskab.

Naar vi er blevet de herskende, vil vi ombytte dem med andre Ord - ikke en Parole, men kun en Idé: "Friheds Ret, Ligheds Skyldighed og Broderskabs Idéal", siger vi og tager Tyren ved Hornene. I Virkeligheden har vi allerede udslettet enhver Regering, endskønt der i Følge Loven endnu findes mange. Hvis i Øjeblikket nogen Stat Protesterer imod os, saa er det kun for et Syns Skyld og efter vore egne Forholdsregler og Forgodtbefindende, fordi vi behøver deres Jødehad for at beherske vore lavere Brødre. Jeg behøver jo ikke at forklare dette nærmere, da det allerede flere Gange har været Genstand for vore Forhandlinger.

Forbundets Diktatur.

I Virkelighedien findes der ingen Hindringer for os. Vor Overregering virker under saadanne ekstra lovlige Forhold, som man almindeligvis plejer at benævne med det energiske og stærke Udtryk Diktatur. Jeg kan med rolig Samvittighed vove at paastaa, at vi Øjeblikket er Lovgivere, vi fælder Dom og bringer den til Udførelse, vi straffer og benaader. Vi regerer med en kraftig Vilje, fordi vi i vore Hænder har Ruinerne af et fordums stærkt Parti, der nu er kuert af os. Vi har det i vor Magt at anvende de Kristnes tøjlesløse Ærgerrighed, brændende Trøst efter skaanselsløs Hævn og onskabsfuldt Had.

Rædselsherredømmet! Hvem tjener Jøderne?

Der udgaar fra os et altomfattende Rædselsherredømme, og Folk af alle mulige Anskuelser tjener os: Genoprettere af Kongedømmerne, Folkeførere, Socialister, Kommuniste og allehaande Utopister;*) vi har sat dem alle i Arbejde, *og vore Arbejdsøg undergraver hver i sin By de sidste Rester af den kristne Magt og søger at omstyrte al fast Orden.* Alle Lande er forpinte af denne vor Virksomhed: de maner til Ro, og de er rede til at opofre alt for Fredens Skyld. Men vi giver dem ikke Fred, førend de har anerkendt vort internationale Overherredømme aabent og underdanigt.

Folkene har højlydt paatalt Nødvendigheden af at løse det sociale Spørgsmaal ved internationale Overenskomster. Men Splittelsen i Partier har indleveret dem alle [* For Ruslands Vedkommende Lenin. Overs. Anm.] i vore Hænder, fordi man for at føre en Klassekamp maa have Guld, og Guldet er i vore Hænder.

Adskillelsen mellem de "Seende" og de Blinde i de kristne Riger.

Vi kunde maaske komme til at frygte for en Sammenslutning mellem den blinde Folkehob og de seende kristne Regeringer, men vi har taget alle Forholdsregler mod en saadan Mulighed: *Vi har rejst en Mur mellem de forskellige Partier ved at gøre dem bange for hinanden.* I Kraft af denne Forskrækkelse, denne Frygt for de Konservative og Venstre, vil det blinde Arbejderparti være vor Støtte, og vi, *vi alene,* bliver Arbejdernes Ledere, og naturligvis bruger vi dem som vore Soldater (vor røde Armé).

Forbund mellem Magten og Massen.

For at den Blindes (Arbejderens) Haand ikke skal slippe fri for vort ledende Tag, maa vi fra Tid til anden sætte os i den nærmeste Forbindelse med den blinde Masse, selv om vi ikke gør det personligt, saa gennem vore nærmeste Brødre.

Naar vi er blevet en anerkendt Magt, vil vi personlig tale til Folket paa Torvene, og vi vil da i alle politiske Spørgsmaal lede det i den Retning, som er nødvendig for os.

Det vanskeligste for os bliver at kontrollere det, der meddeles Folket i Landbyskolerne. - Og det, som Regeringens udsendte Mænd eller selv Kongen siger, kan ikke holdes skjult for hele Folket; det spredes hurtigt i Folket fra Mund til Mund.

Den liberale Godmodighed.

Da vi ikke før Tiden vil ødelægge de kristne Institutioner, har vi berørt dem med varsom Haand, og i denne vor Haand forenet den mekaniske Fjeders Endepunkter - Disse Drivfjedre befandt sig i en streng, men retfærdig Orden. Men vi har ombyttet denne Orden med en liberal, uordentlig Vilkaarlighed.

V i bemægtiger os Undervisning og Opdragelse.

Vi har omtalt Lovkyndigheden, Valgloven, Pressen den Personlige Frihed; *men hovedsagelig som et Grundlag for Folkets Dannelse og Opdragelse til en fri Tilværelse.*

Falske Teorier.

Vi har narret, vildledt og demoraliseret Kristen-Ungdommen ved med Vidende og Vilje at opdrage den i falske Principper og Teorier.

Fortolkning af Lovene.

Vi har - udenom de eksisterende Love og uden at forandre dem i det væsentlige, men kun ved at forvrænge dem med modsigende "Fortolkninger" - skabt noget ganske kolossalt, hvad Resultatet angaar. Disse Resultater viste sig i Begyndelsen ved en Maskering af Lovene, og senere skjulte vi deres Mening for Regeringens Blik ved det umulige i at kunne klare en saa indviklet Lovgivning.

Teorien om Samvttighedsdomstole.

I vil maaske svare mig, at man vil rejse sig imod os med Vaaben i Haand, hvis man for tidligt faar Øjnene aabnede; *men det vil vi i Evropa møde med en saa rædselsvækkende Manøvre, at selv de modigste Sind vil komme til at skælve.* Til den Tid vil nemlig de underjordiske Jernbaner*) under alle Hovedstæder være fuldførte, og

*) I Ruslands Hovedstæder er saadanne Jernbaner endnu ikke byggede; men der er allerede flere Gange af den internationale Komite gjort Forsøg paa at faa dem byggede i Petersburg og Moskva disse vil herfra blive sprængte i Luften med samt alle Landets Institutioner og Dokumenter

IODE PROTOKOL.

Det synlige i Politiken.

Jeg begynder i Dag med at gentage det, jeg før har sagt, og beder Eder at lægge Eder dette paa Sinde, at *Regeringerne og Folkene i Politik lader sig nøje med det som man viser dem*. Ja - og da det at more sig for deres Repræsentanter er Hovedsagen, naar skulde de saa faa Tid til at gennemtænke Sagernes indre Mening? At vide Besked med dette er af største Værdi for vor Politik.

Idet vi giver os til at bedømme Magtens Fordeling, ser vi, at det frie Ord, Pressen, Religionen, Forsamlingsfriheden, Ligheden overfor Lovene, Ejendomsrettens Ukrænkelighed, Boligerne, Skatterne (Idéen om den usynlige Skat) og Lovens tilbagevirkende Kraft hjælper os. Alle disse Spørgsmaal er af den Beskaffenhed, at de aldrig overfor Folket burde diskuteres aabent og utilsløret. Man bør derfor ikke opregne dem i de Tilfælde, hvor det kan synes nødvendigt at berøre dem; men uden nogen detaljeret Forklaring fremsætte, at de moderne Retsprincipper anerkendes af os. Fordelen ved denne forsætlige Fortielse bestaar deri, at en Teori, som ikke nævnes, giver os Handlingsfrihed til ubemærket at udelukke det ene eller det andet Punkt heraf. Opregnes de derimod, bliver de, som allerede nævnt, alle udleverede.

Skurkagtighedens Genialitet.

Folket nærer en særlig Beundring og Højagtelse for de politiske Kraft-Genier, og til alle deres Voldsgerninger bemærkes blot: "Selvfølgelig er det slyngelagtigt; men et genialt, et storartet uforskammet og vel udført Kunststykke!"

Vi regner med, at vi kan sætte alle Nationer i Arbejde med at opføre den nye, grundmurede politiske Bygning, vi har planlagt. Vi bør derfor først og fremmest skaffe os og forvisse os om den rastløse Aands Djærvhed og Kraft, som vore Agenter skal benytte sig af til at nedbryde alle Hindringer paa vor Vej.

Hvad lover Jødeforbundets Statsomvæltning?

Naar vi er rede til at udføre vor Statsomvæltning, vil vi sige til Folkene:

"Alt er gaaet galt! Alle er udpinte! Vi vil fjerne Aarsagerne til Eders Elendighed: Nationalitet, Grænser og forskellige Møntsystemer. Selvfølgelig har I Ret til at kritisere os; men kan Jeres Kritik blive retfærdig, inden I har prøvet det, som vi vil give Jer?" - - De vil da hæve os til Skyerne og bære os paa Hænder i en enstemmig haabefuld Henrykkelse og Tiltro.

Vi har gjort Stemmeretten til et Redskab til Brug ved vor egen Ophøjelse, idet vi har vænnet selv den Dummeste blandt Almuen til at bruge den ved Sammenkomster og Overenskomster. Denne Stemmeret gør os sin Tjenerpligt og spiller sin Rolle for sidste Gang ved enstemmigt at udtale Ønsket om, at lære os nærmere at kende, inden Folket udtaler sin Dom over os.

Almindelig Stemmeret.

Vi bør derfor give alle Stemmeret uden Censur eller Klasseadskillelse - for at fastslaa Flertallets Herredømme. - Dette kan man nemlig ikke vente, at de intelligente Klasser vil gaa med til.

Selvvurdering.

Ved paa denne Maade at have vænnet alle til Selvvurdering nedbryder vi Betydningen af Kristen-Familierne og deres Værdi som Opdragelsesmiddel, idet vi gør det umuligt for de fremragende Begavelse at udmærke sig. Og Folkemasserne, som er ledet af os, vil hverken tillade en saadan at komme frem - ja, ikke en Gang at udtale sig. Masserne er vant til kun at lystre os, der betaler dem for Lydighed og Opmærksomhed. Vi skaber herved en blind Magt, der aldrig er i Stand til at røre sig, uden at være ført af vore Agenter, dem, som vi har givet Massen i Stedet for deres egne Førere.

[Billeder med teksterne: 1) Jøden ALBERT KUHN (Bela Kuhn) taler - 2) Jøden, Folkekommissæren JOSEF POGANI, Hovedophavsmanden til Mordet på Grev Tisza. - 3) Jøden SAMUELLY, går til Sovjet-Session - 4) Jøden OTTO CORVIN, Chef for det røde politiske Parti i Buda-Pest. - 5) Jøden ARPAD KEREKES COHN, Samuellys Overbøddel. - 6) Jøden GABRIEL SCHÖN, en af Hovedanklagerne i Terroristprocessen.]

Forbundets Ledere.

Folket vil underkaste sig dette Regimente, fordi det ved, at Arbejdsfortjeneste, Almisser og Adgangen til alle mulige Goder vil komme til at bero paa disse Ledere.

Forbundets geniale Ledere.

Regeringsplanen bør udgaa fuldt færdig af ét Hoved, fordi det blev umuligt at fuldende den, hvis den skulde sønderdeles i Smaastumper i et Utal af Hjerner. Det kan derfor tillades os at kende Planen, men ikke at kritisere den. Fordi en Kritik vilde rokke den geniale Sammenhæng

mellem dens enkelte Dele og svække den praktiske Styrke af hver Enkeltheds hemmelige Betydning. Hvis et saadant Arbejde skulde kritiseres og forandres ved et flerstemmigt Omvalg, vilde det faa paa sig et Stempel af alle de Hjerners Misforstaaelser, som ikke havde sat sig tilstrækkeligt ind i Tankernes dybe Sammenhæng. For os er det nødvendigt, at vore planer er virkningsfulde og formaalstjenligt udtænkte. Vi bør derfor ikke lade vore Lederes geniale Arbejde blive plukket i Stykker af Massen, ikke en Gang af en sluttet Kreds.

Disse Planer skal - indtil videre - ikke vende op og ned paa de nuværende Samfundsinstitutioner. De skal kun omlægge deres Økonomi og følgelig hele Sammensætningen af deres Virksomhed, saaledes at disse drejes ind paa den af os i vore Planer afstukne Vej.

Samfundsinstitutionerne og deres Virksomhed.

I alle Lande eksisterer omtrent Et og det samme - under forskellige Navne: Repræsentation, Ministerier, Rigsdag, Rigsraad, lovgivende og udøvende Magt. Overfor Eder er det overflødigt at forklare alle disse Institutioners indbyrdes Forhold, de er Eder velbekendte. Men læg Mærke til, at enhver af disse Institutioner er et Udtryk for en eller anden vigtig Regeringsvirksomhed. Jeg beder Eder her lægge Mærke til, at Ordet *vigtig* ikke henviser til Institutionen men til dens *Virksomhed*. Institutionerne har fordelt alle Regeringsvirksomhederne imellem sig, den administrerende (forvaltende), den lovgivende og den udførende; derfor virker de i Statslegemet som Organerne i det menneskelige Legeme. Hvis vi beskadiger en Del af Statslegemet, saa bliver Staten - ligesom det menneskelige Legeme - sygt og - - dør.

Liberalismens Gift.

Da vi derfor indpodede Liberalismens (Frisindets) Gift i Staternes politiske Bygning, fik disse en dødelig Sygdom - Blodforgiftning. - Der er nu kun tilbage at afvente Afslutningen paa deres Dødskamp.

Forfatningen - en Skole for Partistridigheder. Den republikanske Periode. Præsidenterne - Forbundets Kreatureur.

I Stedet for Selvherskermagterne som hidtil havde reddet de Kristne, opstod de frie Forfatninger med Liberalismen som Moder. Og Forfatningerne er - hvad der er Jer velbekendt - ikke andet end en Kampplads for Partistrid, Tvedragt, Kævl, Meningsforskel og frugtesløs Partiagitation og Partihensyn, kort sagt en Samlingsplads for alt det, der gør Regeringsvirksomheden frugtesløs. Rigsdagen har, ligesaavel som Pressen, dømt Kongerne til Uvirksomhed og Svaghed og derved gjort dem unødvendige og overflødige, hvorfor de ogsaa allerede er styrtede i mange Lande.

Derved blev Republikkens Indførsel mulig, og vi har byttet Kongerne med en Karrikaturregering - med Præsidenten - tagen ud af Folkehoben, ud af vore Slavers, vore Kreaturers Midte. Heri laa Spiren til den Mine, der af os er lagt under Kristen-Folket, eller rettere: Kristen-Folkene.

Præsidentens Ansvarlighed.

I den nærmeste Fremtid vil vi bestemme Præsidentens Ansvarlighed.

Vi vil da ingenlunde genere os for at gennemføre det, som vort upersonlige Kreatur kommer til at bære Ansvar for.

Hvad rører det os, om de, der stræber efter den højeste Magt, er uskikkede dertil, om der opstaar Forvirring, fordi man ikke kan finde Præsidenter og kaotiske (sammenrodede) Forhold, som i Bund og Grund opløser Riget?

"Panama", - Rigsdagen og Præsidentens (Statsministerens) Opgave.

For at kunne gennemføre denne vor Plan vil vi understøtte Valg af saadanne Præsidenter, som i deres forbigangne Liv har en mørk, men ikke kendt Plet, - et "Panama". De vil, af Frygt for at blive afslørede, og paa Grund af det Magtbegær, som altid griber dem, der har faaet Magt, blive paalidelige Udøvere af vore Befalinger. Og de vil anstrenge sig for at beholde deres Forrettigheder og den Anseelse, der er forenet med Præsidentværdigheden. Rigsdagen vil komme til at vælge, beskytte og forsvare Præsidenterne; men vi vil fratage Rigsdagen Retten til at foreslaa nye Love; thi denne Rettighed kan vi kun give til en ansvarlig Præsident, der er som en Marionetdukke i vore Hænder. Naturligvis bliver saa Præsidentens Magt en Skive for alle Slags Angreb. Men som Selvforsvar giver vi ham Ret til at henvende sig direkte til Folket og dets Afgørelse, altsaa til vore blinde Tjenere, Massens Flertal med Forbigaaelse af dets Repræsentanter. Uafhængigt heraf giver vi Præsidenten Ret til at erklære Krig. Denne sidste Ret vil vi begrunde som følger: "Præsidenten bør, som højeste Chef for Landets samlede Hær, have denne Ret til sin Raadighed, for i paakommende nødvendige Tilfælde at kunne forsvare den nye republikanske Forfatning, hvis Bevarelse paaligger ham, som ansvarlig Repræsentant for Forfatningen."

Forbundet - lovgivende Magt.

Det er klart, at Nøglen til Helligdommen paa denne Maade er i vor Besiddelse, og at ingen anden end vi vil kunne lede den lovgivende Myndighed.

En ny republikansk Forfatning.

Vi vil desuden ved Indførelsen af den nye republikanske Forfatning fratage Rigsdagen (Deputeretkammeret) Retten til Interpellation om Regeringsforholdsregler. Vi gør det under Paaskud af det nødvendige i at bevare de politiske Hemmeligheder, og vil vi desforuden i den nye Forfatning indskrænke Rigsdagsmedlemmernes Antal til et Minimum (lille Faatal). Derved indskrænker vi tillige de politiske Lidenskaber og Interesserne for Politik. Men hvis disse mod Forventning flammer op ogsaa blandt dette Minimum, saa gør vi kort Proces med den og vender os igennem Opraab til det samlede Folks Flertal.

Præsidenten skal ogsaa have Ret til at udnævne Formand og Viceformand i Tingene. Vi vil forkorte de lange Rigsdagssamlinger til nogle faa Maaneder. Desuden Skal Præsidenten, som højeste Chef for den udøvende Magt, have Ret til at sammenkalde og opløse Rigsdagen og - i Tilfælde af Opløsning til efter Forgodtbefindende at bestemme Tiden for dens Samling. Men for at Følgerne af alle disse i sig selv ulovlige Handlinger ikke skal besvære den af os udnævnte Præsidents Ansvarsfølelse, vil vi forlede Ministre og andre af Præsidentens højere administrative Embedsmænd til at omgaa hans Forholdsregler med deres egne, saaledes at de bliver ansvarlige i Stedet for ham. Udførelsen af denne Opgave overgiver vi til Rigsdagen, Rigsraadet eller Ministerraadet, men ikke til private Personer.

Præsidenten skal - efter vort Diktat - fortolke Aanden i de gældende Love, der altid kan fortolkes paa forskellig Maade; ved Siden her af, skal han annullere dem, naar han af os bliver gjort opmærksom paa Nødvendigheden heraf. Tillige skal han have Ret til at foreslaa midlertidige Love, ja endog Forandring i Regeringens forretningsmæssige Arbejdsorden, idet han motiverer saavel det ene som det andet med, at Landets højeste Vel fordrer det.

Overgangen til Jødeforbundets "Selvherskervælde".

Ved saadanne Midler vil det lidt efter lidt, Skridt for Skridt lykkes os at tilintetgøre alt det, som vi ved Begyndelsen af vor Regering var nødt til at indføre i Regeringsforfatningerne, for at vi umærkeligt kan være naaet til en Ophævelse af al Forfatning, naar Tiden er inde til at erstatte enhver Regering med vort Selvherskervælde.

Stunden til "Verdensherskeren"s Kaaring.

Kaaringen af vor Selvhersker kan indtræffe førend ophævelsen af Forfatningen. Stunden til denne Kaaring er inde, naar Folkene, som er forpinte af indre Uroligheder og de Styrendes - af os fremkaldte - Uduelighed, raaber: "Bort med dem og lad os faa en Verdenshersker, som forener os alle og tilintetgør Aarsagerne til vore Stridigheder - Nationalitetsgrænser, Religionerne, Regeringernes Mellemværende, - samt giver os den Fred og Ro, som vor Regering og Rigsdagsmænd ikke kunde hjælpe os til."

Indpodning af Sygdomme og andre af Jødeforbundets Rænker.

I vide jo, at det - forat Folkene i sin Helhed skal udtale saadanne Ønsker - er nødvendigt i alle Lande til Stadighed at ophidse Regeringerne og Folkene og saaledes udtrætte alle ved Uenighed, Fjendskab, Stridigheder, Had, ja endog Martyrskab, Sult, Indpodning af Sygdomme, Nød og al mulig Elendighed. Dette forat de Kristne skal se den eneste Udvej til Redning i vort Penge- og fuldstændige Herrevælde.

Hvis vi giver Folkene Pusterum, saa vil det ønskede Øjeblik sandsynligvis aldrig indtræde.

Ilte Protokol.

Rigsraadet

vil faa den Opgave at være en Bekræftelse paa Regentens Magt: i Egenskab af den lovgivende Myndigheds synlige Del; saa at sige en Redaktionskomité for Regentens Love og Anordninger.

Den nye Forfatnings Program.

Vi gaar nu over til den paatænkte Forfatnings Program.

Vi skal stifte Lov, skifte Ret og fælde Dom:

- 1) I Form af Forslag til Rigsdagen.
- 2) Ved Præsidentens Paabud i Form af almindelige Forordninger, Rigsdagens Forordninger, Rigsraadets Beslutninger og i Form af Ministerskifter, samt
- 3) I belejligt Tilfælde - i Form af Statskup.

Nogle Detaljer af den foreslaede Statsomvæltning.

Siden vi saa omtrentligen har fastslaaet Rammerne for det daglige Liv, saa lad os nærmere betragte Detaljerne ved de Sammensætninger, hvorved vi skal fuldbyrde Statsomvæltningen i den ovennævnte Retning. Jeg forstaar ved disse Saammensætninger Trykkefriheden, Samvittighedsfriheden, Foreningsfriheden, Valgretten og mangt og meget andet, som bør forsvinde ud af Mennskenes Ordbog eller omdannes fra Grunden umiddelbart efter Kundgørelsen af den nye Forfatning. Først i dette Øjeblik bliver det muligt for os straks at bekendtgøre alle vore

Forordninger; thi senere bliver enhver synlig Forandring farlig for os! - Hvorfor? Jo, hvis denne Forandring blev gennemført med brutal Strengthed i Form af Indskrænkninger kunde den føre til Fortvivlelse, fremkaldt af Frygt for nye Forandringer i samme Retning. Hvis den derimod gennemføres i Form af senere Lempelser, vil man kunne sige, at vi har erkendt vor Fejltagelse, og dette vil undergrave og forringe den Glans af Ufejlbarlighed, der skal hvile over den nye Magt, eller man siger, at vi er blevet bange og er blevet nødt til at give efter. Og dette vil ingen takke os for, man vil endog anse os for skyldige dertil. - Saavel det ene som det andet vil være skadeligt for den nye Magts Anseelse. Det er nødvendigt for os, at fra det samme Øjeblik Proklamationen er sket, medens Folkene endnu er betagne af den skete Omvæltning, medens de endnu er rædselsslagne og raadville, at de mærker, at vi er saa stærke, saa usaarlige, saa mægtige, at vi aldeles ikke vil forhandle med dem og ikke alene intet Hensyn tager til deres Hensigter og Ønsker, men er beredte til og i Stand til med ukuelig Magt at undertrykke den mindste Ytring i den Retning naarsomhelst og hvorsomhelst, at vi paa en Gang tager alt det, vi behøver, og at vi ikke i noget Tilfælde er villige til at dele Magten med dem. - - -

De vil da i Rædsel lukke Øjnene for alt, og vente paa, hvad der siden maatte følge.

De Kristne er Faar.

De Kristne er en Faarehjord, og vi er for dem Ulvene! O g I vide, hvordan det gaar med Faarene, naar Ulvene er sluppet ind i Faarefolden.

De lukker stadig Øjnene for alt, medens vi lover at gengive dem alle de Friheder, vi har berøvet dem, naar vi har kuert Fredsfjenderne og tæmmet alle Partier.

Er det mon Umagen værd at tale om, hvor længe de kommer til at vente?

Forholdet mellem det hemmelige Jøde-Frimureri og de kendte Frimurerloger.

Af hvilken Grund har vi udtænkt og indgivet de Kristne hele denne Politik, indgivet dem den uden at lade dem se nærmere paa dens Underlag - hvorfor - om ikke for ad Omveje at opnaa det, som er uopnaaeligt for vort adspredte Folk ad direkte Veje. Dette er Grundlaget for vort hemmelige Frimureris Organisation, som de ikke kender, og hvis Formaal disse Kristenfjols end ikke har en Anelse om. Disse Fjols som af os er lokkede ind i Frimureriets synlige Loger, forat aflede deres Stammefrænders Opmærksomhed derfra.

[Billeder med tekster: 1) GUSTAV LADAUER, 2) DR. LEVIN, 3) ERICH MUHSAM og 4) Jøden KURT EISNER, den røde Ekspræsident i München (skudt) Gud*) har spredt os sit udvalgte Folk over hele Verden og i denne

vor tilsyneladende Svaghed vist hele vor Styrke. Den, som nu har ført os til Verdensherredømmets Tærskel.

Der staar for os nu kun tilbage et ganske ringe Arbejde paa den allerede lagte Grundvold, inden vi naar vort Maal.

12te Protokol.

Jødernes Fortolkning af Ordet Frihed.

Ordet Frihed kan forklares paa forskellige Maader. *Vi forklarer det saaledes: Frihed er Ret til at gøre det, som Loven tillader.* En saadan Forklaring af Frihed vil hjælpe al "Friheden" over i vore Hænder, - fordi Lovene kun ødelægger eller opretter det, der er fordelagtigt for os i Henhold til vort Program.

Pressens Fremtid i Jøde-Forbundets Rige.

Pressen vil vi behandle paa følgende Maade:

Hvilken Opgave har Pressen i vore Dage? *Den har den Opgave at vække de for os nødvendige Lidenskaber eller egoistiske Partilidenskaber.* Den er indholdsløs, uretfærdig og løgnagtig, og Flertallet ved ikke, hvad Nytte den gør. Vi vil spænde den for vor Vogn og køre den i stramme Tøjler, og det samme vil vi gøre med den øvrige Litteratur. T'hi hvad Nytte vil vi have af at befri os fra Pressens Anfald, hvis vi stadigvæk er Skydeskiver for Pjecer og Bøger?

Vi vil gøre den offentlige Bekendtgørelse til en dyr Vare, - dyr paa Grund af dens Censurering - vi vil gøre den til en Indtægtskilde for Staten: Vi paalægger [*Jehova.] den nemlig en særlig Stempelskat samt en Kautionsindbetaling for Retten til at starte et Blad eller et Trykkeri, og disse skal være forpligtede til at garantere vor Regering Fred for alle Presse-Angreb. Ethvert Angreb paa Regeringen vil vi straffe skaanselsløst. Saadanne Midler som Stempelskat, Kautioner og Bøder vil give enorme Statsindtægter. Selvfølgelig kan Partiorganer strø om sig med Penge; men efter det andet Angreb imod os, inddrager vi kun enhver oppositionel Avis. Ingen skal ustraffet røre ved vor Ufejlbarlighedsglorie. Som Paaskud for et Oplags Beslaglæggelse vil vi paastaa, at Bladet ophidser Sindene uden nogensomhelst Grund. Husk vel paa, at blandt de Blade, der vil angribe os, skal de af os selv udgivne Blade være; men de skal kun angribe saadanne Forhold, som vi selv har besluttet at forandre.

Kontrol over Pressen.

Ikke et eneste Faktum skal kunne trænge ud til Offentlighedens

Kundskab uden vor Kontrol. Det har vi allerede opnaaet derved, at alle Nyheder meddeles gennem vore Bureauer, hvor de samles fra alle Verdens Kanter).*

Korrespondance-Bureauer.

Disse Bureauer skal helt og holdent være i vore Hænder og kun offentligøre det, som vi paalægger dem.

Naar vi nu har haft Held til at lede Kristen-Samfundenes Tankegang i den Grad, at de paa det allernærmeste ser paa Verdensbegivenhederne gennem de farvede Brillen, vi har givet dem for Øjnene, og hvis der ikke længere i noget Land findes nogen Hindring for os, der kan spærre os Vejen til de af de Kristnes Dumhed saakaldte Statshemmeligheder, hvorledes vil da Forholdene udvikle sig, [* Ritzau og Wolff ejes af Jøder.] naar vi anerkendes som Verdensherskere personificerede i vor Verdenskonges Person?

Men lad os atter vende tilbage til Pressens Fremtid. Enhver, som ønsker at blive Redaktør, Bibliotekar eller Trykkeriejer maa forskaffe sig en dertil nødvendig Bevilling, som, i Tilfælde af Brud paa Reglerne, straks fratages Indehaveren.

Hvad er Fremskridt - efter Jøde-Forbundets mening-?

Ved saadanne Forholdsregler bliver Tankegangen et Værktøj i Hænderne paa vor Regering, som da ikke kan tillade at Folket forvirrer sig i Tanken om Fremskridt og i Drømme om Lykke. Mon der er nogen af os, som ikke forstaar, at denne illusoriske Lyksalighed er den lige Vej til urimelige Fantasterier, og at disse atter føder anarkistiske Forhold imellem menneskene, og overfor Regeringen, fordi Fremskridtet eller rettere sagt Fremskridtets Idé let gaar over til Tanker om al mulig Slags Frigørelse uden at fastsætte dens Grænser. *Alle saakaldte Liberale er Anarkister* - om ikke i Handling saa i deres Tankegang. Alle jager de efter Frihedens Hjernesvind, og styrter sig i Egensindighed ind i et Anarki af Opposition for Oppositionens Skyld.

Mere om Pressen.

Vi vil endnu en Gang vende tilbage til Pressen. Vi vil paalægge den - ligesom alle trykte Ord - Skat, Stempelskat for hvert Ark samt Kaution, og Bøger paa mindre end 30 Ark*) dobbelt saa høje Afgifter. Dem vil vi henregne under Pjecer for paa den ene Side at formindske Antallet af Tidsskrifter, der udgør den værste trykte Gift, og paa den anden Side vil en saadan Forholdsregel tvinge Forfatterne til at skrive saa lange Afhandlinger, at yderst faa gider læse dem, navnlig da de [* 1 Ark 16 Sider.] nødvendigvis bliver meget dyre. - Men det, som vi selv vil udgive til Fordel for den forstandsmæssige Udvikling i den af os bestemte Retning, vil blive saa billigt, at alle kan faa Raad til at læse det.

Skatterne vil holde den litterære Begejstring i Tømme, og den strenge Straf vil sætte Forfatterne i streng Afhængighed af os. - Og skulde der endda findes Forfattere, som ønskede at skrive imod os, saa vil der ikke findes Forlæggere, der vil trykke deres Produkter.

Enhver Forlægger eller Trykkeriejer skal, førend han modtager et Arbejde til Trykning, ansøge om Tilladelse dertil hos Regeringen.

Paa denne Maade faar vi i Forvejen Oplysning om, hvilke Planer, der er i Gære imod os, og faar saaledes et Forspring, som vi kan benytte til at lave en Forklaring med Hensyn til det paatalte Forhold.

Litteratur og Journalistik er to af de vigtigste Opdragelsesmidler - dette er Grunden til, at vor Regering *skal* være Ejer af de fleste Dagblade. Saaledes neutraliserer vi den private Dagpresses skadelige Virkninger og erhverver vældig Indflydelse paa Tankegangen.---

Hvis vi f.Eks. tillader 10 Blade at udkomme, saa udgiver vi samtidig tredive o.s.v. i samme Forhold. - Men dette maa Publikum selvfølgelig ikke paa nogen Maade ane, derfor skal alle de af os udgivne Blade forfægte de mest modsatte og forskellige Retninger og Tankeretninger. Dette vil vække Tillid til Bladet, samt knytte vore mest lettroende Modstandere til os. De falder paa denne Maade i vore Snarer og gøres uskadelige.

De officielle Organer kommer i første Række. De skal altid staa paa Vagt om vore Interesser, og derfor vil deres Indflydelse blive af forholdsvis ringe Værdi.

I anden Række kommer de (officielle), hvis Opgave det er at vinde de ligegyldige og lunkne.

I tredje Række stiller vi "Oppositionen", der i det mindste i et af sine Organer skal forestille vor Modstander. Vore virkelige Modstandere vil tro, at denne Opposition virkelig er udgaaet fra deres egne Rækker, og derfor vil de blotte deres Planer for os.

Vore Blade repræsenterer alle mulige Retninger, aristokratiske, republikanske, revolutionære - ja endog anarkistiske - saalænge Kristen-Forfatningerne eksisterer. De har, som den indiske Gud Vischnu, hundrede Hænder, og enhver af disse føler en hvilkensomhelst offentlig Mening paa Pulsen.

Naar Pulsen bliver altfor febril, saa fører disse Hænder den offentlige Mening mod vort Maal, fordi et ophidset Menneske let taber sin sunde Omtanke og let underkaster sig fremmed (Jødisk) Paavirkning. Tossehovederne, der tror at de gentager deres Meningsfællers Tanker, gentager kun vore Tanker eller det, der er os fordelagtigt. Naar de bilder sig ind, at de følger deres Partiblads, følger de den Fane, vi har hejst for dem. For at vi kan afrette vort Dagbladsmilitær i denne Aand, maa vi organisere dette Forhold yderst omhyggeligt. Vi foranstalter journalistiske Sammenkomster med Benævnelsen *Pressens Centralorganisation*, paa disse vil vore Agenter ubemærket kunne give Paroler og Signaler. Fordømmende og i høj Grad modsigende vore

Grunde, skal vore Agenter uden at berøre Sagens Kærne levere en Skinfægtning med de officielle Blade, ene og alene for at give os en Anledning til at udtale os mere udførligt, end vi havde kunnet gøre i de første officielle Bekendtgørelser. Dette skal naturligvis kun ske i de Tilfælde, hvor det vil være fordelagtigt for os.

Disse Angreb paa os har desuden den Opgave at overbevise Publikum om, at fuld Frihed raader i Tale og Skrift, og de giver vore Agenter Lejlighed til at paastaa,

at de Blade, som kæmper imod os, kun taler hen i Vejret, fordi de ikke sagligt kan motivere deres Fordømmelse over vore Forholdsregler.

Saadanne for den offentlige Mening umærkelige, men sikre Forholdsregler, tiltrækker med stort Held Publikums Opmærksomhed og Tiltro overfor vore Regeringshandling. Takket være saadanne Forholdsregler kan vi, i den Grad vi behøver det, ophidse eller berolige Sindene i politiske Spørgsmaal, overbeviste eller bringe Publikum ud af Fatning, idet vi vekselvis lader trykke Sandhed eller Løgn, Fakta eller deres Dementier, ganske afhængigt af, om de modtages godt eller daarligt, idet vi forsigtig undersøger Stemningen, inden vi begynder at paavirke dem. *Som Følge af de ovennævnte Forholdsregler i Pressen vil vi sikkert besejre vore Fjender, fordi de ikke til deres Raadighed har et Blad, i hvilket de, helt kan udtale deres Mening. Vi behøver ikke engang at demen tere dem fuldstændigt. - - -*

Forsøgsballoner udsendte af os i den tredie Del af vor Presse vil vi, hvis det er nødvendigt, energisk bekæmpe i de officielle Blade.

Jødesolidariteten i den nuværende Presse.

Allerede nu eksisterer der, f.Eks. i den franske Presse, en Jødernes Solidaritet i Bestemmelsen: Alle Presseorganer ere indbyrdes knyttede sammen ved den professionelle Hemmelighed. Ligesom Oldtidens Præsteskab røber dens Medlemmer ikke sine Opgavers Hemmelighed, hvis de ikke har faaet Ordre til at meddele Publikum dem. Ikke en eneste Journalist vover at forraade denne Hemmelighed, thi det tillades ikke nogen at indtræde i denne Forening, uden de har en mere eller mindre plettet Fortid. Disse Pletter vil i saa tilfælde straks blive offentligjorte. Fordi disse Skampletter kun er kendte af et Mindretal, staar Journalisten ulastelig overfor den store Offentlighed, alle følger ham med Begejstring.

Fremsættelsen af provinsielle "Almene Krav".

Vore Beregninger omfatter ogsaa Provinsen. Der maa vi opvække Forhaabninger og Krav, hvormed vi altid kunne angribe Hovedstaden, idet vi udgiver disse Forhaabninger og Krav som værende Provinsens

egne.

Det er klart, at Grunden dertil altid for os er den samme, nemlig vor Stræben efter Magt. Det er nødvendigt for os, at Hovedstæderne fra Tid til anden, mens vi endnu ikke har den hele Magt, skal føle Trykket af den offentlige Mening paa Landet og i Byerne, det vil sige hos den store Masse, som paa Grund af vore Agenters Arbejde er venligt stemt imod os.

Det er nødvendigt for os, at Hovedstæderne i et givet Øjeblik ikke faar Tid og Lejlighed til at overveje en Sag, fordi den allerede er et fuldbyrdet Faktum, som er godkendt af den offentlige Mening paa Landet og i Provinsen.

Den nye Regerings Ufejlbarhed.

Naar vi kommer til den nye Regerings Tid, der er en Overgangstid inden vor Tronbestigelse, kan vi ikke tillade Pressen at omtale Samfundsuroligheder; Publikum bør tro, at den nye Regering er saa tilfredsstillende for alle, at endog Forbrydelser er ophørte.--- Sker der Forbrydelser, kan disse kun omtales gennem Forbrydelsens Ofre og af tilfældige Vidner - det bliver det hele.

13de Protokol.

Kampen for det daglige Brød.

Kampen for det daglige Brød tvinger de Kristne til Tavshed og til at være vore ydmyge Tjenere. Agenter, som er ansatte ved vore Blade og tagne af de Kristnes Rækker, skal efter vor Befaling behandle det, som det for os er uheldigt direkte at offentliggøre i vore officielle Blade, og samtidig gennemfører vi, under den deraf opstaaede Strid, de Reformere, vi ønsker og præsenterer dem for Publikum som et fuldbyrdet Faktum. Ingen vover at fordre det forandret, som allerede er afgjort, især ikke fordi det vil blive fremstillet som en Forbedring. Paa den Maade sørger Pressen for at gøre Publikum optaget af nye Spørgsmaal. (Vi har jo vænnet Menneskene til stadigt at søge noget nyt.)

Politiske Spørgsmaal.

Alle svagt begavede Politikere, og Politikere, som til Dato ikke har forstaaet, at de ikke begriber noget af det, som de giver sig af med at bedømme, vil nu kaste sig over disse nye Spørgsmaal. Politiske Spørgsmaal er ikke forstaaelige for andre Mennesker end de, som har skabt og i flere Aarhundrederer tilbage ledet al Politik.

Efter alt dette vil I kunne forstaa, at vi med vore Anstrengelser for at vinde Massernes Stemmer (Mening) kun letter vor Maskines Gang. Læg Mærke til, at det ikke er for vore Handlinger men for vore i det ene eller andet Spørgsmaal udslyngede Ord, at vi søger Opmuntring. Vi bekendtgør stadig, at vi i alle vore Handlinger ledes af Haabet og Bevidstheden om at tjene det almene Bedste.

Industrielle Spørgsmaal.

For at aflede altfor urolige Elementer fra at bedømme politiske Spørgsmaal, optager vi nu nye Spørgsmaal, industrielle Spørgsmaal. Paa dette Omraade maa de nemlig rase saa meget, de vil og kan! Masserne gaar ind paa at forblive i Uvirksomhed og at afholde sig fra den saakaldte politiske Virksomhed, det, vi har lært dem, for med deres Hjælp at bekæmpe Kristen-Regeringerne, paa den ene Betingelse, at de faar noget andet at beskæftige deres Tanker med. Disse Beskæftigelser vil vi fremlægge dem i en saadan Form, at Masserne gaar i samme politiske Retning.

For at de ikke selv skal finde paa noget, vil vi adsprede dem med Forlystelser, Spil, Interesser og politiske Møder. Og vi vil hurtigt gennem Pressen foreslaa dem Konkurrencer i Kunst og al Slags Sport. Disse Interesser vil tilsidst bortlede deres Opmærksomhed fra de Spørgsmaal, hvor vi maatte bekæmpe dem. Naar Menneskene saaledes mere og mere vænnes af med selvstændig Tænkning, vil de alle tale i Samklang med os, fordi kun vi vil komme til at fremføre nye Tankeretninger - naturligvis gennem saadanne Personer, med hvem man ikke tror os solidariske.

"Sandheden er en."

De liberale Fantasters Rolle er fuldstændig udspillet, naar vor Regering er anerkendt. - Indtil da vil de gøre os gode Tjenester. Vi skal derfor endnu gøre os Umage for at udtænke alle Slags fantastiske Teorier nye og saa at sige progressive. Vi har jo med gode Resultater forplumret de svage Kristen-Hjerner, og der findes næppe een blandt de Kristne med saa pas megen Forstand, at han skulle kunne mærke, at der under dette Ord i alle Tilfælde, hvor Spørgsmaalet ikke berører materielle Opfindelser, skjuler sig en Løgn.

Thi Sandheden er kun en eneste, og i den findes ingen Plads for Fremskridt.

Fremskridtet er en falsk Idé og bidrager kun til at tilsløre Sandheden, for at ingen maa kende den, uden vi, Guds udvalgte Bevarere af Sandheden.

Storartede Problemer.

Naar vi tager den højeste Magt i Besiddelse, skal vore Talere udbrede sig om storartede Problemer, som oprører Menneskeheden saaledes, at den endelig og tilsidst fører til vor lykkelige Regering.

Ingen vil da fatte nogen Mistanke om, at alle disse Problemer er udtænkte af os efter en politisk Plan, som ingen har gennemskuet i flere Aarhundreder.

14de Protokol.

Fremtidens Religion.

Naar vi er kommet til Magten, vil vi ikke finde os i nogen anden Religion end vor egen. Thi gennem denne vor Religion, der lærer om den eneste sande Gud, er vor Skæbne forenet med Verdens Skæbne. Vi maa derfor udrydde alle andre Religioner. - Selv om der ved denne Udryddelse Opstaar de saakaldte Ateister,*) vil de ikke, som et Overgangsled betragtet, hindre vore Planer; men vil være et advarende Eksempel for de Generationer, for hvem vi vil prædike Moses Religion (herved forstaas Talmud), denne vor Religion, som ved sit faste og gennemtænkte System let vil kunne bringe alle Folk under vor Magt. Derved understreger vi ogsaa dens mystiske Sandhed, i hvilken vi paastaar, at hele dens opdragende Styrke ligger.

Den fremtidige Livegenskab.

Vi vil da, idet vi benytter os af enhver Anledning, offentliggøre Artikler, hvori vi sammenligner vor lykkelige [* Gudsforægttere] Regering med alle de foregaaende. De Velsignelser, der hidrører fra Roen i Landene i Modsætning til de forbigangne Aarhundredlange Uroligheder, vil kun endnu mere fremhæve os.

Vi vil beskrive Kristen-Regeringernes Misgreb i de sorteste Farver. Vi vil opvække en saadan Afsky for dem, at Folkene absolut vil foretrække den rolige Livegenskab fremfor den udskregne Frihed. - Friheden, der i højeste Grad har udpint dem samt forgiftet og udtømt selve Kilderne til den menneskelige Tilværelse, er udnyttet af en Flok Eventyrere, som ikke vidste, hvad de gjorde.

De unyttige Ministerskifter, hvortil vi drev de Kristne, da vi undergravede deres Samfundsbygning, vil til den Grad trætte Folkene, at de vil være villige til at taale alt af os, blot de bliver fri for stadig at være udsat for de oplevede Uroligheder og Ulykker. Vi vil i Særdeleshed gøre opmærksom paa Kristen-Regeringernes historiske Fejltagelser, som - takket være

deres Mangel paa Kombinationsevne i alt det, som angaar deres virkelige Vel - i flere Aarhundreder har plaget Menneskene, fordi de har jaget efter fantastiske Fremtidsdrømme om social Lykke. Og de har ikke mærket, at disse Fremtidsdrømme kun har forværret de almene Forhold, paa hvilke det menneskelige liv hviler.

Hovedvægten i vore Principper og Forholdsregler vil komme til at ligge deri, at de skal fremstilles og forklares som en skrigende Modsætning til de forraadnede gamle Regeringers Bestemmelser og Samfundsorden.

Umuligheden af at faa Kundskab om Fremtidsreligionens Hemmeligheder.

Vore Filosofer er i Stand til at kritisere alle Kristnes Trosbekendelse; men ingen vil nogensinde komme til at kritisere vor Tro fra det rette Synspunkt, fordi ingen andre end vore egne vil kende den fra Grunden, og de vil aldrig vove at blotte dens Hemmeligheder.*)

Smudslitteraturen og det fremtidige trykte Ord.

I de saakaldte Foregangslande er der skabt en vanvittig, smudsig, og afskyelig Litteratur.***) - Endnu nogen Tid, efter at vi har faaet Magten, vil vi taale dens Eksistens, for at den endnu grellere maa fremhæve Modsætningen mellem de Taler og de Programmer, som skal lyde fra vore Læber. Vore lærde Mænd, som er opdragne til at lede de Kristne, skal skrive Taler og Artikler, fremsætte Projekter og Relationer dertil, hvorved vi vil indvirke paa Tankegangen og lede den henimod de af os optrukne Begreber og Kundskaber.

15de Protokol.

En Endags-Revolution.

Til Slut vil vi helt og holdent tage Magten i Besiddelse ved Hjælp af Statsomvæltninger. Disse Statsomvæltninger skal overalt være forberedte til en og samme Dag, efter at Nationerne aabent har erkendt alle eksisterende Regeringers Uduelighed; men dertil fordres endnu megen Tid, kanske et helt Aarhundrede. Vi vil gøre alt for at forebygge Sammensværgelser, og vi vil derfor uden Barmhjertighed straffe alle dem, som vil hindre vor Tronbestigelse med Vaaben i Haand.

Straf.

Ethvert Forsøg paa at danne nye hemmelige Selskaber skal ogsaa

tilintetgøres. De, som nu eksisterer, kender vi, og de tjener eller har tjent os; dem ophæver og forviser vi til de udenfor Evropa liggende Lande. [* Nu er "deres" Religionshemmelighed opdaget; denne vil Læseren finde i en følgende Pjece. Nilus. **] Jødernes Andel i Frembringelsen og Udbredelsen af denne Litteratur er almindelig kendt. Her i Danmark behøver man blot at nævne Navnet: *Brandes.*]

Kristenfrimurerens fremtidige Skæbne.

Paa samme Maade vil vi behandle de blandt Kristen-Frimurerne, som ved for meget, medens derimod de, som vi af en eller anden Grund benaade, vil komme til at leve i en stadig Frygt for Udvisning. Vi vil vedtage en Lov, efter hvilken alle Medlemmer af hemmelige Selskaber dømmes til Udvisning fra Evropa, vor Regerings Centrum.

Vor Regerings Afgørelser bliver definitive (endelige) og kan ikke appelleres.

Den hemmelighedsfulde Magt.

I alle Kristensamfundene, hvor den af os udsaaede Uenighed og Opposition har slaaet dybe Rødder, er det kun muligt at genoprette Ordenen med skaanselsløse Midler, som er Beviser paa en urokkelig Magt.

At have Medlidenhed med de Ofre, der kræves for Fremtidens Vel, lønner sig ikke. Det er enhver Regerings Pligt at skabe Folkets Velstand, selv om det kræver Ofre; Regeringen bør indse, at dens Eksistens beror ikke alene paa Privilegier men ogsaa i Pligter.

Hovedsagen for en Regering er at befæste Magtens Glans, og denne Glans opnaas kun ved Magtens vældige Uforanderlighed, der af mystiske Grunde skal bære Ukrænkelighedens Præg som den af Gud udkaarede.

En saadan Magt var indtil de sidste Tider det russiske Selvherskerdømme - som, Pavedømmet fraregnet, er vor eneste alvorlige Fjende.

Kom i Hu, hvorledes det i Blod svømmende Italien ikke krænkede et Haar paa Sullas Hoved. Paa Grund af sin Styrke var Sulla som en Gud i Folkets Øjne, og det var dog udpint af ham. Og hans modige Tilbagekomst til Italien gjorde ham ukrænkelig. Folket rører aldrig den, som hypnotiserer det med sit Mod og sin Viljekraft.

Frimurerlogernes Forøgelse.

Indtil videre - inden vor Tronbestigelse - vil vi stifte og forøge Frimurloger alle Verdensdele og inddrage i dem alle, som er eller kan blive fremstaaende Personligheder; vi vil saaledes i disse Loger komme til at eje det allerbedste Oplysningsbureau og det indflydelsesrigeste Kampmiddel.

De "Lærde"s (Vises) Centralbestyrelse.

Alle disse Loger vil vi centralisere under en eneste Bestyrelse, kendt af os men ukendt for alle andre. Denne Bestyrelse skal bestaa af vore Lærde. Logerne har deres Repræsentant, som med sin Person dækker den ovennævnte Frimurerbestyrelse, hvorfra Paroler og Programmer udgaar. I disse Loger ville vi sammenknytte alle revolutionære og liberale Elementer til en fast Knude. Disse Elementer tager vi fra alle Samfundsklasser. De allerhemmeligste politiske Planer vil blive bekendt af os og komme under vor Indflydelse samme Dag, de fødes.

"Azeffisme".

Som Medlemmer af disse Loger vil vi optage næsten alle Agenter for det nationale og internationale Politi, fordi Politiets Tjeneste*) er uundværlig for os i den Retning, at det ikke alene kan behandle de Modstræbende efter sit Forgodtbefindende, men ogsaa skjule vore Handlinger og skabe Aarsager til Misfornøjelse m. m.

[* Azef var i dette.]

Frimureriet som Leder af alle hemmelige Selskaber.

I de hemmelige Selskaber indtræder for største Delen Spekulanter, Folk, der vil gøre Karrière, og letsindige Personer i al Almindelighed, med hvilke det ikke bliver svært for os at samarbejde. Og ved dem vil vi trække den af os planlagte Maskines Mekanisme op.

Hvis denne vor Verden forvirres, saa betyder det, at dens Forvirring er nødvendig for os til Tilintetgørelsen af dens altfor faste Sammenhold. Hvis der paa den anden Side skal stiftes en Sammensværgelse, saa stiller vi en af vore mest trofaste Tjenere i Spidsen for den. Det er klart, at det er os og ingen andre, som leder Frimureriets Virksomhed; thi vi ved, hvorhen vi fører Menneskeheden, vi kender det endelige Maal for enhver Handling. De Kristne er derimod forblindede og opfatter ikke en Gang det øjeblikkelige Resultat. De efterstræber sædvanligvis den øjeblikkelige Tilfredsstillelse af deres Egenkærlighed ved Opfyldelsen af det planlagte og mærker ikke en Gang, at Planen ikke kommer fra dem selv, men at vi har ført dem ind paa disse Tanker.

Betydningen af Offentlig Fremgang.

De Kristne indtræder i Logerne af Nysgerrighed eller i Haab om ved deres Hjælp at vinde den samfundsmæssige Honningkage, og nogle desuden for at faa Lejlighed til offentligt at fremlægge deres umulige

Fantasier. De tørster efter den Nydelse, som faas ved Held og Haandklap, med hvilket sidste vi er særdeles rundhaandede. Vi hjælper dem til deres Fremgang for at benytte os af den derved opstaaede Selvberuselse. Under dennes omtaagende Indvirkning underkaster de Kristne sig blindt vor Paavirkning uden at tage sig i Vare for den, idet de er fuldt overbeviste om, at deres egen Begavelse føder Tankerne, og at de er højt hævet over al fremmed Paavirkning. I kan ikke forestille Jer, hvor let man ved Hjælp af Selvforgudelse kan bringe selv de klogeste Kristne til en bevidstløs Barnlighed, og hvor let det tillige er at gøre dem

modløse overfor selv den mindste Modgang, samt bringe dem til en slavisk Lydighed ved at give dem Haab om fornyet Fremgang. I lige saa høj en Grad som vore foragter ydre Fremgang, blot vi er i Stand til at gennemføre vore Planer, i lige saa høj en Grad er de Kristne rede til at opofre enhver Plan bare for Fremgangens Skyld. Dette deres Karaktertræk letter i høj Grad vor Opgave: At lede dem. De ser ud som Løver, men har Harehjerter, og i deres Hoveder er der stadigt modstridende Tanker.

Vi har indlullet dem i Drømmen om den menneskelige Personligheds Opgaaen i Fællesskabets symbolske Enhed.

Kollektivisme.

De har endnu ikke forstaaet og vil ikke komme til at forstaa denne Tanke: at denne Drøm er et tydeligt Brud paa en af Naturens fornemste Love, som fra Verdens Begyndelse har skabt det ene Menneske forskelligt fra det andet, netop med Individualismen som Maal. Hvis vi har kunnet bringe dem til en saadan vanvittig Forblindelse, beviser dette saa ikke med en vidunderlig Klarhed, i hvor høj en Grad de Kristnes Forstand er menneskeligt udviklet i Sammenligning med vor. Det er netop det, som hovedsagelig betinger vor Fremgang.

Offer.

Hvor forudseende var ikke vore gamle Lærde (Vise), da de paastode, at man for at opnaa et alvorligt Maal ikke bør sky Midlerne eller regne Ofrene, som kræves for at naa dette Maal. Vi har aldrig regnet Opofrelsen af disse dyriske Kristne, og selv om vi ogsaa har opofret mange af vore egne har vi dog her paa Jorden i Stedet for givet dem en Stilling, hvorom de ikke engang havde kunnet drømme. Det sammenlignelsesvis ubetydelige Antal, vi har ofret af vore, har bevaret vort Folk fra Undergang.

Frimurernes Henrettelse.

Døden er hvert Menneskes uundgaaelige Lod. Det er bedre at nærme Døden til dem, der hindrer vort Værk, end til vore, til os, Skaberne af dette Værk. Vi straffer Frimurerne saaledes, at ikke nogensomhelst

udenfor Broderskabet kan faa Mistanke derom, ikke engang selve Strafofrene. De dør, naar det er nødvendigt - ligesom af en normal Sygdom. I Bevidstheden herom vover Broderskabets Medlemmer ikke at protestere. Ved, saadanne Midler har vi blandt Frimurerne oprykket selve Roden til al Protest mod vore Afgørelser. Samtidig med at vi prædiker Liberalisme for de Kristne, holder vi vort Folk og vore Agenter i en urokkelig Lydighed.

Lovenes og Magtens synkende Anseelse.

Under vor Indflydelse er Lydigheden mod de Kristnes Love bragt ned til det mindst mulige (et Minimum). Lovenes Anseelse er ødelagt ved de frisindede Fortolkninger, som vi her har fremført. I de vigtigste politiske Beslutninger og Spørgsmaal træffer Dommerne den Afgørelse, vi paalægger dem, og se Sagerne i den Belysning, vi kaster over dem. Dette sker naturligvis ved bestukne Personer, med hvem vi tilsyneladende ikke har noget at gøre - gennem Pressen eller med andre Midler. - Endogsaa Rigsdagsmænd og den højeste Administration modtager blindt vore Raad. De Kristnes rent dyriske Forstand evner ikke Iagttagelse og Undersøgelse, Analysering og Observation og er endnu mindre forudseende.

De Udvalgte.

I denne Forskel mellem vor og de Kristnes Tænkeevne kan tydeligt ses "de Udvalgte"s Menneskeværdighedens Præg, der skiller os fra de Kristnes instinktive og dyriske Forstand.

De ser, men de forudser ikke, og de opfinder ikke (kun muligvis materielle Ting).*)

Paa Grundlag af dette er det tydeligt, at selve Naturen har udset os til at lede og styre hele Verden.

Det kommende Riges enkle og tydelige Love.

Naar Tiden er inde til vor offentlige Regering, Tiden til Aabenbarelsen af dens Velgerninger, saa vil vi forandre al Lovstiftning. Vore Love bliver kortfattede, tydelige og urokkelige uden nogensomhelst Fortolkningsmulighed, saa alle og enhver er i Stand til at forstaa dem.

Den Hovedbestemmelse, som indføres i dem, er blind Lydighed overfor Øvrigheden.

Lydighed mod de Overordnede.

Ethvert Misbrug vil da forsvinde, som en simpel Følge af den Enkeltes

Ansvar overfor dem, der repræsenterer den øverste Magt. Misbruges Magten af dem, der staar lavere end den højeste Instans, vil de blive saa skaanselsløst straffede, at alle og enhver vil tabe Lysten til at eksperimentere med deres egne Kræfter.

[* Saavidt vides har en Jøde endnu aldrig evnet at opfinde noget materielt, Maskiner o.d.l. At de kun har evnet at undergrave andre Folks Samfund, men aldrig selv har haft Forstand til at danne et saadant er en Kendsgerning, ingen kan komme udenom. Dette bunder i, at deres Griskhed ikke tillader dem at leve anderledes end som Snyltere paa andre, og det kan ingen Folk finde sig i i Længden.]

Forholdsregler mod Magtmisbrug.

Enhver administrativ Handling, som bidrager til Statsmaskinens Gang, vil vi ufravigeligt overvaage, fordi Slaphed i Administrationen afføder Slaphed overalt. Ikke et eneste Tilfælde af Misbrug eller Ulovlighed vil kunne undgaa en eksemplarisk Afstraffelse.

Straffens Haardhed.

Hemmeligholdelse, solidarisk Efterladenhed blandt Tjenestemænd i Administrationen - alle disse Onder forsvinder efter de ved de første strenge Afstraffelser statuerede Eksempler.

Vor Magts Anseelse fordrer - for at kunne opretholde den højeste Prestige - formaalstjenlige, d.v.s. strenge Straffe for den mindste Forseelse. Den Lidende bliver la - selv om hans Lidelse ikke staar i Forhold til hans Skyld - som en Soldat, der falder paa Slagmarken, til Nytte for Magten, Princippet og Lovene, som ikke kan tillade nogen Afvigelse fra Samfundsvejen til Fordel for dem, der styrer Statsskibet. Vore Dommere bør f.Eks. vide, at de, idet de praler med en dum Barmhjertighed, synder mod de Retfærdighedslove, der er sat som en Straf og Advarsel mod Forbrydelse - ikke for at Dommerne skal kunne demonstrere deres Sjælegenskaber. Disse Egenskaber kan man fremvise i det private Liv, men ikke i den offentlige Virksomhed, som er det Opdragende Grundlag for det menneskelige Liv.

Dommernes Aldersgrænse.

Det vil ikke blive tilladt vore Dommere at tjene længere end til 55 Aars Alderen.

For det første fordi Ældre stædigt holder paa en forudfattet Mening, de er mindre i Stand til at underkaste sig nye Forholdsregler.

For det andet, fordi det gør det lettere for os at omflytte Tjenestepersonalet, som af denne Grund lettere vil bøje sig under vort Aag. Den, som ønsker at forblive i sin Plads, maa blindt underkaste sig, for at faa Lov til det. - I Almindelighed vil vi udelukkende vælge vore Dommere blandt dem, som klart forstaa, at deres Opgave er den at straffe og at tilpasse Lovene, men ikke at glimre med Frisind paa Bekostning af Statens Opdragelsesplan - det, som de Kristne nu bilder sig ind.

Dommernes og Magtens Frisind.

Omflytningstaktikken vil desuden hjælpe til at undergrave det kammeratlige Sammenhold blandt Kolleger og vil lænke alle til den Regerings Interesser, hvoraf deres Skæbne afhænger. De unge Dommerslægtled skal opdrages i Forstaaelsen af det utilbørlige i den Slags Misbrug, der kunde ødelægge den fastslaaede Orden i det indbyrdes Forhold mellem vore Undersaatter.

For Tiden tillader de Kristnes Dommere sig al Slags Efterladenhed i Tvistemaal, fordi de ikke har en klar Opfattelse af deres Stilling. Og de Styrende anstrenger sig ikke for, ved Besættelsen af Dommerembederne, at indprente Dommerne Pligtfølelse og Vigtigheden af den Virksomhed, der paahviler dem. - Ligesom Dyrene sender deres Unger paa Jagt efter Bytte, saaledes giver de Kristne deres Undergivne fordelagtige Embeder uden en Gang at forklare dem, hvortil disse Embeder er oprettede. Det er netop derfor, at deres Regeringer ødelægges gennem deres indre, mangelfulde Administration.

Ud fra disse Eksempler vil vi hente endnu en Lektie for vor Regering.

Vi maa sørge for, at alle vor Regerings vigtigere, strategiske Poster forbliver uberørte af Frisindet; thi heraf afhænger Opdragelsen af de under vor Samfundsorden undergivne. Disse Stillinger maa kun besættes med dem, som vi har opdraget for de administrative Hverv.

Verdenspengene.

Hvis nogen skulde indvende, at afskedigede Tjenestemænd vil blive dyre for Kronen, saa kan jeg for det første svare, at man kan finde private Stillinger til dem, i Stedet for dem, de har mistet, og for det andet - i vore Hænder samles hele Verdenskapitalen! Altsaa behøves vor Regering til at undgaa det kostbare.

Jødeforbundets Enevoldsmagt.

Vor Enevoldsmagt bliver gennemført i alt, og derfor bliver vor Vilje adlydt og agtet indtil den mindste Enkelthed: Den vil lade uænsset al Knurren og al Misfornøjelse og udrydde ethvert heraf opstaaet Forsøg paa Modstand ved afskrækkende Afstraffelser.

Ret til Appelation.

Vi ophæver Appellationsretten, som hist og her overgaar til vort Magtomraade - til den Regerendes Overopsyn; thi vi bør ikke engang tillade den Tanke at opstaa hos Folket, at de af os udnævnte Dommere kunde fælde en urigtig Dom. Hvis noget saadant alligevel skulde ske, saa kasserer vi selve Dommen, men straffer samtidig grundigt Dommeren for manglende Forstaaelse af sine Pligter og deres Betydning, saa at disse Tilfælde ikke gentages. - Endnu en Gang: vi kommer til at vide Besked med hvert eneste af vor Administrations Skridt, og vi har kun at handle efter dens Befalinger, for at Folket skal blive tilfreds med os. Thi Folket har Ret til af en god Regering at forlange gode Fuldmægtige.

Den nye Regents Magt skal have et patriarkalsk Udseende.

Vor Regering skal virke som værende patriarkalsk og faderligt beskyttende fra Regentens Side. Vort Folk og Undersaatterne skal i ham se en Fader, som bekymrer sig om hvert Behov, hver Handling, hvert gensidigt Forhold saavel mellem Undersaatterne indbyrdes som mellem disse og Regenten. De vil da i en saa høj Grad gennemtrænges af Tanken, at de ikke kunde undvære denne Omsorg og Ledelse; og hvis de ønsker at leve i Fred og Ro, erkender de vor Regents Selvherskervælde med en Ærbødighed, der grænser til Forgudelse.

Forgudelse af Regenten.

De vil navnlig forgude Regenten, naar de har forvisset sig om, at vore Fuldmægtige ikke kan erstatte hans Magt med deres egen, men kun blindt opfylde hans Befalinger. De vil glæde sig over, at vi har reguleret hele deres Liv, ligesom kloge Forældre gør, naar de ønsker at opdrage deres Børn i Pligtfølelse og Lydighed.

Folkene er jo i Forhold til vor Politiks Hemmeligheder evigt umyndige Børn ligesom deres nuværende Regeringer.

Den Stærkes Ret - den eneste Ret.

Som I ser, grunder jeg vor Enevoldsmagt paa Ret og Pligt. Ret til at tvinge Folket til at opfylde sin Pligt er den Regerings Skyldighed, der vil være som en Fader for sine Undersaatter. Den ejer den Stærkes Ret, for at benytte den til at lede Menneskeheden til dens egen Velfærd, til den af Naturen bestemte Orden - til Lydighed. Alle her i Verden befinder sig i et underordnet Forhold - om ikke til Mennesker, saa til deres egen medfødte Natur -eller til Omstændighederne, d.v.s. i ethvert Tilfælde underordnet den Stærkere. Lad os derfor - for det bedste Skyld - blive denne

Stærkere.

Vi har den Pligt uden Betænkning at opofre enkelte Individder, som vil bryde den fastsatte Lov. Og i den afskrækkende Afstraffelse af det Onde ligger en stor opdragende Værdi (Opgave).

Den jødiske Konge - Verdens Patriark

Naar Israels Konge sætter Kronen paa sit Hoved, Kronen, som er rakt ham af det kuede Evropa, da bliver han ogsaa Verdens Patriark. Det Antal Ofre, han er nødt til at dræbe for at naa sit Maal, vil aldrig naa det Antal, der i Aarhundreder er blevet opofret af Kristen-Kongernes Storhedsvanvid og indbyrdes Skinsyge.

Vor Konge skal staa i stadig Berøring med Folket, talende til det i Vendinger, som øjeblikkelig af Rygtet bæres over hele Verden.

13de Protokol.

Universiteterne uskadeliggøres.

For at kunne tilintetgøre alle kollektive (samlende) Kræfter undtagen vore egne, maa vi uskadeliggøre Kollektivismens første Banebryder - Universiteterne; vi vil derfor omorganisere dem i en ny Retning. Professorerne skal forberedes til deres egne Embeder efter detaljerede hemmelige Programmer fra hvilke de ikke ustraffet skal kunne vige en Tomme. De skal udnævnes med den største Forsigtighed samt sættes i en stærk Afhængighed af Regeringen.

Vi vil fra Undervisningen Statsretten samt alt, hvad der berører politiske Spørgsmaal. I disse Fag skal kun et Par Snese Mennesker undervises. Disse skal paa Grund af fremragende Begavelse være udvalgte af de Indviedes Kreds. Universiteterne faar ikke Lov til at udsende Grønskollinger, som vrider sig for at sammenflikke Forfatninger - som om det var Komedier og Tragedier - eller sysselsætte sig med politiske Spørgsmaal, af hvilke deres Fædre aldrig har fattet det mindste.

Kundskab i politiske Spørgsmaal, bibragt et stort Antal umodne Personer, skaber kun Fantaster og daarlige Undersaatter, hvilket I selv kan overbevise Eder om ved at lægge Mærke til de Kristnes Opdragelse i denne Retning. Vi var nødt til i deres Opdragelse at indføre alle de Teorier (Grundsætninger), der paa en saa glimrende Maade har nedbrudt deres Samfundsbygning. Naar vi kommer til Magten, vil vi fjerne alle foruroligende Emner fra Undervisningen og saaledes gøre Ungdommen til lydige Børn overfor deres Foresatte, Børn, som elsker den Regerende som deres Støtte og Ophav til Fred og Ro.

Erstatning for de klassiske Studier.

Klassikerne, ligesom alt Studium af den gamle Historie, hvor man jo møder flere daarlige end gode Eksempler, vil vi erstatte med Fremtidens Program. - Vi vil bortfejle fra Menneskenes Hukommelse alle de Fakta (Kendsgerninger) fra de forbigangne Aarhundreder, som vi ikke mener det ønskeligt at mindes, og vil kun lade de blive tilbage, som belyser alle Gójim-Regeringernes Fejl og Misforstaaelser. Undervisning i det praktiske Liv, om Forholdene imellem Mennesker, om at undgaa daarlige, egenkærlige Eksempler, der spreder Smitten af det Onde og andre Spørgsmaal i samme opdragende Retning, skal staa som de øverste paa Undervisningsprogrammet. De skal opstilles efter en særskilt Plan for forskellige Anlæg og Begavelser uden i nogen Henseende at gøre Undervisningen almen. - En saadan Formulering, af Spørgsmaalet har en særegen Betydning.

Opdragelse og Stand.

Enhver Samfundsklasse bør med H.t. Bestemmelse og Arbejde opdrages indenfor strenge Grænser. Tilfældige Genier har altid kunnet og vil ogsaa fremdeles kunne bryde sig Vej til andre Stænder; men at man for disse sjældne Tilfældes Skyld skulde aabne fremmede Felter for Middelmaadigheder, og derved optage Pladserne for andre, som ved Fødsel og Opdragelse har Ret til disse, vilde være meningsløst. I vide selv, hvortil dette har ført for de Kristne, som er gaaet ind paa denne skrigende Meningsløshed.

Reklame i Skolerne for Regeringen.

For at vor Konge skal blive Genstand for sine Undersaatters dybe Kærlighed og Ærbødighed, bør man under hans Virksomhed undervise hele Folket i Skoler og paa Torve om hans Betydning om hans Gerninger og Velgerninger.

Ophævelse af den frie Undervisning.

Vi vil ophæve al fri Undervisning. Eleverne faar Ret til sammen med deres nærmeste Paarørende at samles som i en Klub - Lærdomsanstalterne.

Nye Teorier.

Ved disse Sammenkomster, der skal finde Sted paa Helligdage, skal Lærerne holde nogle saakaldte frie Foredrag om Spørgsmaal, berørende Menneskenes gensidige Forhold, om Eksemplets Love, om Repressalier

(Gengældelse) opstaaet ved uforudsete Forhold, og endelig om Filosofien i de nye Teorier, der endnu er ført frem for Verden. - Disse Teorier ophøjer vi til Trosdogmer (Tros lærer) som et Overgangstrin til vor Tro. Naar jeg er færdig med Forklaringen af Programmet for vor Virksomhed under den nærværende og kommende Tid, skal jeg oplæse disse Teorier for Eder.

Tankens Uafhængighed.

Kort sagt, vi ved gennem Aarhundreders Erfaringer, at Menneskene lever for og ledes af Idéer, at disse Idéer indtages af Menneskene kun ved Hjælp af Opdragelse, som gives med samme Held i alle Aldre, naturligvis ved forskellige Midler. Vi bemægtiger os derfor og konfiskerer til vor Fordel de sidste Rester af den uafhængige Tanke, som vi allerede for længe siden har drejet hen paa de for os nødvendige Spørgsmaal og Ideer. Systemet med at hæmme Tankerne er allerede i Virksomhed i den saakaldte

Anskuelsesundervisning.

Systemet: Anskuelsesundervisning har til Maal at forvandle de Kristne til tankeløse og lydige Dyr, som fordrer at se Tingen for at kunne fatte den.

I Frankrig har en af vore bedste Agenter Bourgeois allerede offentliggjort et nyt Program for Anskuelsesundervisning.

17de Protokol.

Advokatur.

(Den forsvarende og angribende Sagførervirksomhed.)

Juraen gør Menneskene kolde, haarde, genstridige, principløse og tilbøjelige til i alle Livets Forhold og Hændelser at stille sig paa en upersonlig og ren retslig Grund.

De har vænnet sig til at regne med alle Resultaterne til Fordel for deres Forsvar uden Hensyn til det sociale Vel. De gør alt, hvad der staar i deres Magt, for at faa deres Klienter frikendte, idet de benytter sig af Juraens laveste Finter. - Herved demoraliserer de Domstolene. Derfor vil vi sætte den Virksomhed indenfor ganske snævre Rammer, der placerer (opstiller den indenfor Grænserne af et udøvende Bureaukrati (Embedsmænd). Advokaterne bliver ligesom Dommerne, fratagne Retten til at komme i Forbindelse med de stridende Parter. De faar Akterne (Papirerne) tilstillet kun fra Domstolen og gør sig bekendte med dem efter Undersøgelingsprotokoller og Dokumenter, og forsvarer efter de klarlagte

Fakta deres Klienter, naar disse er forhørte af Domstolen. Advokaterne bør have Honorar uden Hensyn til Forsvarets Beskaffenhed. De skal i al Almindelighed fremsætte Kendsgerningerne sete i en retfærdig Belysning i Modsætning til Anklageren som paa sin Side skal fremføre Anklageakten. Denne Fremgangsmaade skal forkorte Domstolens Forhandling.*) Paa denne Maade oprettes et hæderligt og upartisk Forsvar, der ledes af Overbevisning og ikke af Hensynet til egen Fordel. Det vil bl. a. umuliggøre den nu florerende Praksis med Bestikkelse af Kolleger for at faa deres Samtykke til, at den , som kan betale, skal vinde.**)

Den kristne Præstestands Indflydelse.

Vi har allerede sørget for at Kristen-Præsteskabet har tabt sin Anseelse og har derved tilintetgjort dets Virksomhed, der i høj Grad havde kunnet hindre os. Med hver Dag synker dets Indflydelse hos Folket.

[* Hensynet til Domstolens Arbejde er efter Jødernes Mening større end Hensynet til den Anklagede. Hvilket man navnlig i Rusland i høj Grad har faaet at føle.

**) Denne Uskik trives - saavidt vides - navnlig i Rusland og Amerika, men ikke i de skandinaviske Lande.]

Samvittighedsfrihed.

Samvittighedsfrihed er nu kundgjort overalt; altsaa: kun Tiden skiller os fra Timen for den kristne Religions fuldstændige Undergang.

Med de andre Religioner kan vi endnu lettere klare os; men derom er det endnu for tidligt at tale. - Vi vil sætte Kirkesagen og Præsteskabet saa snævre Grænser, at deres Indflydelse skal gaa i den modsatte Retning af, hvad den tidligere har været.

Pavedømmets Hof.

Naar Tiden er inde til fuldstændigt at tilintetgøre Pavedømmets Hof skal en usynlig Haands Finger vise Folkene Vejen til dette Hof. Naar Folkene styrter sig over det, vil vi optræde som dets Forsvarere, for ikke at tillade altfor store Blodsudgydelser. Ved en saadan Fremgangsmaade trænger vi ind i dets aller Inderste og gaar ikke ud derfra, førend vi har undergravet dets hele Magt.

Den jødiske Konge som Patriark-Pave.

Den jødiske Konge bliver en virkelig Verdenspave, en Patriark for den internationale Kirke.

Kampmaaden mod den eksisterende Kirke.

Men medens vi opdrager Ungdommen i nye Overgangslærer og derefter i vor, vil vi ikke aabent angribe de ,eksisterende Kirker, men vi vil kæmpe mod dem ved en Kritik, der skal foraarsage Splittelse og Forfald.*)

Den nuværende Presses Opgave.

I al Almindelighed at betegne Regeringsaffærerne, Religionerne, de Kristnes Uduelighed m.m. med de mest respektløse Udtryk, for paa alle mulige Maader at fornede dem saaledes, som kun vor geniale Nation formaar det.

[* Ekstrabladet.]

Politiets Organisation. Det frivillige Politi.

Vor Regering bliver en Apologi (Forsvarstale) for Guden Vischnu i hvem den bliver personificeret. - I hver af vore hundrede Hænder vil der være en Fjeder af det sociale Maskineri. Vi vil se alt uden Statspolitiets Hjælp, som i den af os for de Kristne udarbejdede Form for dets Rettigheder og Pligter hindrer Regeringerne i at se nogetsomhelst. I Følge vort Program skal en Trediedel af Undersaatterne komme til at udspionere de øvrige - efter Principperne for frivillig Statstjeneste. Til den Tid vil det ikke blive anset for en Skam at være Spion eller Angiver, men tværtimod være noget rosværdigt. Men ubegrundede Angivelser skal straffes med al mulig Strenghed, saa at denne Rettighed ikke skal lede til Misbrug.

Vore Folk tager vi baade fra de højeste og de laveste Samfundsklasser, fra den sig morende administrative Klasse, blandt Forlæggere, Typografer, Boghandlere, Butiksekspedienter, Arbejdere, Kuske, Lakajer o.s.v.

Dette retsløse, uden Fuldmagt til egenmægtige Handlinger og derfor magtløse Politi, vil kun komme til at afgive Forklaring og at angive. Men Undersøgelsen af deres Vidneudsagn og Anholdelserne skal lægges i Hænderne paa en ansvarlig Gruppe Politikontrollører. Selve Anholdelserne skal udføres af Gendarmeriet og Statspolitiet. Den, som ikke har angivet, hvad han har set eller hørt angaaende politiske Spørgsmaal, vil ogsaa blive draget til Ansvar, for at have skjult Forbrydelser, hvis det kan bevises, at han er skyldig.

Spioneri efter Kagalspioneriets Mønster.

Paa samme Maade, som vore egne nu paa eget Ansvar er pligtige til for Kagalen at angive vore Frafaldne eller saadanne Personer, som man har lagt Mærke til, og om hvem man mener, at de paa en eller anden Maade kunde være skadelige for Kagalen, saaledes skal ogsaa alle vore

Undersaatter i vort Verdensrige forpligtes til at fremme Statens Interesser i denne Retning*).

Magtmisbrug.

En saadan Organisation udrydder Misbrug af Magt og Stillinger samt alt Grundlag for Bestikkelser; kort sagt: alt det som vi ved vore Raad og Teorier om den ukrænkelige Menneskeret har indsmuglet i de Kristnes Sæder og Skikke. Men hvorledes skulle vi paa nogen anden Maade end netop ved Brug af disse Midler have kunnet opnaa de mangfoldige Forøgelse af Uordener i deres Administration?

Blandt disse Midler er et af de vigtigste: Ophavsmændene til de forskellige Uordener; disse skal have rig Lejlighed til at udvikle deres daarlige Tilbøjeligheder, saasom Egenraadighed, Tvang og - først og fremmest maa de kunne bestikkes.

18de Protokol.

Beskyttelsesforholdsregler.

Da det bliver nødvendigt for os at forstærke Sikkerhedstyrken (den farligste Gift for Magtens Anseelse) bliver vi nødt til at arrangere uægte Optøjer og Ytringer af Misfornøjelse ved Hjælp af fremragende Talere. Til disse Talere vil slutte sig Meningsfæller. Dette giver os et Paaskud til Husundersøgelser og gennem vore Tjenere blandt Kristen-Politiet Opsigt med Folk.

Spioneri blandt vore sammensvorne Modstandere. Et offentligt Beskyttelseskorps - Magtens Undergang.

Al den Stund Flertallet af vore sammensvorne Modstandere handler af Æventyrlyst og Lyst til at snakke, [*Altsaa *alle* skal være Spioner.] saa vil vi ikke gøre dem Ulejlighed førend de begynder at handle; men kun i deres Kreds indføre Iagttagen - Spioner. - - - Vi bør ikke glemme, at Magtens Anseelse forringes, hvis den ofte opdager S sammensværgelser imod sig. Heri ligger en Antydning af en Erkendelse af sin egen Magtesløshed, eller endnu værre af sin Uret. I ved jo, at vi har ødelagt de regerende Kristnes Anseelse ved stadige Attentater mod deres Kongehuse ved vore Agenter. De er blinde Faar i vor Hjord, og vi kan let lede dem til Forbrydelser, hvis disse blot har et politisk Paaskud.

Vi har tvunget de Styrende til at erkende deres egen Magtesløshed ved aabent vedtagne Forholdsregler til Beskyttelse, og derved har vi gjort en Ende paa Magtens Anseelse.

Den jødiske Konges Skytsvagt.

Vor Konge skal kun beskyttes af den mest umærkelige Livvagt, fordi vi ikke en Gang kunne tænke os den Mulighed, at han som Modstander havde et urostiftende Element, som han ikke var i Stand til at kue, men var tvungen til at søge Beskyttelse imod. Hvis vi vilde tillade denne Tanke at opstaa, saaledes som de Kristne har gjort det og endnu gør, saa vilde vi dermed ogsaa underskrive om ikke hans egen Dødsdom, saa hans Kongeriges i en ikke fjern Fremtid.

Vor Regent skal strengt iagttage de ydre Former og kun benytte sig af sin Magt til Folkets Vel og ikke paa nogen Maade til sin egen eller sit Dynastis Fordel. Derfor skal hans Magt, ved Bibeholdelsen af det ydre Skin, agtes og beskyttes af Undersaatterne selv; man vil komme til at forgude ham i Bevidstheden om, at han er forenet med enhver Borgers Velfærd, thi af ham er Samfundsordenen afhængig.

Åbent at beskytte Kongen, er det samme som åbent at erkende hans Magts Svaghed. Vor Konge vil altid i Folkemasserne være omgivet af tilsyneladende nysgerrige Mænd og Kvinder, der indtager Pladserne nærmest ham. - Tilsyneladende aldeles tilfældig skal de holde de øvrige tilbage, ligesom af Hensyn til Ordenen. Dette vil give et Ærbødighedens Eksempel til de øvrige. Hvis der i Folkemassen skulde findes en Ansøger, som trænger sig frem og forsøger at aflevere et Bønskrift til Kongen, bør de forreste Ledere tage Skriftet og i den Ansøgendes Paasyn overlevere det til Kongen, saa at alle kan se, at det overleverede naar sit Maal, og at saaledes selve Regentens Kontrol eksisterer. Magtens Glans fordrer for sin Eksistens, at Folket kan sige: "Hvis Kongen bare vidste det!" eller "Kongen skal have det at vide!"

Magtens hemmelighedsfulde Anseelse.

Ved Oprettelsen af en officiel Skytsvagt forsvinder Magtens hemmelighedsfulde Anseelse. Enhver, som har en vis Portion personligt Mod, vil betragte sig som dens Overmand; Oprøreren kender sin Styrke og søger kun en Lejlighed til et Angreb mod Magten. Vi har prædikeret noget helt andet for de Kristne; men det har ogsaa vist sig, hvortil Forholdsreglerne med en officiel Livvagt har ført dem!

Arrestering paa første Mistanke.

Hos os vil Forbrydere blive arresterede paa første mere eller mindre grundede Mistanke. Man kan ikke af Frygt for en mulig Fejltagelse give Personer, der er mistænkte for politiske Forseelser eller Forbrydelser, Lejlighed til at undslippe, mod dem vil vi være virkelig skaanselsløse.

Selv om man gennem en temmelig kunstlet Forklaring kunde tænke sig visse Aarsager, der æggede til mindre Forbrydelser, saa findes der ingen Undskyldning for Personer, der sysselsætter sig med Spørgsmaal, som

kun Regeringen har Forstand paa. - Ja, end ikke alle Regeringer forstaar den virkelige Politik.

19de Protokol.

Ret til at fremsætte Ansøgninger og Projekter.

Selv om vi ikke tillader selvstændig Behandling af politiske Spørgsmaal, saa vil vi til Gengæld opmuntre enhver Beretning eller ethvert Andragende med Forslag til Regeringen og granske alle Slags Projekter til Forbedring af Folkets Kaar.

Dette vil vise os vore Undersaatters Krav eller Indfald, og vi vil svare paa dem ved at opfylde dem eller med en fuldtud begrundet Berigtigelse, affattet saaledes, at den beviser Kortsynetheden hos Forslagsstilleren eller Andrageren.

Urostifterne.

Urostifteren er intet andet end en Mops, der bjæffer ad en Elefant. Naar dette gælder en Regering, som er velorganiseret ikke alene m.H.t. sit Politi men i alle Retninger, saa bjæffer Mopsen ad Elefanten uden at forstaa dens Styrke og Betydning.

Man behøver kun ved et passende Eksempel at vise den enes og den andens Betydning, for at faa Mopsene til at holde op med deres Bjæffen og faa dem til at logre med Halen, saa snart de ser Elefanten.

Politiske Forbryderes Behandling for Domstolene.

For at berøve de politiske Forbrydere den Glorie, de har af Mod og Dyd, vil vi sætte dem paa Anklagebænken ved Siden af Tyve, Mordere og alle Slags modbydelige og

simple Forbrydere. - Saa vil Offentligheden komme til at se ned paa denne Slags Forbrydelser paa samme Maade, som de ser paa enhver anden Forbrydelse, og skænke dem den samme Foragt.

Reklame for politiske Forbrydelser.

Vi har anstrengt os for og, som jeg haaber, opnaaet, at de Kristne ikke

mærker dette Kampmiddel mod Urostifterne. Derfor har vi gennem Pressen og indirekte i Foredrag samt i klogt skrevne historiske Lærebøger reklameret for det Martyrskab, som Oprørere har paataget sig, for Idéen til det almenes Bedste. Denne Reklame har øget de Frisindedes Tal og stillet Tusinder af Kristne i vort levende Inventars Geledder.

20de Protokol.

Finansprogrammet.

Vi vil i Dag behandle Finansprogrammet. Jeg har gemt det til Slutningen af mine Forelæsninger, fordi det er det vanskeligste, det afsluttende og det afgørende Punkt i vore Planer. Inden jeg gaar over til Emnet, vil jeg bede Eder huske paa, at jeg tidligere kun med Hentydninger har berørt det Faktum, at Afslutningen af vor Kamp skal afgøres med Tal (Penge).

Naar vi tager Magten, maa vor Selvherskerregering i Selvopholdelsesdriftens Navn undgaa altfor føleligt at tynde Folkemasserne med Skatter og derved forglemme at spille sin Rolle som Fader og Beskytter. Men da den statslige Organisation er kostbar, maa vi alligevel skaffe de nødvendige Midler dertil. Vi maa derfor udarbejde dette Emnes Balancespørgsmaal med den yderste Varsomhed.

Progressive Skatter.

Vor Regering - i hvilken Kongen bør have en paa Lov grundet Fiktion (Indbildning) om Ejendomsret til alt, hvad der findes i hans Rige (en Ting, som vil være let at Gennemføre) - kan betjene sig af en lovlig Inddragning af hvilket som helst i Riget cirkulerende Summer under Paaskud af at ville regulere deres Cirkulation. - Heraf vil følge, at Dækningen af Skattebehovet allerlettest vil kunne opnaas ved progressiv Skat paa Ejendom. Paa denne Maade vil Skatterne blive betalte i proportionerlig pCt. af Ejendommen, uden Vanskelighed, og uden at nogen bliver ruineret.

De Rige maa erkende, at det er deres Skyldighed at overlade en Del af deres Overflod til Statens Disposition, da Regeringen til Gengæld garanterer dem Ejendomsretten til deres øvrige Ejendom og Ret til aarlig Fortjeneste. Jeg siger aarlig, fordi Kontrol med den personlige Ejendom umuliggør Plyndring paa lovlig Grund.

Denne sociale Reform bør komme ovenfra, thi dens Tid er kommen - den er nødvendig som Sikkerhed for Freden.

At beskatte de Fattige bærer i sig Spiren til Revolution og vil kun skade Landet, idet man gaar Glip af de store Skatteindtægter paa Jagten efter

Smaatingene.

Uafhængigt af dette vil Skatten, som rammer Kapitalisterne, formidske Væksten af Rigdomme paa private Hænder, hvor vi nu har samlet dem, som en Modvægt mod de Kristnes Statsmagt - Statsfinanserne.

En Skat, som øges i Procentforhold til Kapitalen, giver et meget større Udbytte end den nuværende personlige eller Centrum-Skatten, der i Øjeblikket kun er nyttig for os, fordi den vækker Uro og Misfornøjelse blandt de Kristne.

De Faktorer, som vor Konge væsentligst skal støtte sig til, er Balancen i Finanserne og Garantien for Freden. Af disse Grunde er det nødvendigt, at Kapitalisterne afstaar en Del af deres Indkomster til Sikkerhed for Rigsmaskineriets Virksomhed.

Rigets nødvendige Udgifter bør betales af dem, som ikke tynges deraf, og hos hvem der findes noget at tage.

En saadan Forholdsregel vil tilintetgøre Fattigmandens Had til de Rige, i hvem han vil komme til at se Landets nødvendige Finansstøtter. Han vil i den Rige se Grundlæggeren af Fred og Velstand, fordi han har overbevist sig om, at denne betaler de dertil nødvendige Penge.

For at de intelligente Betalere ikke i en altfor høj Grad skulde frygte for nye betalinger, vil vi give dem nøje Oplysninger om disse Skatters Anvendelse, naturligvis med Undtagelse af saadanne Beløb, som henhører under Tronens og de administrative Institutioners Forbrug.

Monarken skal ikke have nogen personlig Ejendom, da nu en Gang alt, hvad der findes i Landet, er hans Ejendom; ellers vilde det ene modsige det andet: Faktum af personlig Ejendom vil tilintetgøre Retten til almen Ejendom.

Monarkens Slægtninge undtagen netop Tronarvingerne, der ogsaa skal underholdes af Staten - bør stille sig til Statens Tjeneste eller arbejde for Livets Ophold. -- Privilegier paa Grund af kongeligt Blod bør ikke kunne benyttes til at udplyndre Kronen.

Progressiv Stempelskat.

Køb, Pengegaver og Arv skal belægges med progressiv Stempelskat.

Enhver uanmeldt Overdragelse af Ejendom -- helt og holdent til navngiven Person - det være sig i Penge eller andet, - for at undgaa denne Skat, paadrager sig den forrige Ejers Pligt til Indbetalingen af pCt. Skatten for Tiden fra Overdragelsen til Tiden for Opdagelsen af Forsøget paa at undgaa Stempelskatten.

Overdragelseskvitteringerne skal hver Uge indleveres til Finansministeriet med opgivet For- og Efternavn samt Opholdssted for den forrige og nye Ejer af Ejendommene (Værdierne).

Prøv en Gang paa at udregne, hvor mange Gange saadanne Skatter vil kunne dække de Kristnes Statsudgifter!

Grundfond (Grundkapital).

Statens Grundfond bør indeholde en bestemt Reservesum, og alt det, som derudover indgaar, bør atter sendes ud i Cirkulation. Af disse Midler skal Udgifter til Offentlige Arbejder afholdes. Planlægningen (Initiativet) til disse Arbejder skal komme fra Regeringen, som derved vil vinde Arbejdernes Interesse og Hengivenhed for Staten og Regeringen. Ligeledes skal der af disse Midler afholdes Udgifter til Præmier for Opfindelser og Produktion.

Ud over den i rigeligt Maal beregnede Kapital bestemt til Reservefond, bør vi under ingen Omstændigheder tilbageholde end ikke Ubetydeligheder i Statskasserne; thi Pengene er til for at være i Bevægelse, og enhver Standsning af dem virker uheldigt tilbage paa Statsmaskinens Gang. Pengene er Statsmaskinens Smørelse; Oliens Stagnation kan forhindre denne Maskines regelmæssige Gang.

Rentebærende Papirer og Stagnation i Penge-cirkulationen.

Ved at erstatte Pengesedler med rentebærende Papirer har man ofte foraarsaget en Stagnation, Stilstand (Pengekrise). Følgerne heraf mærkes allerede tilstrækkeligt tydeligt.

Regnskabs-Departement.

Vi vil ogsaa oprette en Regnskabs-Afdeling, heri skal Regenten til enhver Tid finde fuld Redegørelse over Statens Indkomster og Udgifter med Undtagelse af det løbende, endnu ikke afsluttede Maanedesregnskab og det endnu ikke indleverede Regnskab for forrige Maaned.

Den eneste Person, der ikke kan have nogen Fordel af at plyndre Statskassen, er dens Ejer, Regenten. Derfor er det, at hans Kontrol umuliggør Tab eller Ødselhed.

Ophævelse af Repræsentationspligter.

Repræsentationen, som sluger megen kostbar Tid for Regenten ved Modtagelser, Etikette o.l., skal ophæves, for at han kan faa Tid til Kontrol og Beregninger. Paa denne Maade bliver hans Magt ikke fordelt mellem tilfældige Personer, som for Ærens Skyld omgiver Tronen og kun søger sine egne, ikke de almene Landets Interesser.

Kapitalens Stagnation.

Der er af os blandt de Kristne fremkaldt økonomiske Kriser, ganske simpelt ved at tage Pengene bort fra Cirkulationen. De paa denne Maade fremkaldte enorme Kapitalstagnationer har tvunget Staterne til at henvende sig til andre Stater med Anmodninger om Laan. Paa Grund af Nødvendigheden af at skulde betale Renter, tynger disse Laan paa Statsfinanserne og har tillige bragt disse i en evig Trældom under Kapitalen.

Ligeledes har Koncentreringen af Industrien i Kapitalisternes Hænder - paa Hjemmearbejdets Bekostning - udsuget alle Folkets Kræfter og med dem ogsaa Rigets.

Udsendelse af Penge.

Den nuværende Udsendelse af Penge svarer i det hele ikke til det almene Behov og tilfredsstillende derfor ikke alle Arbejdskrav. Udstedelsen af Penge bør være i Overensstemmelse med Befolkningens Vækst, og her er det nødvendigt at tage Børnene med som Kapitalforbrugere allerede fra deres Fødsel. - Et Studium af Pengeudstedelsen er et Livsspørgsmaal for hele Verden.

Guldmøntfoden.

I ved jo alle, at Guldmøntfoden har været ødelæggende for de Lande, som har antaget den; thi den kan ikke tilfredsstillende Pengeforbruget, saa meget mindre som vi har trukket Guldet bort fra Cirkulationen i saa høj en Grad, som vi har formaaet.

Arbejdskraftens Værdi som Guldmøntfod.

Vi bør hos os indføre Arbejdskraftens Værdi som Møntfod, den maa være af Papir eller Træ.

Vi bør ligeledes udsende Penge efter hvert Menneskes Behov, idet vi øger Mængden ved hver Fødsel og mindsker den ved hvert Dødsfald.

Disse Beregninger maa gøres af hvert Departement (her er tænkt paa den franske administrative Inddeling), hvert Distrikt.

Budgetterne (finansielle Overslag).

For at der ikke skal indtræffe Afbrydelser i Udstedelsen af de for Staten nødvendige Penge, maa Summerne og deres Udstedelse bestemmes ved et Dekret fra Regenten, herved undgaar vi, at Ministrene protegerer visse Institutioner til Skade for andre.

Indtægts- og Udgiftsbudgetterne føres parallelt (jævnside), for at de ikke skal skjule hverandre.

De af os projekterede Reforme af de Kristnes Finansinstitutioner vil vi tilhylle i saadanne Forslag, at de aldrig vil kunne vække Uro.

Vi vil paavise Nødvendigheden af Reforme paa Grund af det forvirrede Kaos, hvortil Finanserne er blevet førte hos de Kristne.

Den første Uorden, vi vil paapege, bestaar deri, at de Kristne bestemmer et enkelt Budget, som vokser fra Aar til Aar. Af følgende Grunde: Dette Budget trækker man paa det første Halvaar, derefter forlanges et Korrigeringsbudget, der bortødsles paa 3 Maaneder, hvorefter man forlanger et Tilskudsbudget, og det hele afsluttes med et Likvidationsbudget.

Og naar Budgettet for det følgende Aar bestemmes efter Summen af den endelige Udregning, saa beløber den aarlige Afvigelse fra Normen sig op til 50 pCt. om Aaret, saaledes at Aarsbudgettet fordobles 3 Gange i Løbet af ti Aar. - Paa Grund af saadanne Beregninger (Kalkulationer), der er tilladte og anvendte af de kortsynede Kristen-Regeringer, er deres Kasser blevet tømte. Den derpaa indtraadte Laanepriode har gjort Resten og bragt Kristen-Rigerne til Fallittens Rand.

I indser let, at en saadan Husholdning, som vi har narret ind paa de Kristne, ikke vil blive ført af os.

Statslaan.

Ethvert Laan er et Bevis paa Statens Svaghed og paa Uduelighed hos Stats-myndighederne (Regeringerne).

Laanene hænger som et Damokles-Sværd over Regenterne, som i Stedet for at tage ekstraordinære Skatter - af deres Undersaatter vender sig med udstrakte Hænder til os for at tigge om Almisser af de jødiske Bankiers. De udenlandske Laan er Blodigler, der umuligt kan fjernes fra Statslegemet, inden de falder bort af sig selv, eller Staten selv bortkaster dem. Men Kristenstaterne tager dem ikke bort; derimod anbringer de stadig nye, saa de uundgaeligt maa bukke under for Selvaareladning.

Laan - det er at udgive Statsveksler, der forpligter Staten til at betale en vis pCt. i Proportion til den laante Kapital. Hvis Laanet betales med 5 pCt., saa betaler Staten efter tyve Aars Forløb en meningsløs Procentsum, der er ligesaa stor som selve Laanet, - efter 40 Aars Forløb betales den dobbelte Sum - efter 60 Aar den tredobbelte Sum, og Gælden vedbliver stadig at være den samme ubetalte Gæld.

Det fremgaar tilstrækkelig tydeligt af denne Beregning, at en Stat, der laaner udenlands, tager de sidste Skillinger hos de arme Skatteborgere for at betale de udenlandske Kapitalister, hos hvem de har optaget Laanene, i Stedet for at samle disse Skillinger til sine Behov uden at skulle betale Renter af dem.

Saa længe Laanene var indre Laan overførte de Kristne kun Pengene fra den Fattiges Lomme til den Riges; men da vi, hvad der var nødvendigt, narrede dem til at overføre Laanene til de udenlandske Markeder, strømmede alle Staternes Rigdomme ind i vore Lommer, og alle de Kristne begyndte at betale os undersaatlig Skat.

Men om de regerende Kristnes Letsindighed m.H.t. Regeringsaffærer samt Ministrenes Bestikkelighed eller andre ledende Mænds Ukendskab til Finansspørgsmaal har pantsat de respektive Lande til os med ubetalelige Gældsposter, saa bør vi ogsaa huske paa, hvilke Anstrengelser og hvilke Summer dette har kostet os!!

Enprocentserier.

Pengestagnation vil vi ikke tillade, og derfor vil der ikke under vort Regimente findes procentbærende Statspapirer - med Undtagelse af Enprocentsserier, for at Rentebetalingerne ikke skal give Riget til Pris for udsugende Blodigler. --

Retten til at udsende procentbærende Papirer maa udelukkende overlades til de industrielle Aktieselskaber. -- For disse vil det nemlig ingenlunde blive vanskeligt at udbetale Procenter af Gevinsten - denne fortjener Staten ikke paa de laante Penge i Lighed med Aktieselskaberne, fordi Staten laaner til Udgifter og ikke til Operationer.

Industripapirer (Aktier).

Vi vil ogsaa lade Staten købe Industripapirer og saaledes forvandle den fra sin nuværende Stilling som Betaler af Afdrag paa Laanene til en beregnende Laangiver. En saadan Forholdsregel vil gøre Ende paa Pengestagnationen, Dagdriveriet og Dovenskabene, der er os saa nyttig hos de selvstændige Kristne, men som ikke er ønskværdig under vor Regering.

Hvor klart ser vi ikke de Kristnes rent dyriske Tankeløshed, som bl.a. giver sig Udslag deri, at de, da de optog Laan hos os, ikke tænkte paa, at de maatte udpresse de samme Penge og dertil ydermere Renter ud af Statslommerne (Borgernes) for at betale os. Hvad havde været rimeligere end at tage Pengene direkte hos Borgerne.

Det geniale i vor udvalgte Forstand ses tydeligt, naar man betænker, at vi har forstaaet at fremstille Laanespørgsmaalet saaledes for dem, at de til og med har ment, det var til deres egen Fordel.

Naar Tiden er inde, vil vi fremlægge vore Beregninger belyste af de Erfaringer, vi i Aarhundreder har gjort i Kristen-Rigerne. Disse Beregninger vil komme til at udmærke sig ved Klarhed og Fasthed og vil for hele Verden tydeligt vise, hvor praktiske vore Reformere er. De skal gøre en Ende paa de Misbrug, ved hvilke vi har underkuet de Kristne, men som vi ikke vil taale i vort Rige.

Vi vil indrette hele Regnskabsvæsenet saaledes, at hverken Regenten eller de underordnede Embedsmænd vil være i Stand til ubemærket at

unddrage den ubetydeligste Sum fra dens Bestemmelse eller at anvende den til noget andet end det, hvortil den er afsat i det planlagte Budget.

Thi uden en klar og bestemt Plan er det overhovedet utænkeligt at regere ordentligt. Gaar man henad Vejen i Taage med ubestemte Reserver, saa gaar baade Helte og Kæmper under paa Vejen.

De Kristnes Regenter. Tilfældige Magthavere. Jødeforbundets Agenter.

Kristen-Regenterne, som vi i Tidernes Løb har lokket bort fra Regeringsarbejdet ved Repræsentationstvang, Etikette, Forlystelser o.s.v., var kun Skærmbrædter for vor Regering. Deres tilfældige Stedfortræderes Regnskaber opstilledes af vore Agenter, og de tilfredsstillende altid de kortsynede Hjerner med Løfter om fremtidige Besparelser og Forbedringer.

Besparelser paa hvad? - Paa nye Skatter?

Det havde Læserne af vore Regnskaber og Overslag kunnet spørge om; *men de gjorde det ikke.*

I vide jo, hvorhen et saadant Letsind har ført dem, i hvilket finansielt Morads de sidder til Trods for deres beundringsværdige Arbejdsomhed.

21de Protokol.

De indenlandske Laan.

Til det jeg fremlagde ved vor sidste Sammenkomst vil jeg i Dag føje en detaljeret Forklaring over de indenlandske Laan.

Om de udenlandske Laan er det unødigt at tale mere, de har givet os de Kristnes Nationalindtægter. I vort Rige

Side 128.

vil der ingen Udlændinge findes, altsaa kan der ikke blive Spørgsmaal om udenlandske Laan.

Vi har benyttet os af deres Administrationers Bestikkelighed og Regenternes Efterladenhed (Forsømmelighed) til at faa vore til Kristen-Regeringerne udlaante Summer dobbelt, tredobbelt og firedobbelt igen.

Hvem tror I ville være i Stand til at gøre det samme mod os? - Derfor vil jeg kun tale om de indenlandske Laan.

Idet Staterne bekendtgør Optagelsen af et saadant Laan, gives der

Adgang til tegning paa deres Veksler, d.v.s. paa procentbærende Papirer, - For at gøre dem tilgængelige for alle, bestemmes deres Pris fra hundrede til tusind, hvorved der gives Afslag i Prisen for dem, der først tegner sig.

Dagen efter forhøjes Prisen ad kunstig Vej, for at de skulle synes meget efterspurgte. Efter nogle Dages Forløb meddeles det, at Statens Kasser er stuvende fulde, og at man ikke har Brug for flere Penge (hvorfor skulde man saa tage dem?).

Det paastaas da, at det udbudte Laan er mange Gange overtegnet: Heri ligger hele Virkningen - nemlig et Bevis for, hvor stor Tillid man har til Statens Veksler.

Passiver og Skatter.

Men naar Komedien er spillet til Ende, kommer Virkningen af den opstaaede Deficit, og det er en særdeles tyngende Virkning. For at kunne betale Renter og Amortisering er man nødt til at stifte nye Laan, der ikke rækker nogensteds, men blot forøger Gældskapitalen.

Nar det er Slut med Kreditten, er der kun eet at gøre, nemlig med nye Skatter at dække - ikke Laanet - men kun Renterne.

Disse Skatter er et Passiv, der benyttes til Dækning af Passiverne. Konverteringer.

Endvidere bliver det Tid at konvertere; men Konverteringen formindsker kun Rentebetalingen, men ikke selve Gælden, desuden kan de ikke finde Sted uden Laanerens Tilladelse.

I Konverteringsannoncerne foreslaas Tilbagebetaling af Pengene til dem, der ikke er villige til at konvertere sine Obligationer. Hvis nu alle vilde fordre at faa sine Penge tilbage, vilde Regeringerne hænge fast i sine egne Garn og blive insolvente. Men heldigvis har altid Kristen-Regeringernes Undersaatter - uvidende i Finansspørgsmaal som de ere - foretrukket at tabe paa Kursen og erholde mindre Rente fremfor Risikoen ved at omflytte deres Penge. Dette Forhold har flere Gange gjort det muligt for Regeringerne at formindske Passiverne med flere Millioner.

Men nu - da de er bundne af udenlandske Laan - kan de Kristne ikke længere udføre den Slags Kunststykker, fordi de godt ved, at vi vil komme og fordre alle vore Penge tilbage.

Bankerot.

Saaledes vil en tydelig Statsbankerot bevise Savnet af en Samvirken mellem Folkenes og deres Regeringers Interesser.

Sparekasser og Renter.

Jeg vil henlede Eders fordoblede Opmærksomhed paa denne Omstændighed og paa følgende:

Nu er alle indenrigske Laan konsoliderede ved de saakaldte flyvende Laan, d.v.s. saadanne, hvis Terminer er mere eller mindre korte. Denne Gæld bestaar af Penge, der er indsatte i Sparekasser eller Reservekasser. Naar disse Kapitaler (Fonds) staar til Regeringens Disposition for kortere eller længere Tid, forsvinder de som Afbetalingsmidler til Renter paa udenlandske Laan, og i deres Sted er Rentehenlæggelserne indsatte til en tilsvarende Værdi. Det er netop disse sidste, der tilslører, skjuler, alle Skavankerne i de Kristnes Rigskasser.

Ophævelse af Fondsbørsen.

Naar vi bestige Verdenstronen, skal alle saadanne Finanshenlæggelser (Fonds), som ikke tjener vore Interesser, sporløst Forsvinde, ligesom alle Fondsbørser, fordi vi ikke kan tillade, at vor Anseelse og Magt svinger sammen med Værdien af vor Ejendom. Denne vor Ejendom vurderer vi Stabilt ved Lov til dens fulde Værdi uden Mulighed for at stige eller falde.

Vurdering af industrielle Institutioner.

Vi vil erstatte Børserne med storartede Statskreditinstitutioner, hvis Opgave det bliver at vurdere industrielle Institutioner i Følge Regeringsberegninger. Disse Kreditinstitutioner vil være i Stand til paa en Dag at udsende industrielle Værdipapirer for 500 Millioner eller at opkøbe til samme Beløb. Paa denne Maade vil alle industrielle Foretagender blive afhængige af os.

I kan selv tænke Eder til, hvilken Magt vi skaber os herigennem.

22de Protokol.

Hemmeligheden om det Kommende.

I alt det, jeg hidtil har fremstilet, har jeg forsøgt nøje at beskrive Hemmeligheden (Sammenhængen) mellem det nuværende og det forbigangne - og at vise, hvorledes det opløser sig i en svulmende Flod af store Begivenheder, som snart skal gaa i Opfyldelse. Først og fremmest har jeg fremlagt Hemmelighederne i Lovene om vore Forhold til de Kristne og om vore Finansoperationer. Om disse Emner er der endnu ganske lidt at tilføje.

Vi har nu i vore Hænder Nutidens mægtigste Magt Gullet. Vi kan paa to Dage fremskaffe det fra vore Opbevarelsesrum i saa store Mængder, det skal være.

Flere Aarhundreders Onde som Grund for den fremtidige Velstand.

Er det mon nødvendigt endnu en Gang at bevise, at vor Regering er forudbestemt af Gud. Skal vi ikke netop med saadanne Rigdomme bevise, at alt det onde, som vi i Løbet af mange Aarhundreder har været nødt til al udføre, at det tilsidst og endelig har tjent til at skabe den virkelige Velstand*), at indføre almen Orden? Og denne Orden skal blive indført, selv om det skal ske med Vold.

Vi er i Stand til at bevise, at vi er Velgørere, som gengiver den sønderrevne Jord det virkelige Gode og den personlige Frihed, at vi giver hvert eneste Menneske Mulighed for at nyde den Ro og Fred, der er det eneste værdige Forhold mellem Medborgere, naturligvis dog paa Betingelse af Lydighed under de af os vedtagne Love.

Vi vil endvidere forklare, at Frihed ikke bestaar i Selvvold og Ret til Tøjlesløshed, ligesom at Menneskenes Værdighed og Styrke ingenlunde bestaar i Enhvers Ret til at fremsætte saadanne samfundsødelæggende Principer, som Samvittighedsfrihed, Lighed og lignende, at den personlige Frihed ingenlunde bestaar i Ret til at forurolige sig selv og andre, Ret til at vække offentlig Forargelse ved at bringe Forvirring i uordnede Folkemasser, samt at den virkelige Frihed bestaar i den personlige Ukrænkelighed, i ærlig og nøje Underkastelse af alle Samfundslove, at den menneskelige Værdighed bestaar i Bevidstheden om sine Rettigheder og tillige i sin Retløshed, og ikke alene i Fantasi over Temaet: sit eget Jeg .[* Læseren gøres opmærksom paa at den *virkelige* Velstand her er lig med *Jødernes* Velstand idet de S. 46 siger, at alle kristne skal drives til Proletarens Lod.]

Magtens Glans og dens Mystiske Tilbedelse.

Vor Magt vil blive ærefuld, fordi den bliver stærk. Den skal styre og lede og ikke traske i Hælene paa Partiledere, der udskriger meningsløse Ord, som de kalder store Principper, mens de ikke er andet, end hvad jeg med rolig Samvittighed kan kald taabelige Drømme.

Vor Magt bliver en Udøver af Orden, hvoraf Menneskenes hele Lykke afhænger. *Denne vor Magt skal dyrkes paa mystisk Maade og samle alle Folkene i Ærefrygt omkring sig.*

Den virkelige Kraft giver ikke efter for nogen andens Ret, ikke en Gang for den guddommelige: Ingen vil vove at antaste den for at fratage den blot saa meget som en Fodsbred af dens Magt.

23de Protokol.

Indskrækning i Produktionen af Luksusartikler.

Før at Folkene skal vænne sig til Lydighed, maa man vænne dem til Maadehold, samt tillige indskrænke Produktionen af Luksusartikler. Ved disse Forholdsregler forbedrer vi Sæderne, der er blevet demoraliserede i Væddeløbet om et luxuriøst Levned.

Hjemmeproduktionen.

Vi vil genoprette Hjemmeproduktionen, og dette vil undergrave Fabrikanternes private Pengevælde. - Dette er nødvendigt alene af den Grund, at de store Fabriksejere ofte - omend ikke altid bevidst - leder Massernes Mening mod Regeringen. [Billede med tekst: Det franske Jøde-Frimureris Leder BOURGEOIS, nævnes i Protokollerne som en ivrig Arbejder for *Anskuighedsundervisningen.*]

Arbejdsløshed.

Hjemmeproduktionens Folk kender ikke til Arbejdsløshed, og dette knytter dem til den eksisterende Orden og følgelig fæstner dette vor Magt.

Arbejdsløshed er det farligste af alt for en Regering. - For os vil Arbejdsløshedens Magt være udspillet, saasnart Magten er i vore Hænder.

Spiritusforbud.

Ligesaa vil vi indføre Spiritusforbud ved Lov, og straffe Drukkenskab som en Krænkelser af Menneskeværdigheden, fordi Menneskene under Alkoholens Paavirkning bliver forvandlede til Dyr.

Undersaatterne vil - jeg gentager det endnu en Gang - underkaste sig en stærk af dem fuldkommen uafhængig Haand, i hvilken de mærker et Sværd til Beskyttelse og Støtte mod sociale Oprør. Hvad Nytte har de af, at en Engel er deres Hersker? De bør i deres Hersker se den personificerede Styrke og Magt.

Det gamle Samfunds Død og dets Opstandelse i en ny Form.

Vor Hersker, som skal efterfølge de nuværende Regeringer, der har henslæbt deres Tilværelser i de af os demoraliserede Samfund, hvilke Samfund endog har fornægtet den guddommelige Magt og af hvis Indre Anarkiets Luer slaar ud paa alle Kanter, bør først og fremmest gaa i Gang med at slukke denne altfortærende Brand. Han er derfor forpligtet til at tilintetgøre saadanne Samfund - selv om det skulde ske ved at drukne dem i deres eget Blod - for at genoprette dem i Form af *velorganiserede Militærstater*, der bevidst kæmper imod enhver Smitte, som kunde

angribe Statslegemet.

Guds Udvalgte.

Denne Guds Udkaarne er af Himlen bestemt til at knuse de dumme Mennesker, der lader sig lede af Instinkt og ikke af Fornuft, af Dyriskhed og ikke af Menneskeværdighed.

Disse Folkemasser, der nu fejrer Triumfer i Form af Plyndringer, i alle Slags Vold begaaet i Frihedens og Lighedens Navn. De har tilintetgjort al social Orden for at kunne oprejse den jødiske Konges Trone paa Ruinerne. Men deres Rolle vil være uldspillet samme Dag, han bestiger sin Trone.

De bør da fejes bort fra hans Vej, paa hvilken der ikke maa findes det mindste Fejeskarn.

Da kan vi sige til Folkene: Tak Gud og bøj Eder for den, som paa sit Ansigt bærer Forudbestemmelsens Segl. Gud ledte selv hans Stjerne, paa det at ingen anden end han skal kunne befri Eder fra Folkemassernes onde Kræfter.

24de Protokol.

Vi vil sikre Kong Davids Æt.

Jeg vil nu gaa over til at forklare Maaden, hvorpaa vi vil befæste Kong Davids Trone i alle Verdens Riger.

Denne Sikring vil først og fremmest ske paa samme Maade, som vi til Dato har ladet vore Lærde anvende i Ledelsen af al Verdensvirksomhed: nemlig ved Opdragelsen at bestemme Retningen af hele Menneskehedens Tankegang.

Kongens Opdragelse.

Nogle Ætlinger af Davids Sæd skal opdrage Kongerne og deres Efterfølgere, idet de vælges ikke efter Arveret, men efter deres fremragende Egenskaber. -

De skal oplære dem i Politikens skjulte Hemmeligheder og i Regeringsplanerne; men dog ikke fuldt ud, saa at ingen af dem kunde benytte sig af disse Hemmeligheder.

Det er kun disse Personer, vi vil undervise i den praktiske Anvendelse af de nævnte Planer. Og Undervisningen sker ved Sammenligninger af

Aarhundreders Erfaringer, ved Iagttagelse af det politisk-økonomiske Liv og de sociale Videnskaber, kort sagt ved Aanden i de urokkelige Love, som af selve Naturen er fastslaaede til Regulering af de menneskelige Forhold.

Tilsidesættelse af direkte Arvinger.

De direkte Arvinger vil altid blive tilsidesat ved Tronens Besættelse, hvis de under Læretiden har vist Anlæg for Letsindighed, Svaghed og andre magtødelæggende Egenskaber, som vil gøre dem uduelige til at regere, og hvis de i det hele ikke er skikkede til den kongelige Værdighed.

Kun den, som ubetinget har Anlæg til at blive en fast, om end grum Hersker, vil faa Lov at modtage Regeringens Tøjler af de Lærde.

Skulde det ske, at Monarken ved Sygdom svækkes i sin Viljekraft eller paa anden Maade bliver uskikket til at regere, saa skal han i Følge Lov overdrage Regeringen til en ny og stærk Mand.

Kongen og de tre, som har indviet ham.

Kongen - Skæbnen. Kun Kongen og de tre, som har indviet ham, skal kende det kommende.

Kongen skal med ukuelig Vilje beherske sig selv og Menneskeheden. - Og Folket skal betragte Kongens Person som selve Skæbnen med dens uudgrundelige Vilje. Ingen ved, hvad Monarken ønsker at opnaa gennem sine Planer, og derfor drister ingen sig til at opstille Hindringer paa hans uudgrundelige Veje.

Det er klart, at Kongens kolde forstandsmæssige Tankegang maa svare til de ham indpodede Regeringsplaner. Det er derfor, at han kun vælges til Konge, naar han tilfredsstillende har bestaaet Prøven hos de Lærde.

Det er nødvendigt - for at Folket skal kende og elske sin Konge - at han paa aabne Pladser taler til sit Folk. - Dette vil foraarsage et nødvendigt Sammenhold af to Kræfter, Kongen og Folket, som i Øjeblikket af os er adskilte ved vort Rædselsherredømme.

Denne Terror var os nødvendig for en Tid, for at begge disse Kræfter hver for sig skulde komme under vor Indflydelse.

Den jødiske Konges ydre moralske Ulastelighed.

Den jødiske Konge bør ikke ligge under for sine Lidenskaber, allermindst under Sanselighed. Han maa ikke under nogen Omstændigheder give de dyriske Instinkter Magt over sin Forstand og sin Karakter. Sanselighed tilslører sikrere end nogetsomhelst andet Forstanden og Klarsynet, idet den gør Mennesket til Slave af den farligste og den stærkeste Magt i

Verden.

Verdensherskerens Person af Davids Æt, Menneskehedens Støtte, maa hjembære sit Folk og ofre alle personlige Lyster og Tilbøjeligheder.

Vor Hersker bør være eksemplarisk og ulastelig.

Dokumentet.

Et jødisk Dokument fra December 1919 - fundet paa Jøden Zunders Lig.

Det russiske Blad "*Der Ruf*" for 6te Februar 1920 meddeler:

Ved en Træfning paa den Estniske Front faldt Bolchevikkommandøren for lte Skarpskyttebataljlon Jøden Zunder. Man fandt i hans Lommer et interessant, paa hebraisk skrevet Dokument, der skarpt belyser Jødernes Virksomhed og hemmelige Organisation i Rusland.

Vi aftrykker det in extenso (i sin fulde Længde) uden Kommentarer, der ogsaa er overflødige.

„Hemmeligt: Til Repræsentanterne for samtlige Afdelinger af Israeliternes internationale Forbund.

Israels Sønner! Timen for vor endelige Sejr er nær!

Vi staar paa Verdensherredømmets Tærskel! Det, som vi forud blot kunde drømme om, er ved at blive til Virkelighed. Medens vi endnu indtil for ganske nylig var svage og hjælpeløse, kan vi nu - takket være den almindelige Verdensomvæltning - hæve vort Hoved med Stolthed.

Alligevel bør vi være forsigtige, fordi vi med Vished kan forudsige, at vi - fordi vi er gaaet frem over styrtede Altere og Troner - er nødt til at gaa videre ad den afstukne Vej.

Den for os fremmede Religions Autoritet og Troslære har vi med fremgangsrig Propaganda underkastet en skaanselsløs Kritik og Bespottelse. Vi har styrtet de fremmede Helligdomme, vi har bragt de Kristne Nationers og Staters Kultur til at vakle. Vi har gjort alt, hvad der stod i vor Magt for at bringe det russiske Folk ind under det jødiske Folks Aag og endelig tvinge det paa Knæ for os.

Vi har paa det nærmeste naaet alt dette. - Men til Trods for dette, bør vi dog være forsigtige, fordi det kuede Rusland er vor Arvefjende.

Sejren over Rusland, der er vunden ved vor aandelige Overlegenhed, kan under en ny Generation vendes imod os.

Rusland er slaaet til Jorden. Rusland vrider sig i Dødskamp under vor Hæl; men glem alligevel ikke et Øjeblik, at vi maa være forsigtige!

Den hellige Omsorg for vor Tryghed tillader os ikke at huse den mindste

Medlidenhed eller Barmhjertighed. - Endelig har vi set det russiske Folks Nød og Taarer!

Ved at fratage dette Folk dets Guld og dets Ejendomme har vi forvandlet det til et Folk bestaaende af ynkværdige Slaver.

Værer forsigtige og tavse! Vi bør ikke have Medlidenhed med vore Fjender. *Vi bør udrydde det russiske Folks bedste og ledende Mænd*, for at det kuede Rusland ikke skal kunne faa nogen Leder. Saaledes tilintetgør vi enhver Mulighed for Modstand mod vor Magt.

Vi bør vække Partihad og puste til Uvenskabet mellem Arbejdere og Bønder. Krig og Klassekamp ødelægger alle de Kulturskatte, som er skabt af de kristne Folk. Men værer forsigtige, Israels Sønner! Vor Sejr er nær, thi vor politiske og økonomiske Magt og vor Indflydelse over Masserne er i hurtig Vækst.

Vi opkøber Statslaan og Guld og dermed Herredømmet paa Verdensmarkedet. Magten er i vore Hænder; men vær alligevel forsigtige. Hav ikke Tillid til dunkle forræderiske Kræfter.

Bronstein-Trotsky, Apfelbaum-Sinovieff, Rosenfeld, Steinberg ere ligesom tusinde andre trofaste Sønner af Israel. - Vor Magt i Rusland er ubegrænset.

I Byerne, i Kornmissariaterne, i Levnedsmiddelkommissionerne, Huskomitéerne regerer vore. - Men lad ikke Sejren beruse Eder! Værer forsigtige; thi ingen vil forsvare os andre end vi selv.

Husk vel paa, at vi ikke kan stole paa den røde Hær, den kan en skønne Dag vende sine Vaaben imod os!

Israels Sønner! Stunden til vor længe attraaede Sejr over Rusland er nær! Slut Eders Geledder tættere sammen! Forkynd endnu højere vort Folks Nationalpolitik!

Kæmp for vore evige Idealer!

Hold de gamle Love hellige, dem Historien har testamenteret os. Maa vor Forstand, vort Geni, bevare og lede os!

Centralkomitéen for den Petersborgske Afdeling af Israeliternes internationale Forbund.

Talen.

En Tale - holdt af Rabbineren i Prag i 1859 - paa den gamle jødiske Kirkegaard, hvor de jødiske Delegerede samles een Gang hvert 100de Aar

I et Tusind otte Hundrede Aar har Korset hvilet tungt paa vort Folk.

Efter Jehovas Vilje er vort Folk blevet spredt over hele Jorden, paa det at hele Jorden, hele Verden, skal tilhøre os. Den Guldkalv, som Aron rejste i Ørkenen, er den Guld-Afgud, som alle Folkene dyrker.

De rigeste Mænd i Verden tilhører vort Folk. I alle de fornemste Verdenscentrer - New York, Berlin, Wien, Paris, Petersborg - har vore Millionærer deres Banker. De udleverer Penge, de arrangerer Laan til forskellige Konger og magthavende Personer til Underhold af Hære og til at føre Krige for.

De giver Guld imod Sikkerhed i forskellige Statsværdier. Den bedste Sikkerhed udgør Jorden, og vi maa benytte os af alle Midler for at Jorden skal komme i vore Hænder, saa alle de, der bor paa den, maa underkastes, vor Vilje og vor Forstand.

Kristendommen er vor Dødsfjende.

Vi bør paa alle mulige Maader forhindre, at den faar Indgang hos Masserne, hvorfor vi bl.a. bør fordre Kirkens Adskillelse fra Staten og Kirkejordens Konfiskering til Folkets Bedste; thi først da kan Jorden blive vor, fordi vi kun af Bønderne kan erhverve den for Penge eller ved Prioritering.

Paa denne Maade berøver vi Kirken dens finansielle Støtte og berøver de Kristne Skoleundervisning i Kristendom. Undervisning i Hjemmene i Kristendom eller paa privat initiativ vil altid have sine Vanskeligheder.

Vi bør desuden paa alle Maader undergrave den Kristne Læres Grund samt bringe Præsteskabets Autoritet og Kristendommens Lære i Miskredit. - Af denne Grund bør vi trænge ind i de Kristnes private Forhold, i deres Privatliv og søge at faa Nys om deres Vrangsider, samt alle Fejlgreb og Stridigheder og offentliggøre alt dette for den store Almenhed. - Vi bør samle alle vore Kræfter om at tilintetgøre de Kristne - opløse Ægteskaberne og derved i Bund og Grund ødelægge deres Familie- og Samfundsliv.

Hvis en Jøde opnaar nogen høj Magtstilling, bør han straks overlade de ansvarsfulde og højeste Poster til en af vort Folk.

Hvis en Jøde i en fremragende Stilling viser sig uduelig eller begaar Fejlgreb, bør alle Jøder som een Mand*) skynde sig at komme ham til Hjælp uden Hensyn til personlige Beregninger eller Ubehageligheder.

Enhver Jøde bør strengt lægge sig paa Sinde, at enhver [* Betragt nærmere Eksemplet Erzberger.] Folkeulykke, af hvad Slags den end monne være, enhver Uro blandt Masserne, Uordener m.m. er den bedste Hjælp til Jødedommens Fremme. - Medens vi nemlig holder os selv skjulte, kan vi rette Mistanken mod Regeringen, paa dens Vilje til at forfordele Folkemasserne - i Særdeleshed Arbejderne - og fremstille Regeringen som Ophavet til alt Ondt. Ligeledes bør vi vise Folkemasserne vort Ønske om at fremme Arbejdernes Livsvilkaar.

Naar vi saaledes har draget Folkemasserne til os, kan vi med Lethed

benytte os af dem, vi, som ejer Rævens List, Myrens Flid og Slangens Forslagenhed og Smidighed. -

Men inden vi kan benytte os af Folkemasserne og deres Arbejde, maa vi lede dem saaledes, at de bliver berøvede alt: Familie, Hjem, Jord og Husholdning, saa de er ude af Stand til at skaffe sig Brød til deres Livsophold og berøvede enhver Mulighed for Modstand.

Vi skal faa dem til at indse, at de kun ved en fuldkommen Underkastelse og Lydighed kan faa Arbejde og Brød af vore Hænder.*) Kort sagt: Mulighed for at leve.

Det er denne Situation, vi bør udnytte til Kristendommens Ødelæggelse og til vort Folks Fordel.

Al Industri og Handel bør være i vore Hænder.

Enhver Jøde, som bosætter sig paa en nyt Sted, bør øjeblikkelig af alle Kræfter og med alle Midler forsøge at knuse al Handel paa Stedet.**)

Ved at koncentrere al Handel og Industri under sig, bliver Jøden uundværlig for den lokale Befolkning.

[* Jødernes Fordeling af Brød i Rusland, foregaar i Øjeblikket paa følgende Maade, Kommunisterne, de lydige og underdanige Slaver faar, saavidt muligt, det der kræves til Livets Ophold, Arbejderen og den Intelligente, der tvunget af Nøden er gaaet i Jødernes Tjeneste modtager kun det strengt nødvendige; den øvrige Del af Befolkningen faar ingenting og bliver overladt til Hungersdøden.

***) Se nærmere paa Jødeindvandringen i Finland efter at Jøderne der har faaet fulde Borgerrettigheder.]

Retsvæsenet, Lægevirksomheden og Pressen er f.Eks. vore hovedsagelige Hjælpemidler i Kampen for Virkeliggørelsen af vore Hensigter.

Enhver jødisk Sagfører eller Læge bør i alvorlige Retssager eller Sygdomstilfælde spille sin Rolle som den mest hengivne og tillidsindgydende Ven for sine Klienter. De skal faa det Indtryk, at til ham kan alle de, som ved hans Hjælp ønsker at vinde sin Sag eller faa helbredet sine Kære, vende sig med Fortrøstning og fuld Fortrolighed. - For ham findes der ingen Hemmeligheder.

Statshemmeligheder vil det ligeledes være muligt for ham at komme under Vejr med.

Magten over Pressen er for os det mest alvorlige og det virkningsfuldste Middel i Kampen mod Korset. Ved at belyse Forholdene paa den ene eller den anden Maade kan vi give den offentlige Mening den Retning, som er ønskelig for os.

Vi vil ligeledes lade Pressen fortie alt det, som er ufordelagtigt for os, eller som strider imod vore udarbejdede Planer.

Vi optager og omtaler - saavidt muligt - kun det, som kan tjene os til opnaaelsen af vort endelige Maal.

Alt dette bør enhver Jøde huske paa, og for at naa dette, bør vi anstrenge

alle vore aandelige Kræfter, vor naturlige Forstand, vor Energi, vor medfødte Snuhed og den vort Folk medfødte Listighed.

Saaledes talte den jødiske Rabbiner til sit Folk i Aaret 1859!

At hans Ord ikke er faldet paa Klippegrund, har Verdensbegivenhederne i Aarene 1917-20 i Rusland og 1914-1920 i hele Evropa afgivet et uhyggeligt tydeligt Bevis for.

